

**Pla
territorial
de les
Comarques
Gironines**

**Aprovació
definitiva**

juliol 2010

**Programa
de Planejament
Territorial**

**Normes
d'ordenació
territorial.
Directrius
de paisatge**

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Secretaria per a la Planificació Territorial
Programa de Planejament Territorial

Normes d'ordenació territorial

ÍNDEX

TÍTOL I. DISPOSICIONS DE CARÀCTER GENERAL

- Article 1.1** Objecte i àmbit d'aplicació
- Article 1.2** Naturalesa jurídica
- Article 1.3** Marc legal
- Article 1.4** Finalitat
- Article 1.5** Contingut
- Article 1.6** Determinacions
- Article 1.7** Documentació
- Article 1.8** Vinculació normativa de les determinacions
- Article 1.9** Interpretació de les determinacions
- Article 1.10** Obligatorietat
- Article 1.11** Vigència
- Article 1.12** Seguiment i actualització
- Article 1.13** Modificació
- Article 1.14** Actuacions d'interès territorial no previstes pel Pla
- Article 1.15** Adaptació
- Article 1.16** Adequació del planejament urbanístic

TÍTOL II. SISTEMA D'ESPAIS OBERTS

- Article 2.1** Objecte
- Article 2.2** Finalitat de les determinacions
- Article 2.3** Tipus del sòl
- Article 2.4** Precisió i modificació de límits
- Article 2.5** Edificacions, instal·lacions i infraestructures en els espais oberts
- Article 2.6** Sòl de protecció especial: definició
- Article 2.7** Sòl de protecció especial: regulació
- Article 2.8** Sòl de protecció territorial: definició
- Article 2.9** Sòl de protecció territorial: regulació
- Article 2.10** Sòl de protecció preventiva: definició
- Article 2.11** Sòl de protecció preventiva: regulació
- Article 2.12** Sòl subjecte a risc o afectació
- Article 2.13** L'ordenació del sòl no urbanitzable en el planejament urbanístic
- Article 2.14** Les activitats agràries en els espais oberts
- Article 2.15** Règim dels usos i edificacions existents en els espais oberts
- Article 2.16** Actuacions en els trams urbanitzats dels cursos fluvials i en les zones verdes i parcs urbans amb funció connectora o de transició
- Article 2.17** Establiment de regulacions específiques
- Article 2.18** Activitats extractives
- Article 2.19** Infraestructures ambientals, energètiques i de telecomunicacions
- Article 2.20** Recomanacions complementàries per a una millor planificació i gestió dels espais oberts
- Article 2.21** Reintegració al sistema d'espais oberts per desclassificació urbanística
- Article 2.22** Àmbits d'interès especial per a la connectivitat
- Article 2.23** Espais oberts inclosos dins del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) i altres àmbits subjectes a legislació o planejament sectorial
- Article 2.24** Consideració del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya

TÍTOL III. SISTEMA D'ASSENTAMENTS

- Article 3.1 **Objecte**
- Article 3.2 **Finalitat de les determinacions**
- Article 3.3 **Tipus de teixits urbans**
- Article 3.4 **Assentaments, planejament urbanístic i estratègies de desenvolupament**
- Article 3.5 **Tipus d'estratègies de desenvolupament**
- Article 3.6 **Creixement potenciat o estratègic**
- Article 3.7 **Creixement moderat i mitjà**
- Article 3.8 **Desenvolupament qualitatiu**
- Article 3.9 **Millora urbana i compleció**
- Article 3.10 **Estratègia de manteniment del caràcter rural**
- Article 3.11 **Previsions de desenvolupament i terminis**
- Article 3.12 **Estratègies per a les àrees especialitzades**
- Article 3.13 **Determinacions específiques en estratègies per a àrees especialitzades**
- Article 3.14 **Extensions de les àrees especialitzades**
- Article 3.15 **Directrius generals d'ordenació de les àrees d'extensió i de reforma urbana en el planejament urbanístic**
- Article 3.16 **Altres determinacions aplicables a les àrees urbanes i urbanitzables**
- Article 3.17 **Creació d'espais per a l'activitat econòmica**
- Article 3.18 **Activitat econòmica en nuclis històrics i les seves extensions**
- Article 3.19 **Habitatges amb protecció oficial**
- Article 3.20 **Determinació específica sobre els àmbits provinents de processos de parcel·lació rústica, en sòl no urbanitzable**
- Article 3.21 **Conservació de zones humides i elements singulars d'interès geològic en el planejament urbanístic**
- Article 3.22 **Desenvolupament del Pla mitjançant plans directors urbanístics**
- Article 3.23 **Condicions generals d'ordre ambiental al planejament urbanístic**
- Article 3.24 **Condicions específiques per a l'avaluació ambiental de plans i projectes de desenvolupament urbanístic**

TÍTOL IV. SISTEMA D'INFRAESTRUCTURES DE MOBILITAT

- Article 4.1 **Objecte**
- Article 4.2 **Finalitat de les determinacions**
- Article 4.3 **Determinacions gràfiques del sistema d'infraestructures**
- Article 4.4 **Tipologies de les xarxes viària i ferroviària**
- Article 4.5 **Desenvolupament de les propostes del sistema d'infraestructures**
- Article 4.6 **Condicions generals per a la implantació de noves infraestructures i per a l'ampliació de les existents**
- Article 4.7 **Xarxa viària intermèdia i capil·lar**
- Article 4.8 **Gestió de la xarxa de camins**

TÍTOL V. INSTRUMENTS DE GESTIÓ SUPRAMUNICIPAL

- Article 5.1 **Àmbits de cooperació municipal**
- Article 5.2 **Planejament urbanístic supramunicipal**
- Article 5.3 **Implantació d'àrees d'activitat econòmica d'interès i iniciativa plurimunicipal**
- Article 5.4 **Cooperació per a la promoció d'habitatge amb protecció oficial**

DISPOSICIONS ADDICIONALS

- Primera:** Concreció dels valors a protegir en els espais oberts
- Segona:** Xarxes de telecomunicacions
- Tercera:** Serveis tècnics i equipaments
- Quarta:** Determinacions en matèria aeroportuària
- Cinquena:** Disposicions complementaries d'ordre ambiental
- Sisena:** Estratègia de creixement a les comarques de l'Alt Empordà, el Baix Empordà i la Garrotxa

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

- Primera:** Règim transitori
- Segona:** Plans especials en sòl no urbanitzable
- Tercera:** Càmpings instal·lats en àmbits del Pla director urbanístic del Sistema costaner (PDUSC)

DISPOSICIÓ FINAL

NORMES D'ORDENACIÓ TERRITORIAL

TÍTOL I

Disposicions de caràcter general

Article

1.1 Objecte i àmbit d'aplicació

El Pla territorial parcial de les Comarques Gironines (en endavant, el Pla) ordena el territori de les comarques de l'Alt Empordà, el Baix Empordà, la Garrotxa, el Gironès, el Pla de l'Estany, el Ripollès i la Selva que integren l'àmbit funcional de planificació delimitat pel Pla territorial general de Catalunya, aprovat per la Llei 1/1995, de 16 de març, modificada per la Llei 24/2001, de 31 de desembre, de reconeixement de l'Alt Pirineu i Aran com a àrea funcional de planificació.

Per a aquest àmbit el Pla estableix determinacions que han de ser respectades i desenvolupades per les actuacions territorials, en especial les urbanístiques, les d'infraestructures de mobilitat, i les derivades de les polítiques de protecció del patrimoni ambiental, cultural, social i econòmic.

Article 1.2

Naturalesa jurídica

El Pla té naturalesa i contingut de pla territorial parcial d'acord amb el que estableix el Capítol III de la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial, modificada per la Llei 31/2002, de 30 de desembre.

Article 1.3

Marc legal

El Pla, que desenvolupa el Pla territorial general de Catalunya, s'ha redactat d'acord amb la legislació territorial, sectorial i urbanística vigent, com també amb la resta de disposicions legals aplicables.

Per aquest motiu, les determinacions del Pla són sense perjudici de l'observança obligatòria de les lleis i reglaments de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya relatives a qualsevol matèria de caràcter sectorial present en el territori, en especial totes les disposicions d'obligat compliment referents a les infraestructures viària, ferroviària, aeroportuària, portuària, de comunicacions i qualsevol altra, que per raó de les competències de creació, explotació i regulació sigui objecte de legislació i reglamentació sectorial.

Tota referència a la "legislació territorial, sectorial i urbanística vigent" s'ha d'entendre que remet a l'ordenament aplicable a Catalunya.

Article 1.4

Finalitat

El Pla té per finalitat ordenar el territori per tal de garantir el benestar de la població actual i futura. Per això el Pla estableix les pautes espacials per a un desenvolupament del territori que compleixi les següents condicions:

- Que doni cabuda a les previsions de nous habitatges i llocs de treball adoptades com a hipòtesis de futur per a l'àmbit del Pla, amb especial atenció a les necessitats de sòl per a habitatge assequible.
- Que contribueixi a la generació de riquesa a partir de l'aprofitament ordenat i sostenible dels recursos del territori i del desvetllament del seu potencial endogen.

- c) Que la distribució d'usos i la disposició de les xarxes d'infraestructures en el territori afavoreixin una eficiència econòmica creixent considerada en el conjunt de l'àmbit i en el conjunt de Catalunya.
- d) Que els ciutadans, amb independència del seu lloc de residència, disposin d'unes condicions raonablement equiparables en l'accés a la renda i els serveis.
- e) Que el desenvolupament sigui sostenible i que respongui als criteris del Programa de Planejament Territorial de Catalunya explicitats en la memòria del Pla i que tenen l'enunciat següent:
 - 1. Afavorir la diversitat del territori, mantenint la referència de la seva matriu biofísica.
 - 2. Protegir els espais naturals, agraris i no urbanitzables en general com a components de l'ordenació del territori.
 - 3. Preservar el paisatge i el patrimoni cultural com a valors socials i actius econòmics del territori.
 - 4. Moderar el consum de sòl.
 - 5. Afavorir la cohesió social del territori i evitar la segregació espacial de les àrees urbanes.
 - 6. Protegir i potenciar el patrimoni urbanístic que vertebrava el territori.
 - 7. Facilitar una política d'habitatge eficaç i urbanísticament integrada.
 - 8. Propiciar la convivència d'activitats i habitatge a les àrees urbanes i racionalitzar la implantació de polígons industrials o terciaris.
 - 9. Aportar mesures de regulació i orientació espacial de la segona residència.
 - 10. Vetllar pel caràcter compacte i continu dels nous creixements.
 - 11. Reforçar l'estructura nodal del territori a través del creixement urbà.
 - 12. Fer de la mobilitat un dret i no una obligació.
 - 13. Facilitar el transport públic mitjançant la polarització i la compacitat dels sistemes d'assentaments.
 - 14. Atendre especialment la vialitat que estructura territorialment els desenvolupaments urbans.
 - 15. Integrar els espais del transport i de la logística en la matriu territorial.

Article 1.5

Contingut

- 1. El contingut del Pla respon a l'objectiu d'aportar les referències espacials necessàries per a un desenvolupament sostenible del territori en termes ambientals, socials i econòmics. Amb aquesta finalitat el desenvolupament urbanístic, la construcció d'infraestructures, les activitats agràries i extractives i les actuacions de protecció del patrimoni territorial cal que s'ajustin a les pautes que estableix el Pla, les quals no poden ésser contradictòries amb la normativa sectorial aplicable.
- 2. El Pla se centra en la regulació dels tres sistemes bàsics de la realitat territorial: els espais oberts, els assentaments urbans i les infraestructures de mobilitat. La proposta reguladora del Pla es basa en els criteris de planejament assenyalats a l'article 1.4, en les hipòtesis d'evolució econòmica i demogràfica i en la situació actual del territori, en especial, pel que fa a les infraestructures i les implantacions urbanes.

Quant al sistema d'espais oberts, el Pla diferencia, segons les seves característiques i la seva funció territorial, els diferents tipus de sòl que han de quedar al marge dels processos d'urbanització i estableix la normativa i els criteris de gestió de cadascun. Pel que fa al sistema d'assentaments urbans, assenyalava, per a cada nucli o àrea urbana, les estratègies de desenvolupament que són adequades per a les finalitats del Pla. Pel que fa al sistema d'infraestructures de mobilitat, fa propostes de nous traçats i de millores en la xarxa viària territorial i en la xarxa ferroviària. Igualment, el Pla fa propostes relatives a les àrees logístiques i de serveis, associades a les xarxes viària i ferroviària.

3. A més de les propostes corresponents als tres sistemes territorials bàsics, el Pla conté propostes amb diversos graus de vinculació relatives, entre altres, a planejament urbanístic supramunicipal, cooperació intermunicipal, creació d'equipaments, implantació d'àrees d'activitat econòmica, actuacions d'habitatge i normativa específica per a determinats àmbits, en especial la referent al paisatge.
4. El Pla incorporarà les determinacions dels plans sectorials que s'aprovin que tinguin transcendència per a l'ordenació de l'espai territorial i, quan calgui, s'introduiran els ajustaments necessaris a les determinacions del Pla mitjançant un tràmit d'adaptació.
5. L'aplicació del Pla ha de millorar substancialment la sostenibilitat del procés d'evolució del territori amb relació a les dinàmiques hagudes fins a l'aprovació, com explica i justifica l'informe ambiental i ratifica l'avaluació ambiental de plans i programes a què s'ha sotmès d'acord amb allò que disposa la legislació vigent en aquesta matèria.
6. En cas que les previsions en matèria mediambiental que estableixin futurs plans sectorials haguessin de motivar una reconsideració de les hipòtesis d'evolució econòmica i demogràfica del Pla, es procedirà a introduir les correccions i ajustaments necessaris en les corresponents determinacions per tal de recuperar la coherència propositiva entre totes les variables que intervenen en el desenvolupament sostenible del territori.

Article 1.6 **Determinacions**

El Pla concreta l'ordenació de l'espai comprès en el seu àmbit mitjançant tres ordres de determinacions gràfiques que s'assenyalen en els plànols:

Àrees: Formades per les superfícies de sòl corresponents als tres sistemes territorials – espais oberts, assentaments i infraestructures–. Aquestes àrees tenen un significat funcional relacionat amb el paper que desenvolupen en el conjunt del territori, que comporta l'establiment d'una normativa reguladora dels usos i processos adequats o admissibles. Aquestes àrees són excloents i en conjunt exhaurixen tota la superfície del territori.

Les àrees que determina el Pla són divisions amb finalitat reguladora, de caràcter territorial, que se superposen a les qualificacions de sòl pròpies del planejament urbanístic, sense perjudici que puguin donar-se en alguns casos coincidències de delimitació.

El Pla determina els tipus d'àrees següents:

- Sòl de protecció especial
- Sòl de protecció territorial
- Sòl de protecció preventiva
- Nuclis històrics i les seves extensions
- Àrees especialitzades
- Àrees d'infraestructures

Xarxes: Formades pels elements existents i previstos de les xarxes viària i ferroviària.

Als efectes d'aquestes normes, les xarxes es consideren formades per línies unidimensionals dotades de determinats atributs (amplada, nombre de carrils, etc.) que se superposen a les àrees en què es divideix l'àmbit territorial i les relacionen.

Àmbits: El Pla delimita àmbits amb diferents tipus de finalitats complementàries que se superposen a les anteriors determinacions. Els àmbits no exhaurixen necessàriament tota la superfície del territori i no són excloents entre si, de manera que un punt del territori, a més de pertànyer a una àrea, pot pertànyer, o no, a un o més àmbits.

El Pla pot determinar àmbits amb les finalitats següents:

- Referència per a la previsió d'habitatges i llocs de treball
- Assenyament de normatives específiques, en especial les relatives al paisatge
- Formulació de plans directors urbanístics
- Formulació de plans especials urbanístics plurimunicipals
- Formulació de plans especials per a l'establiment i aplicació d'estratègies de conservació, gestió i intervenció en els espais oberts
- Recomanació de fórmules de cooperació municipal
- Creació i gestió d'equipaments supramunicipals
- Implantació d'àrees mancomunades d'activitat econòmica
- Actuacions plurimunicipals d'habitatge

El contingut propositiu d'aquests diferents ordres de determinacions gràfiques en completa la definició en la normativa del Pla interpretada en el marc del conjunt de la documentació.

El caràcter obert de l'estructura d'àmbits facilita que, mitjançant modificacions del Pla, s'hi puguin incloure nous àmbits amb les finalitats assenyalades o d'altres tipus. En concret, això permet incorporar eventualment al Pla les directrius de paisatge corresponents a les diverses unitats que definirà el catàleg de paisatge que s'ultimi amb posteritat a la seva entrada en vigència.

Article 1.7

Documentació

La documentació del Pla inclou els documents següents:

Memòria, amb un contingut justificatiu i explicatiu de les propostes del Pla en el marc dels criteris del Programa de planejament territorial de Catalunya, de les hipòtesis generals de desenvolupament econòmic i demogràfic i de les circumstàncies concretes del territori que comprèn l'àmbit de planejament.

Plànols d'ordenació, on s'expressen les determinacions gràfiques que defineixen la proposta espacial del Pla. Són els següents, amb expressió de la seva escala:

Per al conjunt de l'àmbit de les Comarques Gironines

Model territorial: vertebració del territori 1/150 000
 Model territorial: estructura nodal 1/150 000
 Model territorial: infraestructures de mobilitat 1/100 000 (dos fulls)
 Estratègies de desenvolupament territorial 1/150 000
 Estructura del sistema d'espais oberts. Àmbits d'especial valor connector 1/150 000

Per a cada una de les set comarques de l'àmbit

Espais oberts, estratègies d'assentament i actuacions d'infraestructures 1/50.000

Plànols d'informació, com a referència documental complementària, per al conjunt de l'àmbit

Topogràfic 1/150 000
 Principals cobertes del sòl 1/150 000
 Zones humides i patrimoni geològic 1/150 000
 Possibles afectacions i riscos potencials a estudiar 1/150 000
 Inventari del patrimoni arquitectònic 1/150 000

Normes d'ordenació territorial, que regulen els diferents continguts del Pla, és a dir, les qüestions de caràcter general, el sistema d'espais oberts, el sistema d'assentaments urbans, el sistema d'infraestructures de mobilitat, els instruments de gestió supramunicipal i directrius de paisatge, entre d'altres.

Informe ambiental, que conté una avaluació ambiental de les propostes del Pla i assenjala les mesures i recomanacions adequades per a implantar-lo.

La documentació del Pla s'acompanya dels informes sobre el procés d'informació i participació institucional i ciutadans, tant de l'avantprojecte com del projecte.

Estudi econòmic i financer

Memòria ambiental

Cartografia de normativa sectorial aeroportuària

Article 1.8

Vinculació normativa de les determinacions

1. A través del conjunt de la documentació, el Pla estableix normes, directrius i recomanacions que es distingeixen per la redacció o per l'expressió gràfica.
2. Normes són aquelles disposicions de formulació precisa i d'obligat compliment pel planejament urbanístic, pels projectes d'infraestructures i per les altres actuacions en el territori que són objecte de regulació.

Les Directrius són disposicions que defineixen estratègies o pautes d'actuació que han de ser concretades en documents normatius de major detall, especialment pel planejament urbanístic.

El Pla fa, així mateix, diverses recomanacions que considera adients per a un desenvolupament positiu del territori però que entén sotmeses a les valoracions d'oportunitat o conveniència que l'administració competent pugui fer en el moment de l'actuació, amb el benentès que caldrà, quan s'escaigui, justificar en el projecte tècnic corresponent els motius pels quals no se segueixen les recomanacions del Pla.

3. Els plànols d'ordenació i les normes d'ordenació territorials són els documents que contenen les normes, les directrius i les recomanacions del Pla, les quals han de ser interpretades en el marc del discurs que el conjunt de documents que l'integren expressa. Les normes i les directrius són d'obligat compliment i vinculen tant els particulars com l'Administració.
4. Els plànols d'ordenació assoleixen el grau de detall propi de l'escala 1/50.000 i per tant les determinacions gràfiques del Pla han d'ésser interpretades amb el nivell de precisió que aquesta escala permet, i amb el benentès que seran els instruments urbanístics i els projectes d'infraestructures, d'acord amb les prescripcions de la normativa sectorial, els que concretaran de manera precisa la configuració i l'abast físic real de les línies i àrees proposades pel Pla.

Article 1.9

Interpretació de les determinacions

Les determinacions del Pla i concretament aquestes normes d'ordenació territorial s'ha d'interpretar basant-se en criteris que, partint del sentit propi de les paraules en relació amb el context i els antecedents, tinguin en compte principalment els objectius, com també la realitat social del moment en què han de ser aplicades.

Article 1.10

Obligatorietat

Les administracions públiques, les entitats que en depenen i els particulars estan obligats a complir les determinacions i les disposicions que estableix el Pla.

Article 1.11

Vigència

1. El Pla entra en vigor el mateix dia de la publicació de l'acord d'aprovació definitiva i de les normes corresponents al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i manté la vigència, de manera indefinida, sense perjudici de les adaptacions a què es refereix l'article 1.15 i de les modificacions que calgui anar-hi introduint com a resultat del procés de seguiment.
2. Com a termini de previsió temporal de les determinacions del Pla s'estableix l'any 2026.

Article 1.12

Seguiment i actualització

1. Una vegada aprovat definitivament el Pla, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques encarregarà al Programa de Planejament Territorial la creació d'un dispositiu dotat dels mitjans tècnics necessaris per a fer un seguiment de l'evolució del territori sota la vigència del Pla. En el procés de seguiment s'han d'analitzar i avaluar com a mínim els canvis que es vagin produint en les variables següents:

- planejament territorial i sectorial
- planejament i desenvolupament urbanístic
- mobilitat territorial
- execució d'infraestructures de mobilitat i transport
- execució d'altres infraestructures sectorials
- evolució socioeconòmica (llocs de treball, atur, PIB sectorial)
- evolució demogràfica i dotació d'habitatge
- usos del sòl no urbanitzable
- sòl residencial i per a activitats econòmiques
- inversió en infraestructures i equipaments
- indicadors ambientals
- evolució del paisatge
- mesures i programes sectorials
- normativa d'obligat compliment

2. Com a resultat dels treballs de seguiment s'han de presentar periòdicament informes sobre el seguiment del Pla. Així mateix, s'ha d'elaborar un informe d'avaluació general als 10 anys a comptar des de l'aprovació definitiva del Pla.

Pel que fa al seguiment dels efectes sobre el medi ambient que en l'aplicació del Pla es puguin produir i per tal d'evitar els efectes adversos, d'acord amb la normativa relativa a l'avaluació ambiental de plans i programes, el dispositiu de seguiment ha de garantir la participació de l'òrgan ambiental.

3. En l'avaluació de l'aplicació del Pla s'ha de tenir en compte també els punts de vista de les administracions i les entitats del territori, i amb aquesta finalitat el funcionament del dispositiu ha d'establir els mecanismes per a copsar l'opinió del territori sobre el desenvolupament del Pla.
4. A la vista del grau de desajustament o de les divergències que puguin produir-se entre l'evolució del territori i els objectius del Pla, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques proposarà la introducció de les esmenes necessàries a les seves determinacions per tal que el Pla mantingui la seva eficàcia reguladora del desenvolupament territorial. En aquest procés, que s'atindrà al procediment establert pel Decret 142/2005, de 12 de juliol, d'aprovació del Reglament pel qual es regula el procediment d'elaboració, tramitació i aprovació dels plans territorials parcials, es consultarà als departaments de la Generalitat de Catalunya que per raó de les seves competències s'hagin de pronunciar sobre els diferents aspectes objecte d'actualització.
5. Com a mesura prioritària en el procés de seguiment, s'han d'incorporar al Pla les determinacions del planejament sectorial que tinguin incidència en el territori i, de manera especial, el planejament

relatiu al cicle de l'aigua, a la producció i distribució d'energia i a la gestió de residus, ja sigui per a recollir les previsions de sòl necessàries al respecte o per esmenar, si s'escau, supòsits de desenvolupament que no s'ajustessin al marc ambiental definit per aquests plans.

El Pla ha d'incorporar també, si és necessari, les previsions d'implantació de nous equipaments d'abast supramunicipal incloses en els plans sectorials que elaborin els departaments corresponents, com també les determinacions relatives al paisatge que s'aprovin mitjançant els instruments previstos en la legislació sobre paisatge.

Article 1.13 **Modificació**

1. Amb l'objecte d'adequar les determinacions del Pla a les circumstàncies no previstes detectades en el procés de seguiment i en els supòsits previstos reglamentàriament es pot procedir a modificar el Pla, d'acord amb el procediment establert pel Decret 142/2005, de 12 de juliol, d'aprovació del Reglament pel qual es regula el procediment d'elaboració, tramitació i aprovació dels plans territorials parcials i la normativa aplicable.
2. El projecte de modificació del Pla que es redacti ha de tenir el grau de precisió propi d'un pla territorial parcial i ha d'anar acompanyat d'una avaluació que expliqui la incidència de les noves determinacions en l'ordenació general establerta pel Pla, la seva adaptació als criteris i objectius inicials del Pla i els efectes sobre el planejament urbanístic i sectorial.

Article 1.14 **Actuacions d'interès territorial no previstes pel Pla**

1. Sense perjudici de les modificacions del Pla a què fa referència l'article 1.13, no es consideren modificacions aquelles actuacions que, tot i no haver estat previstes específicament o emparades directament pel marc normatiu del Pla, se'ls reconeix, d'acord amb el que estableix aquest article, un elevat interès per al desenvolupament del territori en coherència amb els objectius adoptats pel Pla.
2. L'actuació s'ha de definir en un avantprojecte o avanç de pla i pot ser promoguda per l'administració de la Generalitat, per l'administració local o pels particulars. En aquest últim cas, l'avantprojecte ha d'ésser tramès a la Generalitat amb informe favorable per l'ajuntament o ajuntaments afectats per la iniciativa.

En tot cas, en la documentació que defineixi l'abast i contingut de l'actuació hauran de constar les dades i referències adequades per valorar la credibilitat de la iniciativa i, si s'escau, la solvència de l'operador. Aquestes condicions han de considerar-se necessàries per al reconeixement de l'interès territorial de l'actuació.

3. Les actuacions d'interès territorial han de permetre, a través dels tràmits urbanístics necessaris en cada cas, la transformació urbanística de peces de sòl de protecció preventiva que en quantitat o localització no queden compreses en l'abast que correspon a les estratègies definides per a cada nucli, i tampoc corresponen a previsions del Pla sobre noves àrees d'activitat econòmica no localitzades. Aquestes actuacions poden afectar també peces de sòl de protecció territorial, amb les limitacions establertes en l'article 2.9.
4. El reconeixement de l'elevat interès territorial de l'actuació l'ha d'acordar la Comissió d'Urbanisme de Catalunya a la vista de l'avantprojecte o avanç que ha d'anar acompanyat d'un informe de la Secretaria per a la Planificació Territorial i en el seu cas dels informes d'altres departaments que poguessin ésser determinants per a la viabilitat de l'actuació o per a la valoració del potencial del sòl que es vol transformar en relació a d'altres usos existents o possibles. L'avaluació de l'interès territorial de l'actuació ha de tenir en compte el valor estratègic d'aquesta per al desenvolupament territorial i/o l'interès supramunicipal que serà especialment considerat si l'actuació és promoguda o participada per un grup significatiu d'ajuntaments. En tot cas l'avaluació de l'interès territorial es

farà també en funció de la qualitat, potencialitat i localització del sòl que es proposa transformar i de la consideració de possibles alternatives, en especial si es tracta de sòl de protecció territorial, amb el benentès que l'actuació ha de tenir un balanç clarament positiu per al territori.

5. L'acord de la Comissió d'Urbanisme de Catalunya permet iniciar la tramitació de l'instrument urbanístic adequat al tipus d'actuació de què es tracti. L'acord pot, així mateix, assenyalar paràmetres obligatoris i altres requeriments bàsics dels instruments urbanístics a redactar.
6. En tot cas, les actuacions excepcionals a què fa referència aquest article han de complir les següents condicions per a què puguin ser reconegudes com d'interès territorial:
 - a) Han de tenir una dimensió i requeriments funcionals que justifiquin una localització que no segueix les pautes d'extensió de les àrees urbanes establertes pel Pla.
 - b) Els motius per a fonamentar l'interès territorial de l'actuació són les millores que pot representar per al territori en termes d'equipament, medi ambient, desenvolupament econòmic, projecció internacional, cohesió social o qualitat de vida.
 - c) L'actuació ha de proposar solucions ambientals satisfactòries a les necessitats d'accés, en funció dels fluxos previsibles i de provisió de serveis d'aigua, energia, telecomunicacions i eliminació de residus, com també respecte les altres variables ambientals regulades per disposicions sectorials. Així mateix, l'actuació ha de proposar solucions ambientals adequades per al manteniment o la restauració de la funcionalitat ecològica global de l'entorn en el qual es desenvolupi i respectarà les disposicions d'obligat compliment relatives a la prevenció de riscos.
 - d) L'actuació ha de complir les exigències d'ordenació, arquitectura, materials, colors i complements de vegetació que assegurin una acceptable integració en la morfologia del territori i el paisatge d'acord amb els criteris que estableixen aquestes normes i, en concret, les directrius del paisatge. L'avantprojecte de l'actuació que se sotmeti a la Comissió d'Urbanisme de Catalunya ha d'incloure les especificacions amb aquestes finalitats que siguin necessàries.
 - e) Les actuacions han d'excloure l'ús d'habitatge, llevat d'aquells pocs casos que s'haguessin de destinar a guardes permanents de les instal·lacions, si bé es pot admetre en casos excepcionals per motius d'urgència i d'especial interès públic, sempre que quedi garantida la satisfactòria integració de la nova implantació en el sistema d'assentaments urbans del territori.
7. En cas que l'avantprojecte o avanç de l'actuació formi part d'una proposta de revisió del pla d'ordenació urbanística municipal, s'ha de sotmetre a la consideració de la Comissió d'Urbanisme de Catalunya, que ha de valorar-ne l'interès territorial, amb anterioritat a l'aprovació inicial de la revisió. En aquest cas, la Comissió s'ha de pronunciar exclusivament sobre l'interès territorial de l'actuació que es proposa, la qual se sotmet a aquest tràmit per no quedar compresa dins dels paràmetres establerts pel Pla per al planejament urbanístic, sense entrar a valorar la resta de determinacions de la proposta de revisió.
8. La previsió i definició en els plans directors urbanístics, que s'elaborin en desenvolupament del Pla territorial, d'actuacions que compleixin les condicions assenyalades en l'apartat 6 i es justifiqui el seu elevat interès territorial en el pla director, implica el reconeixement de l'interès territorial d'aquestes actuacions que serà efectiu amb l'aprovació definitiva del pla director.
9. També s'ha de seguir el procediment establert en aquest article per a la tramitació de modificacions o revisions de planejament urbanístic municipal que classifiquin com a sòl urbà o urbanitzable parcel·les aïllades de sòl no urbanitzable ocupades per indústries o altres activitats quan no es compleixen les condicions que estableix l'article 2.15 apartat 6, o que proposin extensions d'àrees especialitzades en sòl de protecció territorial d'acord amb el que estableix l'article 3.14. En aquests casos, la justificació de l'interès territorial de l'actuació pot centrar-se en els objectius de manteniment de l'activitat econòmica o de millora de l'equipament.

Article 1.15

Adaptació

Es pot procedir a l'adaptació del Pla amb l'objecte d'adequar les determinacions del Pla a les revisions o modificacions del Pla territorial general de Catalunya que es produeixin, a les determinacions dels plans territorials sectorials que s'aprovin definitivament o a les determinacions d'altres figures i instruments de planificació definitivament aprovats que hagin estat subjectes a participació pública d'acord amb la normativa sectorial. El tràmit d'adaptació s'ha d'ajustar al procediment establert pel Decret 142/2005 d'aprovació del Reglament pel qual es regula el procediment d'elaboració, tramitació i aprovació dels plans territorials parcials i la normativa aplicable.

Article 1.16

Adequació del planejament urbanístic

1. L'aprovació del Pla territorial no afecta al planejament urbanístic vigent, excepte pel que fa a les determinacions en l'àmbit del sòl no urbanitzable que es detallen en els títols II i VI d'aquestes Normes d'ordenació territorial i a les Directrius de paisatge que les acompanyen i que són d'aplicació directa, i pel que fa als sectors i àmbits a què fa referència l'apartat 9 d'aquest article. Tanmateix aquest s'haurà d'adaptar progressivament a les seves determinacions d'acord amb el que disposa aquest article.
2. El planejament urbanístic general que s'elabori o es revisi, els plans parcials de delimitació i les modificacions de planejament urbanístic vigent que augmentin el conjunt del sòl urbà més el sòl urbanitzable, s'adaptaran a les determinacions del Pla territorial. Amb caràcter informatiu i no exhaustiu, els Plànols d'ordenació assenyalen els sectors no delimitats o no programats.
3. Els plans urbanístics municipals a què fa referència l'apartat 2, que s'aprovin amb posterioritat a l'entrada en vigor del Pla territorial, han de contenir dins la Memòria un apartat explicatiu i justificatiu de la conformitat de les propostes del Pla d'ordenació urbanística amb les determinacions d'aquest pla territorial.
4. En l'elaboració de plans urbanístics municipals a què fa referència l'apartat 2, l'avanç de planejament que l'Ajuntament ha d'elaborar d'acord amb la legislació urbanística i la d'avaluació de plans i programes s'ha de trametre al Programa de Planejament Territorial per tal que, prèviament a l'aprovació inicial, aquest pugui informar l'Ajuntament sobre la conformitat de l'avanç amb les disposicions del pla territorial.
5. Cal també un informe del Programa de Planejament Territorial per a l'aprovació dels plans i projectes que incideixin de manera destacada en el desenvolupament del seu àmbit territorial. L'informe és preceptiu per a l'aprovació dels plans i projectes següents:
 - Plans directors urbanístics
 - Plans d'ordenació urbanística municipal
 - Plans parcials de delimitació
 - Modificacions del planejament urbanístic municipal vigent que augmentin l'extensió en el conjunt del sòl urbà més el sòl urbanitzable.
 - Estudis informatius d'infraestructures de mobilitat
 - Plans directors de ports i aeroports
 - Plans territorials sectorials amb incidència sobre l'ordenació territorial i el desenvolupament urbanístic.

En els plans urbanístics d'iniciativa municipal, l'informe el sol·licitarà l'ajuntament un cop aprovat inicialment el pla.

6. El Pla estableix la recomanació que el planejament urbanístic vigent, mitjançant els instruments de desenvolupament al seu abast, incloses les modificacions puntuals, s'ajusti als principis i objectius que el Pla propugna. En tot cas els serà d'aplicació el que disposa l'article 3.15.

7. En cap cas, les modificacions de planejament urbanístic municipal no poden incrementar la superfície conjunta de sòl urbà i sòl urbanitzable en aquells nuclis i àrees urbanes on les possibilitats d'extensió previstes en el pla municipal excedeixin de les que són admissibles en el marc de les estratègies de desenvolupament urbanístic establertes en el Pla territorial.
8. El Departament de Política Territorial i Obres Públiques ha d'establir programes d'ajuda per a fomentar els processos d'adequació del planejament urbanístic i pot adoptar mesures per a promoure de manera específica aquelles adaptacions que siguin més necessàries pel grau de desajustament entre les determinacions del planejament urbanístic vigent i les propostes del Pla territorial.
9. El planejament derivat de desenvolupament d'àrees especialitzades que es tramiti amb posterioritat a la data d'aprovació inicial del Pla, haurà de complir amb les especificacions de l'estratègia assignada a l'àrea d'acord amb el que es disposa en els articles 3.12 i 3.13, amb la prèvia o simultània modificació del planejament d'ordenació urbanística del municipi si és necessària.

TÍTOL II

Sistema d'espais oberts

Article 2.1

Objecte

1. El sistema d'espais oberts comprèn tot el sòl classificat com a no urbanitzable pel planejament urbanístic en el moment de redacció del Pla.
2. Mitjançant el sistema d'espais oberts, el Pla assenyala les parts del territori que han de ser preservades de la urbanització i, en general, dels processos que poguessin afectar-ne negativament els valors paisatgístics, ambientals, patrimonials i econòmics, entre els quals els agraris, sense perjudici de les actuacions que es poden autoritzar en les circumstàncies i condicions que aquestes normes estableixen.
3. El Pla considera el sistema d'espais oberts com un component fonamental de l'ordenació del territori i, per tant, cal considerar les determinacions que el regulen com a bàsiques per al desenvolupament del Pla.
4. Les normes relatives al sistema d'espais oberts incloses al Pla són d'aplicació directa i executives a partir de l'entrada en vigor del Pla. Les normes prevalen sobre les del planejament territorial sectorial i urbanístic vigents en aquells aspectes en què siguin més restrictives en relació amb les possibles obres, edificacions i implantació d'activitats que poguessin afectar els valors del sòl que en motiven la protecció.

Article 2.2

Finalitat de les determinacions

1. La determinació espacial i normativa del sistema d'espais oberts té les finalitats següents:
 - a) Evitar la urbanització i la degradació d'aquells terrenys no urbanitzats que reuneixen especials qualitats com a espais d'interès natural, paisatgístic, social, cultural, agrícola i econòmic.
 - b) Evitar els processos d'implantació urbana en àrees mal comunicades, no aptes orogràficament o subjectes a uns graus de risc no acceptable, d'acord amb allò que estableix la normativa urbanística.

- c) Assegurar les connectivitats ecològiques necessàries per al manteniment de la biodiversitat i la salut dels ecosistemes i la conservació dels valors geològics i de les zones humides.
 - d) Preservar els escassos espais lliures costaners i procurar una millora de la connectivitat cap al mar.
 - e) Preservar aquells terrenys necessaris per al cicle hidrològic i mantenir en bon estat de conservació les zones humides.
 - f) Dotar de sentit morfològic i territorial a les delimitacions dels sòls integrants del sistema d'espais oberts, afavorint la màxima continuïtat i dimensió territorial de les peces no urbanitzades.
 - g) Establir una gradació de preferències amb relació a les alternatives d'urbanització i edificació.
 - h) Garantir la reserva, per raons de localització, connectivitat, topografia i condicions de les àrees necessàries per a possibles infraestructures o equipaments d'interès estratègic en el futur.
 - i) Contribuir a garantir la continuïtat de l'activitat agrària i la gestió dels espais oberts.
 - j) Propiciar la gestió i la protecció del paisatge rural.
 - k) Proporcionar pautes espacials i regulacions per a la implantació d'aquelles edificacions que es poden admetre en sòl no urbanitzable.
2. Aquests objectius tenen el rang de principis rectors i han d'informar, en absència de determinacions normatives més específiques, la presa de decisions en els planejaments urbanístics, de les infraestructures i del medi ambient.

Article 2.3

Tipus de sòl

1. Amb la finalitat de modular les normes de protecció en funció de les condicions de les diferents àrees de sòl i dels papers que han de representar en el territori, el Pla distingeix tres tipus bàsics de sòl en els espais oberts:
 - a) Sòl de protecció especial
 - b) Sòl de protecció territorial
 - c) Sòl de protecció preventiva
2. Dins de cadascun d'aquests tipus de sòl, el Pla pot distingir subtipus en funció de la seva naturalesa específica i de les mesures de protecció que convingui establir en cada cas.
3. Els plans directores urbanístics i els plans d'ordenació urbanística municipal han de contenir un plànol a l'escala en què es determini l'ordenació del sòl no urbanitzable, on s'assenyalin els límits dels diferents tipus de sòl d'espais oberts determinats pel Pla en el terme municipal, sense perjudici dels ajustaments que el major detall del plànol aconselli
4. Els plans territorials sectorials, els plans directores o especials urbanístics i els plans d'ordenació urbanística municipal poden establir els subtipus d'espais no urbanitzables de protecció que considerin adequats en funció dels seus objectius i del seu àmbit d'actuació, sense contradir les determinacions del Pla, amb el benentès que no es consideren contradictòries les disposicions que pretenguin un major grau de protecció o una major restricció de les possibles transformacions.

Aquest és el cas del sòl no urbanitzable costaner delimitat pel Pla director urbanístic del sistema costaner i el Pla director urbanístic dels àmbits del sistema costaner integrats per sectors de sòl

urbanitzable delimitat sense pla parcial aprovat –PDUSC-1 I PDUSC-2- que, per la seva rellevància en l'ordenació de la franja litoral, es grafia en els Plànols d'ordenació.

Article 2.4

Precisió i modificació de límits

1. Els plànols del Pla assenyalen a escala 1/50.000 els límits dels diferents tipus de sòl que componen el sistema d'espais oberts. Aquests límits poden ser concretats pels instruments de planejament urbanístic que defineixin l'ordenació a escales més detallades, sempre que no hi hagi augments substancials de superfície de sòl de menor protecció en perjudici del de major protecció, sense perjudici del que s'estableix l'apartat 2 d'aquest article i a l'apartat 5 de l'article 2.9, i de la possibilitat, prevista i regulada en el Pla, de classificar nou sòl urbà o urbanitzable, mitjançant el planejament urbanístic, en el sòl de protecció preventiva. En tot cas, s'han de justificar les variacions de forma de la delimitació que hi calgui introduir.
2. La línia de delimitació entre el sòl de protecció especial no procedent de la normativa sectorial o de protecció territorial i les àrees urbanes, en les quals el Pla defineix estratègies que permeten una extensió limitada de l'ocupació urbana d'acord amb les determinacions del títol III, pot variar com a resultat del planejament urbanístic que determini l'abast de l'extensió i el traçat detallat d'aquesta línia. En tot cas, la línia no pot variar en aquelles parts on s'especifiqui en el plànol la condició de "límit específic del creixement urbà", d'acord amb el que preveu l'article 3.16. La determinació de les àrees d'extensió ha de justificar l'ocupació de sòl de protecció especial o territorial si hi ha possibilitat d'ocupar només sòl de protecció preventiva.
3. Quan la separació entre dos tipus de sòl d'espais oberts coincideixi amb un nou traçat d'infraestructures proposat pel Pla, i la definició final d'aquest en el projecte sectorial corresponent sigui, a l'empara del que estableix al punt a) de l'article 4.5 d'aquestes Normes d'ordenació territorial, diferent del que s'assenyala en els Plànols d'ordenació, es pot ajustar la línia de separació entre tipus de sòl a la que estableixi la nova infraestructura sempre que no comporti pèrdues significatives en configuració i quantitat de sòl de major grau de protecció o que no contradigui la lògica del Pla. L'ajustament s'ha de formalitzar mitjançant el procediment de modificació o revisió del pla d'ordenació urbanística municipal amb informe preceptiu del Programa de planejament territorial.
4. La definició de límits dels espais de protecció especial o territorial a què fa referència l'apartat anterior no és d'aplicació en el cas d'estratègia de creixement potenciat. Pel fet que el pla territorial no estableix en aquest cas limitacions quantitatives a l'extensió urbana, aquesta ha de produir-se necessàriament en sòl de protecció preventiva, d'acord amb el que disposa l'article 3.4, apartat 4. Tanmateix en àrees d'espais de protecció especial o territorial contigües a la ciutat, on es donin situacions d'ocupació per edificacions i per usos derivats de la proximitat de la ciutat els quals calgui ordenar o remodelar per tal de recuperar, o augmentar, la qualitat dels espais, el planejament urbanístic podrà proposar l'ocupació d'una proporció del sòl de protecció especial que es justifiqui per les necessitats del procés urbanístic d'ordenació i millora del conjunt de l'espai obert objecte d'actuació.

Article 2.5

Edificacions, instal·lacions i infraestructures en els espais oberts

1. El Pla considera com a factors favorables per a l'autorització d'edificacions, instal·lacions i infraestructures en els espais oberts els següents:
 - a) que aportin qualitat al medi natural, agrari i paisatgístic;
 - b) que siguin d'interès públic.

Als efectes d'aquest article, aportar qualitat s'entén com tenir conseqüències positives i duradores envers un territori endreçat en un àmbit que transcendeixi àmpliament l'extensió específica de l'actuació.

2. El Pla considera un argument favorable per a l'autorització d'activitats en els espais oberts la reutilització i millora d'edificis existents de qualitat i localització adequades, mentre que per a l'autorització de noves edificacions recomana una especial exigència pel que fa a la seva inserció territorial i paisatgística.
3. Amb la finalitat d'orientar l'autorització d'edificacions, instal·lacions i infraestructures en els diferents tipus d'espais oberts, i sense perjudici de les especificacions establertes per la legislació urbanística i la normativa sectorial, el Pla distingeix tres tipus d'intervencions en funció dels seus efectes i objecte:

A. Aquelles que aporten qualitat al medi natural, agrari i paisatgístic.

La seva presència està associada a la gestió i millora del territori rural, com és el cas de les edificacions i instal·lacions pròpies de l'agricultura a cel obert, la ramaderia i la silvicultura extensives, el turisme rural –en especial i preferentment l'agroturisme– i les instal·lacions i edificacions per a la protecció i valorització del medi natural. També es consideren incloses en aquest tipus les instal·lacions de les activitats agràries intensives o determinades activitats complementàries a l'agricultura que formen part de l'explotació a cel obert d'una finca molt més gran que l'espai que ocupen i contribueixen a la viabilitat del conjunt de l'activitat agrària que manté la qualitat de la finca.

B. Aquelles que no aporten qualitat al medi natural i paisatgístic.

No contribueixen a la gestió, endreça i millora del territori no urbanitzat. Es tracta d'edificacions sovint assimilables a les d'ús industrial, com és el cas de les edificacions per a activitats agràries intensives no associades a l'explotació i la gestió territorial d'una finca gran i altres edificacions o instal·lacions d'interès privat i un ús intensiu del sòl, com són els càmpings. Es tracta d'activitats no prohibides per la legislació urbanística però que no poden ser incloses en el tipus A.

C. Aquelles que són d'interès públic d'acord amb la legislació vigent.

Comprèn les infraestructures i equipaments d'interès públic que han de situar-se en el medi rural, entre els quals, i als efectes de les determinacions d'aquest Pla territorial, es distingeixen: infraestructures lineals (C1) com carreteres, ferrocarrils, conduccions i altres elements significatius; elements d'infraestructures (C2) com parcs solars, parcs eòlics, antenes de telecomunicacions, instal·lacions de tractament del cicle de l'aigua, plantes de tractament de residus, i altres elements, així com elements d'equipament públic que la legislació urbanística no prohibeix en sòl no urbanitzable (C3) com cementiris, establiments penitenciaris i d'altres.

4. Els camps de golf i altres implantacions legalment admissibles en sòl no urbanitzable que comporten canvis de certa extensió en la cobertura vegetal del sòl, poden ser admesos en sòl de protecció especial amb caràcter excepcional, sempre i quan es justifiqui que aporten qualitat al medi natural, agrari o paisatgístic (és a dir, que encaixen en la descripció de les implantacions de tipus A exposada al punt 3 del present article), que són compatibles amb els valors intrínsecs i la funcionalitat del sòl que han motivat el règim de protecció establert pel Pla, i que no hi ha una alternativa raonable de localització en el sòl de protecció preventiva o que aquesta és ambientalment desfavorable.

Article 2.6

Sòl de protecció especial: definició

1. Comprèn aquell sòl que, pels valors naturals o de connectivitat ecològica, o per la localització en el territori, el Pla considera que és el més adequat per integrar una xarxa permanent i contínua d'espais oberts que ha de garantir la biodiversitat i vertebrar el conjunt d'espais oberts del territori, que tenen diferents caràcters i funcions.

2. El sòl de protecció especial incorpora aquells espais que han estat protegits per la normativa sectorial com el Pla d'Espais d'Interès Natural i la Xarxa Natura 2000.

Article 2.7

Sòl de protecció especial: regulació

1. El sòl de protecció especial ha de mantenir la condició d'espai no urbanitzat, sens perjudici de la precisió de límits que es regula en l'apartat 2 de l'article 2.4. Amb aquesta finalitat ha de ser classificat com a sòl no urbanitzable pels plans d'ordenació urbanística municipal llevat que, excepcionalment i de manera justificada, convingués incloure alguna peça en sectors o polígons per tal de garantir definitivament la permanència com a espai obert mitjançant la cessió i la incorporació al patrimoni públic que poden resultar del procés de gestió urbanística corresponent. Quan es doni aquesta situació, el tractament del sòl haurà de garantir la preservació dels valors que han motivat la seva inclusió en la categoria de protecció especial. En els sòls de protecció especial determinats pel Pla s'ha d'aplicar el règim que estableix aquest article.
2. Amb relació a les actuacions en sòl no urbanitzable que es poden autoritzar a l'empara dels apartats 4 i 6 de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, i dels articles concordants del Reglament aprovat pel Decret 305/2006, s'entén que el sòl de protecció especial està sotmès a un règim especial de protecció al qual fa referència l'apartat 5 de l'article esmentat i que són incompatibles totes aquelles actuacions d'edificació o de transformació de sòl que puguin afectar de forma clara els valors que motiven la protecció especial.
3. En el sòl de protecció especial, només es poden autoritzar les següents edificacions de nova planta o ampliació de les existents:
 - a) Les que tenen per finalitat el coneixement o la potenciació dels valors objecte de protecció o la millora de la gestió del sòl en el marc dels objectius de preservació que estableix el Pla, la qual cosa comporta el compliment de les especificacions que s'assenyalen a l'apartat 7 del present article. Aquestes edificacions corresponen al tipus A de l'article 2.5.
 - b) Les edificacions i ampliacions que podrien ser admissibles d'acord amb el que estableix l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005), quan es compleixin les condicions i exigències que assenyalen els apartats 5, 6, 7 i 8 del present article per tal de garantir que no afectaran els valors que motiven la protecció especial d'aquest sòl. Aquestes edificacions o instal·lacions corresponen als tipus B i C de l'article 2.5.
4. En el sòl classificat com de protecció especial que es destini a activitats agràries, s'entén com a edificacions motivades per la millora de la seva gestió les necessàries per a l'agricultura a cel obert i la ramaderia extensiva, tal com els coberts per emmagatzemar provisionalment les collites, per al bestiar o la maquinària agrícola i similars i, en general, aquelles que preveuen el punt 6 a) i b) de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) i els articles concordants del Reglament (Decret 305/2006).
5. Les edificacions motivades per formes intensives d'explotacions agrícoles o ramaderes, com també totes aquelles altres edificacions i activitats, autoritzables considerades del tipus B en l'apartat 3 de l'article 2.5 requereixen, per a ser autoritzades, la incorporació a l'Estudi d'impacte i integració paisatgística, que és preceptiu d'acord amb el que disposen els articles 4.1 i 4.2 de les Directrius de Paisatge per tractar-se d'edificacions aïllades, d'un capítol que analitzi els efectes de la inserció de l'edificació en l'entorn territorial i demostrï la seva compatibilitat amb la preservació dels valors que motiven la protecció especial d'aquest sòl, sense perjudici del que s'assenyala a l'apartat 8.
6. Els nous elements d'infraestructures que s'hagin d'ubicar necessàriament en sòl de protecció especial, com també la millora dels que hi ha en aquesta classe de sòl, han d'adoptar solucions que minimitzin els desmunts i terraplens, i han d'evitar interferir els connectors ecològics,

corredors hidrogràfics, i els elements singulars del patrimoni natural (hàbitats d'interès, zones humides i espais d'interès geològic) i cultural. Quan el sòl de protecció especial es destini a activitats agràries, caldrà adoptar també solucions que minimitzin l'impacte a les explotacions agràries i les seves infraestructures. L'estudi d'impacte ambiental quan sigui requerit per la naturalesa de l'obra ha de tenir en compte la circumstància de la seva ubicació en sòl de protecció especial. Quan no es requereixi l'estudi d'impacte ambiental és preceptiva la realització, dins l'estudi d'impacte i integració paisatgística que disposen els articles 4.1 i 4.2 de les Directrius de Paisatge, d'una valoració de la inserció de la infraestructura en l'entorn territorial que expressi el compliment de les condicions esmentades sense perjudici del que s'assenyala a l'apartat 8.

7. L'anàlisi i valoració de la inserció de les edificacions o infraestructures en l'entorn territorial ha de demostrar que les construccions i els usos que es proposen no afecten de forma substancial els valors de l'àrea de sòl de protecció especial on s'ubicarien. L'estudi ha de considerar les següents variables, amb especial atenció a les relacionades amb els valors a protegir i el possible impacte de l'activitat.
- Vegetació i hàbitats de l'entorn
 - Fauna de l'entorn
 - Valor edafològic
 - Funcions de connector biològic
 - Estabilitat del sòl
 - Funcions hidrològiques
 - Connectivitat territorial
 - Gestió dels residus
 - Accessibilitat i necessitat de serveis
 - Increment de la freqüentació
 - Patrimoni cultural i històric
 - Patrimoni geològic
 - Zones humides
 - Paisatge
 - Qualitat atmosfèrica
 - Millora esperada de l'espai protegit
 - Valor productiu agrari

En tot cas, les dimensions de l'àrea de sòl –superfície, amplada,...- seran determinants en la valoració dels efectes de les edificacions o infraestructures en l'entorn territorial.

8. Mitjançant instruments de planejament urbanístic –plans directores urbanístics, plans d'ordenació urbanística– i d'altres instruments de planificació sectorial, es poden, en el marc de les regulacions d'ordre general que s'expressen en aquestes normes, desenvolupar de forma detallada les condicions per a l'autorització de les edificacions i activitats a què es refereix l'apartat 5, com també les condicions específiques per a la implantació de les infraestructures necessàries. Quan hi hagi aquestes regulacions, no és necessari analitzar i valorar la inserció en l'entorn territorial a què es fa referència, amb caràcter general, en aquest article, sense perjudici de:
- Les avaluacions d'impacte ambiental que exigeix la legislació vigent per a determinades actuacions en funció de la seva naturalesa i dimensió.
 - Les avaluacions d'impacte ambiental que exigeix la normativa ambiental de Catalunya per als espais compresos en el pla d'espais d'interès natural.
 - Les condicions específiques de caràcter més restrictiu establertes per als sòls que formen part de la Xarxa Natura 2000, en especial el compliment de l'article 6 de la Directiva 92/43/CEE, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i la flora silvestres.
9. Als espais de protecció especial destinats a la producció agrària s'ha d'afavorir l'ambientalització de les activitats agrícoles i ramaderes, principalment pel que fa al manteniment i millora de les

taques de vegetació natural (reticles, tanques verdes, illes de vegetació, mosaics i altres) i a la incorporació de mesures agroambientals, d'acord amb les polítiques agràries i els instruments de suport i finançament existents. Els departaments competents han de definir projectes de restauració i de foment amb aquests objectius per tal que les reposicions no gravin significativament l'activitat agrària

10. Les activitats extractives que tinguin lloc en el sòl de protecció especial es regeixen per allò establert a l'article 2.18.

Article 2.8

Sòl de protecció territorial: definició

1. Comprèn aquell sòl que el Pla no considera imprescindible que formi part de la xarxa de sòl de protecció especial, però que té valors, condicionants o circumstàncies que motiven una regulació restrictiva de la seva possible transformació, atès que existeix en l'àmbit del Pla suficient sòl de protecció preventiva o vinculat a les estratègies de desenvolupament urbanístic que s'estableixen a l'article 3.5 per donar resposta a totes les necessitats de desenvolupament urbanístic o d'edificació en sòl no urbanitzable que es donessin al llarg del seu període de vigència.
2. El pla distingeix tres motius pels quals el sòl ha d'ésser considerat sòl de protecció territorial i en conseqüència ha de ser preservat o se n'ha de condicionar la transformació a un suficient interès territorial :
 - a) Interès agrari i/o paisatgístic
Assenyala àrees d'activitats productives agràries de significació territorial i que alhora són terrenys que aporten paisatges significatius o identitaris de l'àmbit territorial i també en terrenys que per estar molt poc contaminats per l'edificació convé mantenir en el període de vigència del pla com espais no urbanitzats estructuradors de l'ordenació del territori.
 - b) Potencial interès estratègic
Assenyala aquelles àrees de sòl que per raons de localització, connectivitat, topografia o altres condicions poden tenir un paper estratègic en el futur en termes d'estructuració territorial, activitat econòmica, equipament o infraestructura. En tant que recurs de sòl valuós, cal preservar-lo dels usos residencials i d'activitat econòmica convencionals, que tenen altres possibilitats de localització, i d'aquelles operacions conjunturals i sense un interès estratègic provat.
 - c) Preservació de corredors d'infraestructures
Assenyala àrees de sòl que, per raó de la seva situació al llarg de determinades infraestructures o en corredors geogràfics de pas que podrien quedar escanyats per l'espai construït, han de quedar excloses de transformacions urbanístiques amb la finalitat de no dificultar futures propostes de millora de la mobilitat territorial o de dotació d'infraestructures en general. Alhora, aquest sòl aconsegueix una funció paisatgística prou important, garantint unes visuals àmplies i un entorn endreçat de les infraestructures, que són un dels principals miradors actuals del paisatge.
3. El Pla assenyala l'existència d'afectacions que, pel fet de tenir repercussió sobre superfícies significatives del territori, el Pla considera oportú remarcar com una circumstància que pot impedir o condicionar la transformació urbanística i l'edificació de sòl. En els plànols d'ordenació, pot assenyalar-se aquesta condició sobre el sòl de protecció territorial o el de protecció preventiva i, si bé podria donar-se també sobre el sòl de protecció especial, el Pla no l'assenyala en el benentès que en aquest sòl no són previsibles transformacions importants.

Article 2.9

Sòl de protecció territorial: regulació

1. El sòl de protecció territorial ha de mantenir majoritàriament la condició d'espai no urbanitzat i amb aquesta finalitat ha de ser classificat com a no urbanitzable pels plans d'ordenació urbanística municipal, llevat dels casos que es preveuen en aquest article i si, excepcionalment i de manera

justificada, convingués incloure alguna peça en sectors o polígons per tal de garantir definitivament la permanència com a espai obert mitjançant la cessió i la incorporació al patrimoni públic que poden resultar del procés de gestió urbanística corresponent.

2. El sòl de protecció territorial resta subjecte a les limitacions que estableix l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) i a les condicions que es deriven dels motius que en cada cas justifiquen la seva consideració com a sòl de protecció territorial que s'especifiquen a la memòria del Pla. Així mateix, s'ha de tenir en compte les recomanacions que s'assenyalen a l'apartat 3 d'aquest article.
3. L'autorització relativa a les edificacions que podrien ser admissibles d'acord amb la legislació urbanística i l'execució d'infraestructures que s'empara en la legislació sectorial han de tenir en compte les següents recomanacions referides als tipus d'intervenció que estableix l'article 2.5:
 - a) Sòl d'interès agrari i/o paisatgístic
 - A. Autorització admissible d'acord amb la parcel·lació i la morfologia de l'espai.
 - B. Autorització especialment condicionada a la seva correcta integració paisatgística i inserció territorial. Factor favorable si forma part d'una finca molt més gran que l'espai que ocupa i contribueix de forma demostrable a la viabilitat del conjunt de l'activitat agrària que manté la qualitat de la finca.
 - C1. Autorització admissible. Exigència d'assegurar la permeabilitat necessària i el mínim impacte sobre l'estructura de les parcel·les agràries i sobre les infraestructures necessàries per desenvolupar l'activitat agropecuària. Especial atenció a la integració paisatgística.
 - C2. Autorització admissible. Especial atenció a la integració paisatgística. Factor favorable si es tracta d'activitats complementàries a les pròpies de la producció agrària per ajudar a mantenir l'activitat agrícola del conjunt de la finca i, en el cas de les plantes solars, si s'ubiquen sobre sòls de secà o baixa productivitat.
 - C3. Autorització excepcional i si no existeixen alternatives raonables en sòl de protecció preventiva o en contigüitat amb els assentaments existents. Especial atenció a la integració paisatgística.
 - b) Sòl de potencial interès estratègic
 - A. Autorització admissible d'acord amb la parcel·lació i morfologia de l'espai.
 - B. Autorització restringida. Evitar instal·lacions molt grans, d'amortització llarga o de desplaçament difícil. Millor en situacions que minimitzin l'afectació de la potencialitat del conjunt de l'àrea.
 - C1. Autorització admissible. Exigència de minimitzar l'afectació de la potencialitat del conjunt de l'àrea.
 - C2. Autorització admissible. Exigència d'evitar instal·lacions d'amortització llarga o de desplaçament difícil. Millor en situacions que minimitzin l'afectació de la potencialitat del conjunt de l'àrea.
 - C3. Autorització restringida. Millor en situacions que minimitzin l'afectació de la potencialitat del conjunt de l'àrea.
 - c) Sòl de preservació de corredors d'infraestructures
 - A. Autorització admissible si es tracta d'intervencions de fàcil desplaçament o amortització curta. També es poden admetre les que no compleixin aquest requisit i es comprovi que no han d'afectar la funció d'aquest sòl i aquelles que, tractant-se d'elements motivats per l'explotació agrària d'aquest sòl, no tinguin una alternativa raonable de localització.
 - B. Autorització no admesa pel que fa a instal·lacions de nova planta i restringida pel que fa a ampliacions d'edificacions existents.
 - C1. Autorització admissible.
 - C2. Autorització admissible si la intervenció va associada a la funcionalitat del corredor i especialment restringida en els altres supòsits.
 - C3. Autorització no admesa.

4. Les autoritzacions d'edificació i l'execució d'infraestructures a què fa referència l'apartat anterior, han d'observar, a més de les recomanacions assenyalades, els criteris generals i les normatives que s'aprovin en les matèries que s'assenyalen en aquest apartat:
 - a) Per a l'autorització de les edificacions dels tipus B, C2, C3 cal considerar la possibilitat que s'ubiquin en sòl de protecció preventiva i la preferència de reutilització d'edificacions existents.
 - b) S'aplicarà sempre el criteri que l'edificació o infraestructura, per la seva localització i característiques, afectin el menys possible la potencialitat funcional de l'àrea de sòl d'acord amb la tipificació adoptada dins del sòl de protecció territorial.
 - c) Si bé l'exigència d'integració paisatgística cal extremar-la en el sòl d'interès agrari i/o paisatgístic, totes les intervencions estan subjectes a les disposicions que el Pla estableix en aquesta matèria.
 - d) L'aprovació de les Directrius del paisatge corresponent a l'àmbit del Pla comporta la incorporació de criteris i normes addicionals a les recomanacions assenyalades en l'apartat anterior.
 - e) Les disposicions d'un pla sectorial per a la preservació dels terrenys d'interès agrari ha de complementar, si s'escau, les regulacions establertes en l'apartat anterior, en tot allò que sigui d'aplicació.
5. El sòl de protecció territorial pot ser objecte d'actuacions d'urbanització, o en general de transformació, només en els següents casos:
 - a) Sòl d'interès agrari i/o paisatgístic
Per extensió d'àrees urbanes amb estratègies de creixement moderat o mitjà, de canvi d'ús i reforma o de millora i compleció, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 2.4. Excepcionalment, i amb especial consideració del valor agrari del lloc que es proposa transformar, de les alternatives possibles i de la integració paisatgística necessària, actuacions d'interès territorial no previstes pel Pla mitjançant el procediment que estableix l'article 1.14. Si, per raons d'interès general, fos necessària la classificació d'alguna peça aïllada per a la continuïtat d'alguna activitat, aquesta s'ha d'ajustar als criteris restrictius de l'apartat 6 de l'article 2.15.
 - b) Sòl de potencial interès estratègic
Actuacions d'interès territorial estratègic no previstes pel Pla mitjançant el procediment que estableix l'article 1.14. En cas que no s'exhaureix el conjunt de la peça de sòl qualificada com de potencial interès estratègic, a banda de les condicions que es deriven de l'article 1.14, cal minimitzar l'afectació sobre la potencialitat del conjunt de l'àrea i que la fragmentació de la peça sigui mínima.
 - c) Sòl de preservació de corredors d'infraestructures
No admet actuacions d'urbanització o en general de transformació que no estiguin funcionalment associades a les infraestructures que han de situar-se en el corredor.
6. Les limitacions i altres regulacions del sòl de protecció territorial per raó de riscos o afectacions s'estableixen a l'article 2.12

Article 2.10

Sòl de protecció preventiva: definició

S'inclouen en aquest tipus els sòls classificats com a no urbanitzables en el planejament urbanístic que no hagin estat considerats de protecció especial o de protecció territorial. El Pla considera que cal protegir preventivament aquest sòl, sense perjudici que mitjançant el planejament d'ordenació urbanística municipal, i en el marc que les estratègies que el Pla estableix per a cada assentament, es puguin delimitar àrees per a ésser urbanitzades i edificades, si escau.

També el Pla preveu la possibilitat que, més enllà de les estratègies establertes per a cada nucli, es puguin admetre, en casos justificats, implantacions d'activitats o instal·lacions de valor estratègic general i d'especial interès per al territori, a través del procediment que el Pla determina en l'article 1.14 per a garantir una avaluació suficient dels pros i contres de la iniciativa.

Article 2.11

Sòl de protecció preventiva: regulació

1. El sòl de protecció preventiva està subjecte a les limitacions que la legislació urbanística estableix per al règim de sòl no urbanitzable i que s'assenyalen bàsicament a l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005).
2. Els plans d'ordenació urbanística municipal pot, si s'escau, classificar com a urbanitzable les peces de sòl de protecció preventiva que tinguin la localització i la proporció adequades en funció de les opcions d'extensió urbana que el Pla d'ordenació urbanística municipal adopti d'acord amb les estratègies de desenvolupament urbà que en cada cas estableix el Pla, tenint present els valors naturals, ambientals i/o agraris a preservar. Si, per raons d'interès general, fos necessària la classificació d'alguna peça aïllada per a la continuïtat d'alguna activitat, aquesta s'ha d'ajustar als criteris restrictius de l'apartat 6 de l'article 2.15.
3. El sòl de protecció preventiva que mantingui la classificació de sòl no urbanitzable continua subjecte a les limitacions pròpies d'aquest règim de sòl, amb les especificacions que estableixi en cada cas el Pla d'ordenació urbanística municipal i altres instruments de planejament urbanístic, si escau. Sense perjudici de les restriccions específiques per a determinades àrees establertes en el Pla d'ordenació urbanística municipal o altres instruments urbanístics, cal considerar, en general, el sòl de protecció preventiva com una opció preferent davant de la del sòl de protecció territorial per a implantacions admeses en sòl no urbanitzable.
4. Els plans municipals han de posar una especial atenció en l'ordenació de l'àmbit del sòl de protecció preventiva, sense perjudici de la capacitat del Pla d'ordenació urbanística municipal de precisar, d'acord amb el Pla territorial, l'ordenació de tot el sòl no urbanitzable del terme municipal. El Pla estableix a l'article 2.13 d'aquestes normes, recomanacions per a una adequada ordenació del sòl no urbanitzable en el planejament urbanístic i, en el seu títol sisè, així com en les disposicions transitòries, condicions d'integració paisatgística en els espais oberts.
5. El Pla determina alguns espais de sòl de protecció preventiva a l'entorn d'activitats econòmiques existents aïllades en els municipis de Cervià de Ter, Sant Gregori i Vall-Ilòbrega, que, atenent els arguments expressats en la informació pública, el Pla considera que cal facilitar-ne la continuïtat, i l'ampliació si és necessària, mitjançant el procediment urbanístic pertinent en cada cas. El planejament urbanístic municipal ha d'establir, si s'escau, les condicions de la transformació d'aquest sòl evitant la parcel·lació per a usos aliens a l'activitat implantada o a les finalitats específiques assenyalades en el Pla.
6. La formalització del connector, previst en sòl de protecció preventiva, entre els espais de la Xarxa Natura 2000 del riu Ter i Les Gavarres, que es localitza al nord de Montjuïc, al municipi de Girona, ha de tenir una amplada suficient per garantir-ne la funcionalitat i assolit el màxim perímetre de contacte amb l'espai de Les Gavarres.

Article 2.12

Sòl subjecte a risc o afectació

1. El Pla assenyala l'existència de riscos naturals o tecnològics o d'altres afectacions com una circumstància que pot impedir o condicionar la transformació urbanística i l'edificació del sòl.
2. Els sòls subjectes a riscos naturals o tecnològics queden exclosos de qualsevol destinació que hagi de comportar un risc per a les persones d'acord amb les directrius que estableixen els articles 5 i 6 del Reglament de la Llei d'urbanisme aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol.

3. El planejament urbanístic ha de delimitar amb precisió les zones de risc o afectació i ha de determinar, si escau, les mesures específiques de protecció i prevenció que siguin adequades, d'acord amb l'ordenació proposada i la normativa d'aplicació en cada cas.
4. L'ús dels terrenys sotmesos a risc d'inundació es regula pel que assenyala l'article 6 del Reglament de la Llei d'urbanisme en funció de la planificació hidràulica que ha d'establir els àmbits de la zona fluvial, zona del sistema hídic i zona inundable per episodis extraordinaris.
5. Les peces de sòl subjectes a risc per causa de la seva inundabilitat, confrontants amb àrees urbanes poden, amb les limitacions derivades de l'estratègia assignada a l'àrea o nucli urbà, ser classificades com a sòl urbanitzable en el planejament d'ordenació urbanística municipal si es compleixen els requeriments que estableix al respecte l'article 6 del Reglament de la Llei d'urbanisme (Decret 305/2006).

Art. 2.13

L'ordenació del sòl no urbanitzable en el planejament urbanístic

1. Dins del marc que estableixen els tipus de sòl del sistema d'espais oberts establerts pel Pla, el planejament urbanístic ha de determinar diverses zones i mesures de protecció, d'acord amb l'escala de treball que li és pròpia.
2. Sense perjudici de les consideracions específiques derivades de les característiques del municipi, les zones i les mesures de protecció en sòl no urbanitzable tenen com a objectiu facilitar la gestió orientada a la preservació dels següents valors i funcions:

a) Valors agrícoles

- Terrenys destinats a usos agraris de conreu o de pastura significatius en el context territorial.
- Terrenys edafològicament valuosos
- Terrenys de regadiu o que poden ser-ho i molt especialment aquells que han estat objecte d'inversions importants en infraestructures de regadiu per part de l'Administració
- Terrenys més planers i amb unitats productives més extenses i aptes pel seu maneig.
- Terrenys que embolcallen espais naturals protegits.
- Espais de transició entre l'espai urbà i aquell que té un ús agrari, perquè el primer no pressioni el segon i el segon no molesti els residents del primer.

b) Valors ambientals, ecològics o científics

- Hàbitats singulars, fràgils o que hostatgen flora o fauna d'especial interès.
- Hàbitats de major integritat, dimensió i més representatius de la regió.
- Mosaics agro-silvo-pastorals.
- Espais intersticials rics en diversitat biològica (marges, sèquies, tanques arbrades...) en el sòl agrícola.
- Espais d'interès geològic
- Zones humides
- Terrenys amb funció connectora o amb funció esmorteïdora de possibles impactes sobre els espais protegits.
- Espais (tant terrestres com fluvials) amb funció connectora o amb funció esmorteïdora de possibles impactes sobre els espais protegits. En aquest sentit, el planejament urbanístic també ha d'identificar els punts conflictius per a la connectivitat ecològica, que poden ser susceptibles de millora mitjançant les mesures compensatòries de les noves actuacions

c) Valors paisatgístics i patrimonials

- Àrees d'interès paisatgístic a preservar, a restaurar i a crear.
- Àrees amb gran visibilitat.
- Entorns d'elements culturals (històrics, arqueològics, identitaris,...).

- Espais agraris de valor: aquells amb infraestructures agràries creades per al maneig de sòls que identifiquen un paisatge, que tenen un valor històric i que resulten fonamentals per a la conservació de sòls i aigües com ara terrasses i feixes, infraestructures de rec i drenatge, estructures de parets de pedra seca o altres elements patrimonials d'interès.
 - Terrenys de domini públic (camins, boscos i pastures comunals, domini públic maritimoterrestre i les corresponents servituds de trànsit i protecció, domini hidràulic, camins ramaders, patrimoni arqueològic i paleontològic).
- d) El planejament urbanístic ha de considerar també en l'ordenació del sòl no urbanitzable, aquell que, sense tenir un valor intrínsec notable, pot jugar un paper rellevant en l'estructuració de l'espai i en concret el que:
- Respon a un objectiu de separació d'àrees edificades
 - Defineix els límits de l'espai que poden assolir les àrees urbanes.
 - Facilita la percepció del paisatge.
 - Facilita l'ampliació o la implantació de les infraestructures necessàries.
 - Preserva superfícies no urbanitzables de certa entitat com a reserves estratègiques de futur.
 - Pot fer de franja protectora de corredors fluvials i zones humides.
3. La consideració dels valors que assenyalava aquest article no comporta una zonificació que s'hi refereixi específicament, atès que les determinacions normatives d'una zona poden simultàniament tenir objectius d'ordre divers i que aquests poden ser també objecte de determinacions no zonals. Les zones de sòl no urbanitzable són, per tant, les que el pla urbanístic adopti en el marc, en el seu cas, de les disposicions reglamentàries que s'estableixin al respecte.
4. L'ordenació del sòl no urbanitzable en el planejament urbanístic també tindrà com a objectiu prioritari contenir la proliferació de construccions en aquest sòl i vetllar per la seva integració en el paisatge

Article 2.14

Les activitats agràries en els espais oberts

1. El Pla reconeix les activitats agràries com a estratègiques per al futur de la col·lectivitat social, en tant que garanteixen la producció d'aliments, ajuden a fixar població en el territori i contribueixen a la preservació de la qualitat del paisatge. El Pla territorial admet el desenvolupament d'activitats agrícoles, ramaderes i silvícoles en els tres tipus d'espais oberts que diferencia, amb les condicions que el propi Pla estableix i sense perjudici de les disposicions sectorials que siguin d'aplicació.
2. El Pla, mitjançant la definició del sistema d'espais oberts, exclou una part molt majoritària del territori de qualsevol opció d'urbanització, i assegura així un espai per a la producció agrària.

D'altra banda, per tal de garantir l'evolució, modernització i intensificació pròpia del sector de forma compatible amb una correcta inserció territorial, el Pla estableix algunes condicions per a la implantació d'edificacions derivades de les activitats agràries.
3. Quan es tracti d'edificacions aïllades que hagin de romandre indefinidament en aquesta situació, el Pla exigeix que el projecte d'edificacions agràries incorpori un Estudi d'impacte i integració paisatgística en els termes que s'especifiquen en l'article 6.4.
4. D'acord amb el que especifica l'article 2.5, les edificacions agràries són majoritàriament del tipus A. Es consideren, tanmateix, del tipus B aquelles que comporten una ocupació inusualment alta de la finca agrària.
5. L'article 2.7 estableix les condicions per a les edificacions en sòl de protecció especial, el 2.9 en sòl de protecció territorial i el 2.11 en sòl de protecció preventiva. Els articles 2.7 i 2.9 estableixen certes condicions, precaucions o recomanacions pel que fa a les edificacions del tipus B. En sòl

de protecció preventiva, el Pla es remet a les condicions que estableix la legislació urbanística per al sòl no urbanitzable.

6. El Pla considera un argument favorable la utilització d'edificis existents per davant de l'autorització de noves edificacions agràries. Si no és així, s'han de considerar amb criteris restrictiu les del tipus B.
7. Les regulacions que el Pla estableix per a les edificacions agràries no han de ser impediment per autoritzar les ampliacions de les instal·lacions d'explotacions existents d'acord amb el conjunt de normatives sectorials que siguin d'aplicació.

Article 2.15

Règim dels usos i edificacions existents en els espais oberts

1. Les edificacions i instal·lacions legalment implantades que s'ajustin als supòsits d'usos permesos en sòl no urbanitzable es poden mantenir i ampliar si es compleixen els requisits del Planejament general urbanístic a què estiguin subjectes i les determinacions que estableixen el Pla i la legislació urbanística, com també la legislació sectorial aplicable.
2. Les edificacions degudament autoritzades d'acord amb la legislació anterior a la Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme, que no s'ajustin als supòsits d'usos permesos pel text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) i que, per tant, actualment no serien autoritzables, es podran mantenir, però només es podran autoritzar ampliacions en sòl de protecció territorial o de protecció preventiva en els termes previstos per la Llei d'urbanisme i pel seu reglament (Decret 305/2006) si el planejament urbanístic municipal aprovat definitivament abans de l'entrada en vigor de la Llei 2/2002 ho preveu expressament. En el cas del sòl de protecció especial o territorial les ampliacions possibles no poden superar el percentatge previst pel planejament urbanístic i com a màxim el 50% de la superfície construïda i del volum edificat que hi havia en la data d'entrada en vigor de la Llei 2/2002. L'establiment d'aquest límit màxim no comporta cap nova opció d'ampliació en aquells casos en què aquesta ja s'hagi realitzat i hagi exhaurit les possibilitats assenyalades en el planejament urbanístic. En tot cas, caldrà que les obres d'ampliació siguin imprescindibles per al manteniment de l'activitat per a la qual es va construir l'edificació o es va implantar la instal·lació objecte d'ampliació i que aquesta es trobi en plena utilització.
3. Els municipis han de vetllar que les edificacions, les instal·lacions o els usos existents implantats il·legalment, pels quals hagi prescrit l'acció de reposició, minimitzin l'impacte. No s'admetran ampliacions d'aquestes edificacions o instal·lacions ni intensificació o substitució de les activitats, llevat que, d'acord amb la legislació urbanística, fos possible la seva legalització i aquesta es duqués a terme.
4. Amb l'objectiu de recuperar la integritat formal del territori rural, les administracions públiques han d'adoptar mesures per al desmuntatge o enderroc d'aquelles construccions no incloses al catàleg de masies i cases rurals destinades a activitats subjectes a intervenció ambiental quan aquestes cessin definitivament i les edificacions no estiguin legalitzades o es trobin en estat ruïnós. S'entén que una activitat ha cessat definitivament quan se'n constati de manera notòria la inactivitat continuada al llarg de dos anys consecutius.
5. No són objecte d'aquest article aquelles edificacions o instal·lacions que per les seves tipologia, construcció i el seu valor identitari -masies, corrals, barraques de pastor o de vinya, molins o altres- cal considerar que formen part de la imatge del territori rural que es vol preservar o recuperar.
6. La possible classificació com a sòl urbà o urbanitzable de petites peces aïllades de sòl per a la legalització de determinades edificacions ha de tenir un caràcter especialment restrictiu i s'ha d'ajustar als criteris següents:

- a) Les edificacions existents en sòl no urbanitzable separades dels nuclis urbans han de romandre en aquesta situació si no hi ha raons d'interès general que motivin la seva classificació com a sòl urbà. Es considera un factor molt negatiu la consolidació de petites àrees urbanes disseminades pel territori que contribueixen a consolidar la dispersió de la implantació urbana.
- b) Si la classificació com a sòl urbà és imprescindible per a la continuïtat d'una activitat separada de l'àrea urbana, l'ús admès per la qualificació urbanística que se li assigni ha de ser, estrictament, el de l'activitat existent, i només s'han d'admetre les ampliacions imprescindibles per a la continuïtat d'aquesta. Aquest criteri s'ha d'aplicar amb especial atenció per aquelles activitats amb instal·lacions de poc valor –com ara reciclatge de materials, activitats associades a extraccions, etc. – que podrien deixar de tenir sentit en algun moment i fer possible el retorn de la parcel·la a la situació rural.
- c) Quan es justifiqui que l'activitat separada de l'àrea urbana té un interès especial en termes econòmics i en llocs de treball, unes perspectives de creixement en el futur que es considera desitjable i una localització acceptable, es pot admetre una classificació com a sòl urbà industrial amb possibilitats d'extensió en parcel·la única. En aquest supòsit, l'espai d'ampliació no computa com a sòl d'extensió corresponent a les estratègies que el Pla assenyala per als nuclis propers.

Article 2.16

Actuacions en els trams urbanitzats dels cursos fluvials i en les zones verdes i els parcs urbans amb funció connectora o de transició.

1. Les actuacions en qualsevol tram fluvial al seu pas per àrees urbanes i urbanitzables s'han d'adreçar prioritàriament al manteniment o, en el seu cas, a la restauració de la vegetació ribereña, per tal d'incrementar, en la mesura del possible, la funció connectora del conjunt del curs fluvial i influir positivament en la qualitat del paisatge dels espais urbans que travessa. Quan aquests trams fluvials i riberencs formin part d'algun parc o zona verda urbans, com també en els casos de parcs o zones verdes urbans a través dels quals es pot produir la continuïtat entre sòls de protecció especial, el seu tractament formal i compositiu s'ha d'evitar les construccions no necessàries i s'ha de basar en elements vegetals naturals, preferentment de les espècies pròpies dels ambients representats en els sòls de protecció especial contigus, i el mobiliari urbà ha de ser-hi absent o ha de quedar reduït al mínim imprescindible.
2. En cas d'un nucli o àrea urbana amb un curs fluvial perifèric, les extensions urbanes han d'evitar preferiblement passar a l'altre costat d'aquest, llevat que fos l'única opció o que des dels punts de vista de l'estructuració urbana i la integració territorial tingués avantatges clares respecte altres opcions. En tot cas, l'espai fluvial i ribereñc ha de ser tractat com un element bàsic de l'ordenació urbanística.
3. Quan sigui adient pel tipus d'espais i pel caràcter de la franja perimetral del sòl urbà, el tractament i els usos admesos a les zones verdes perifèriques i els parcs periurbans han de ser els adequats per tal que aquestes àrees de sòl puguin jugar un paper d'espais de transició entre l'àrea urbana i el medi rural i que actuïn com amortidors dels possibles impactes de la primera envers el segon.

Article 2.17

Establiment de regulacions específiques

Mitjançant plans directors o especials urbanístics i plans d'ordenació urbanística municipal es poden establir altres regulacions específiques referides a determinades àrees o indrets en atenció a les seves peculiars característiques, sempre que siguin coherents amb la regulació que amb caràcter general estableix aquest Pla pels diversos tipus d'espais oberts i amb les Directrius per a la gestió dels espais de la Xarxa Natura 2000 (Acord de Govern GOV/112/2006), així com altres instruments de planificació i gestió d'espais naturals protegits).

Article 2.18

Activitats extractives

1. El Pla no afecta les activitats extractives autoritzades d'acord amb els procediments i condicions establerts per la legislació sectorial vigent.
2. Es poden autoritzar noves activitats extractives i ampliacions de les ja autoritzades en sòl de protecció especial i territorial sempre que no afectin de forma clara i definitiva els valors que han motivat la protecció especial del conjunt de l'espai protegit. Aquestes autoritzacions es regeixen per la normativa vigent relativa a activitats extractives en espais naturals protegits i han de tenir en compte les determinacions del Pla i les estratègies de desenvolupament urbà i d'infraestructures, en tant que poden ser també argument favorable o desfavorable per a determinades ubicacions. En qualsevol cas, en la restauració d'aquests espais s'ha de tenir cura de restablir els valors que, en cada cas, han motivat la protecció especial
3. En la resta de sòl, les noves activitats extractives i les ampliacions de les ja autoritzades han de tenir en compte, a més de la normativa sectorial que els és d'aplicació, les determinacions del Pla i les estratègies de desenvolupament urbà i d'infraestructures.
4. Les propostes del Pla per a la protecció dels sòls no urbanitzats i del paisatge que s'estableixen en els títols II, VI i a les Directrius de paisatge que acompanyen aquestes Normes seran específicament considerades en l'elaboració dels projectes d'explotació i dels programes de restauració, i en els informes preceptius corresponents
5. Les propostes de noves activitats extractives han de ponderar des de l'anàlisi multicriteri del costbenefici els valors naturals, ambientals, agraris i patrimonials enfront del valor dels béns miners objecte d'explotació, la disponibilitat i necessitat d'aquests i els costos globals del seu transport. Els desenvolupaments urbanístics han de tenir en compte les afectacions derivades d'aquestes activitats i evitar possibles conflictes d'usos.
6. Amb l'objectiu de racionalitzar al màxim des dels punts de vista ambiental, econòmic i social l'atorgament de noves autoritzacions d'activitats extractives, s'ha de portar a terme estudis en l'àmbit de Catalunya sobre previsions de la demanda i sobre la localització i condicions d'explotació dels possibles jaciments; de manera especial s'han de tenir en compte els acords i els estudis promoguts pel Grup Interdepartamental d'Àrids de Catalunya constituït el 7 de juliol de 2004, o per altres dispositius amb la mateixa finalitat que es creessin en el futur. Amb el mateix objectiu, s'han de portar a terme estudis paleontològics i d'altres estudis sectorials que permetin detectar possibles zones de restricció.

Article 2.19

Infraestructures ambientals, energètiques i de telecomunicacions

1. El Pla no afecta les plantes de tractament de residus, les instal·lacions de tractament del cicle de l'aigua, les infraestructures de l'electricitat, gas i altres formes d'energia i les de telecomunicacions autoritzades d'acord amb els procediments i condicions establerts per la legislació sectorial vigent.
2. Com totes les infraestructures, les ambientals, energètiques i de telecomunicacions que s'hagin d'ubicar necessàriament i en espais de protecció especial han d'adoptar solucions que minimitzin el seu impacte. En aquest sentit, es procurarà especialment la racionalització i/o reordenació de les xarxes.

Article 2.20

Recomanacions complementàries per a una millor planificació i gestió dels espais oberts

Com a instruments de planificació i de gestió que poden complementar positivament les directrius d'ordenació territorial que es proposen, el Pla recomana:

a) En l'àmbit de l'espai agrari:

- Un pla d'espais d'interès agrari.
- Un mapa de sòls agrícoles, basat en el valor edafològic i l'aptitud productiva.
- Un pla general de política forestal que defineixi les possibilitats d'aprofitament energètic de les explotacions forestals (biomassa forestal).
- La promoció de bones pràctiques agràries a favor del paisatge, la biodiversitat, el patrimoni i la conservació del sòl en front de l'erosió.
- Un programa d'espais agraris d'interès tallafoc.

b) En l'àmbit del medi natural:

- El foment de plans especials per a recuperar i conservar el bosc de ribera, incrementar la qualitat de les aigües, ordenar els usos de les ribes, protegir el patrimoni fluvial –rescloses, recs, molins–, dissenyar itineraris i ordenar el seu gaudi social.
- Un estudi acurat de les necessitats d'àrids i materials petris previsibles en l'horitzó del Pla i de la localització i qualitat dels jaciments possibles.
- Un marc incentivador d'acords de custòdia del territori.

c) En matèria d'implantació de les infraestructures tècniques:

- Un estudi sobre les possibilitats de racionalització i minimització de l'impacte paisatgístic de les infraestructures de transformació d'energia elèctrica –subestacions i centres de transformació elèctrics– i de transport.
- Un pla d'ordenació ambiental de les instal·lacions de radiocomunicació.

d) En matèria de domini públic:

- Un programa de classificació del domini públic constituït pels camins ramaders, el domini públic hidràulic, el patrimoni arqueològic i paleontològic i d'altres.
- Una normativa específica i un pla de camins que clarifiqui la titularitat i la gestió dels diferents tipus de camí.

Article 2.21

Reintegració de sòl al sistema d'espais oberts per canvi de classificació urbanística.

El sòl que es reintegri al sistema d'espais oberts com a resultat de la desclassificació urbanística com a sòl urbanitzable realitzada mitjançant modificació o revisió del planejament municipal, ha d'esdevenir sòl de protecció especial, de protecció territorial o de protecció preventiva en funció de la categoria que tingui l'àrea de sòl en què estigui integrat físicament o amb la que mantingui una clara continuïtat morfològica.

En els casos dubtosos per trobar-se en relació similar amb peces de sòl de distinta categoria, el sòl s'ha d'adscriure al tipus que s'assenyali en l'instrument a través del que s'ha produït el canvi de classificació, i si aquest no ho fa, ha de quedar inclòs en el tipus que comporti la major protecció dels que tinguin els sòls del seu entorn immediat.

Article 2.22 Àmbits d'interès especial per a la connectivitat

1. Els àmbits d'interès especial per a la connectivitat són aquells sectors del territori amb unes característiques morfològiques, una estructura d'hàbitats i una localització que afavoreixen la continuïtat dels fluxos biològics i ecològics, com és facilitar els moviments d'un ampli ventall d'espècies a través del territori i mantenir la continuïtat de determinats processos ecològics. També inclouen els elements del paisatge, generalment d'estructura contínua i lineal, que, amb independència del valor dels seus hàbitats naturals, tenen un interès per permetre els desplaçaments de determinades espècies entre diferents espais naturals d'una certa dimensió.

2. El Pla identifica els àmbits d'interès especial per a la connectivitat en el plànol O.5 en tant que és un objectiu del Pla garantir al màxim la permeabilitat ecològica entre les àrees d'interès natural.
3. En àmbits d'interès especial per a la connectivitat, s'ha de mantenir la classificació de no urbanitzable i evitar-hi implantacions que puguin afectar significativament a la seva funció connectora o bé, mitjançant el planejament urbanístic, incorporar aquests sòls als sistemes d'espais lliures públics per tal de garantir la seva funció connectora, tot mantenint una franja lliure amb la dimensió mínima suficient de noves construccions, i s'ha de procurar la permeabilització dels usos i les construccions existents.
4. Els plans i projectes que afectin les àrees identificades com a punts crítics per la connectivitat a l'Informe de sostenibilitat ambiental, han de ser coherents amb les mesures de protecció i millora de la connectivitat recollides a l'informe de sostenibilitat ambiental, sense perjudici d'altres mesures contemplades en el Pla i, en qualsevol cas, han de preservar i en la mesura del possible millora la funció connectora d'aquests punts crítics.
5. Les infraestructures lineals que travessin àmbits d'interès especial per a la connectivitat han de prendre mesures específiques per a garantir el manteniment de la permeabilitat ecològica:
 - a. Els projectes d'implantació de noves infraestructures o d'ampliació de les existents que interfereixin amb connectors biològics i corredors fluvials en garantiran el manteniment de la funcionalitat ecològica, i avaluaran específicament el seu grau de fragmentació i les possibilitats de millora dels punts conflictius de la xarxa existent. A tal efecte, s'estudiaran els possibles impactes acumulatius i sinèrgics negatius, considerant les vies existents d'altres elements amb efecte barrera. En aquests casos, caldrà establir solucions conjuntes de permeabilització de les vies. Quan per tal de garantir l'efectivitat de les mesures proposades calgués alguna actuació de permeabilització o desfragmentació en les infraestructures o instal·lacions ja existents, aquestes han de ser integrades en el nou projecte i executades pel promotor de la nova infraestructura.
 - b. Les administracions públiques competents han d'adoptar mesures específiques per a la millora progressiva de la permeabilitat ecològica dels trams de les infraestructures existents que travessen àmbits d'interès especial per a la connectivitat. Caldrà avaluar la incidència de la mortalitat de fauna per atropellament i col·lisió amb vehicles, així com l'efectivitat dels passos de fauna existents i ampliar-los o construir-ne de nous si aquests es demostren insuficients.
 - c. El planejament urbanístic ha de preveure corredors específics per a les infraestructures de transport i distribució elèctrica que permetin travessar, si és indispensable, els àmbits d'interès especial per a la connectivitat amb el menor impacte sobre la connectivitat ecològica.
 - d. Els trams de les línies elèctriques de nova construcció que travessin sòls de protecció especial d'interès connector han d'adoptar mesures que minimitzin el seu impacte en el medi, en especial l'avifauna.
6. Quan als trams de cursos d'aigua que travessen sòls de protecció especial d'interès connector:
 - a. En les infraestructures hidràuliques que es construeixin dintre d'àmbits d'interès especial per a la connectivitat s'hi han d'aplicar mesures preventives i correctores adients per assegurar la permeabilitat de les infraestructures, tant en sentit transversal com longitudinal respecte del curs d'aigua, i el manteniment de l'hàbitat i la funcionalitat fluvial.
 - b. Les actuacions de millora o adequació dels recs, canals i rieres han de preveure la naturalització dels seus marges per permetre i potenciar la seva funció connectora .
7. En els espais d'ús agrari que estiguin dintre d'àmbits d'interès especial per a la connectivitat convindrà afavorir la preservació dels elements d'interès connectiu en coherència amb el que s'enuncia a l'article 2.7, apartat 9.

En les concentracions parcel·làries s'ha de preservar la funcionalitat connectiva ja sigui mantenint els elements de l'estructura agrària original d'interès connectiu o creant nous elements amb aquesta finalitat.

Article 2.23

Espais oberts inclosos dins del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) i altres àmbits subjectes a legislació o planejament sectorial.

1. El Pla incorpora al sistema d'espais oberts de protecció especial els espais inclosos en el Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN), la Xarxa Natura 2000 i en altres instruments sectorials de protecció de la natura amb les delimitacions globals adoptades per aquests.
2. Sense perjudici de la regulació de protecció derivada d'aquest Pla o del planejament que el desenvolupi, és d'aplicació a cada espai la legislació o regulació específica per raó, en el seu cas, dels seus valors naturals, així com el planejament que les desenvolupi. La Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, constitueix el marc jurídic bàsic per a la protecció de la natura a Catalunya. Igualment, en els àmbits situats dins el domini públic maritimoterrestre o les seves servituds de trànsit i protecció d'aquest, és d'aplicació la legislació sectorial corresponent.
3. En els àmbits del PEIN regulats mitjançant els plans especials a què fa referència la normativa sectorial reguladora de la protecció dels espais d'interès natural, o mitjançant altres plans de protecció derivats de l'aplicació de la regulació sectorial, la normativa d'aquests plans especials preval en cas que sigui més restrictiva sobre la que amb caràcter general estableix el pla territorial per al sòl de protecció especial. Tanmateix, en tot cas són d'aplicació les disposicions del Pla relatives a la protecció del paisatge.
4. El sòl corresponent a la zona fluvial i a la zona de sistema hídric que es delimitin en els documents de planificació dels espais fluvials que s'aprovin, s'han de considerar com integrants de la xarxa d'espais de protecció especial que el Pla territorial determina.

Article 2.24

Consideració del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya

En compliment del que disposa l'apartat 1.e) de la Llei 23/83, de política territorial, les actuacions d'urbanització i aquelles en sòl no urbanitzable que s'autoritzin a l'empara de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005), situades a l'entorn visual dels edificis o altres elements patrimonials inclosos a l'Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya, que gestiona la Direcció General del Patrimoni Cultural o que es puguin descobrir, a part de complir amb caràcter general les limitacions derivades de les disposicions de protecció patrimonial, hauran de respectar les característiques paisatgístiques d'aquest entorn i les traces existents de camins, passos, esplanades, fonts, vegetació, etc. que estructurin l'espai al voltant de l'edifici o element.

TÍTOL III

Sistema d'assentaments

Article 3.1

Objecte

1. Mitjançant el reconeixement dels assentaments existents, la proposta d'estratègies d'extensió, reforma o consolidació i la definició d'una estructura nodal de referència, el Pla estableix les pautes per a una evolució urbanística que respongui als criteris del Programa de planejament territorial enunciats a l'article 1.4 i que sigui coherent amb les aptituds i condicions de cada lloc del territori.

2. D'acord amb les estratègies de desenvolupament que estableix el Pla i amb les característiques físiques, socials i econòmiques de cada nucli i àrea urbana, el planejament urbanístic ha de definir el model d'implantació urbana i les determinacions concretes que regularan les iniciatives d'urbanització i d'edificació.
3. El plànol *O2 Model territorial* expressa l'estructura nodal que el Pla proposa, en la qual es reconeix el paper que poden jugar les diverses àrees i nuclis en la vertebració urbana del territori, el qual no sempre va associat a l'estratègia assignada, ja que aquesta depèn també de la disponibilitat de sòl apte per a l'extensió. L'estructura nodal proposada no té efectes normatius directes en matèria de planejament sectorial, per bé que, juntament amb l'assignació d'estratègies de desenvolupament, proporciona una pauta indicativa per a la distribució dels equipaments d'interès supramunicipal en compliment del que assenyala l'apartat 1a) de l'article 13 de la Llei 23/83, de política territorial.

Article 3.2

Finalitat de les determinacions

1. La determinació espacial i normativa del sistema d'assentaments té les finalitats següents:
 - a) Potenciar les polaritats urbanes que han de vertebrar el territori de Catalunya.
 - b) Assolir masses crítiques de població i llocs de treball que facilitin la disminució de les necessitats de mobilitat i la dotació de transport públic i equipaments al servei del conjunt del territori.
 - c) Facilitar la integració dels creixements urbans i de la població immigrada
 - d) Afavorir la formació d'àrees urbanes socialment cohesionades i combatre els riscos de la segregació urbana.
 - e) Evitar i corregir la dispersió d'usos i edificacions en el territori.
 - f) Propiciar el desenvolupament urbà en les localitzacions de major aptitud i amb capacitat de prestació eficient de serveis.
 - g) Corregir, quan és possible, situacions urbanístiques contradictòries als objectius del Pla.
 - h) Fomentar la mixticitat d'usos dels teixits urbans
 - i) Racionalitzar la implantació d'àrees especialitzades aïllades.
 - j) Preservar el valor patrimonial del sistema d'assentaments.
 - k) Potenciar l'ús eficient de les àrees urbanes per a disminuir les necessitats d'extensió.
 - l) Proporcionar pautes per a una distribució espacial funcionalment adequada dels equipaments d'interès plurimunicipal.
 - m) Evitar els possibles efectes negatius dels desenvolupaments urbans sobre els sistemes naturals, la seva funcionalitat ecològica i el paisatge
 - n) Propiciar la incorporació de criteris de sostenibilitat en els desenvolupaments urbanístics.
2. Aquests objectius tenen el rang de principis rectors i hauran d'informar, en absència de determinacions més específiques, la presa de decisions en el planejament urbanístic.

Article 3.3

Tipus de teixits urbans

1. En els plànols del Pla es distingeixen, d'una banda, amb la denominació de *nuclis històrics i les seves extensions*, els assentaments de naturalesa complexa que inclouen usos i teixits diversos i que s'han format a partir d'un nucli originari per les seves extensions per continuïtat al llarg del temps i, d'altra banda, amb la denominació d'*àrees especialitzades*, les que són resultat d'iniciatives per al desenvolupament d'usos específics: residencials, industrials, terciaris, equipaments, sovint en localitzacions separades de l'àrea urbana principal.
2. El Pla considera que el conjunt dels *nuclis històrics i les seves extensions* configura el sistema d'assentaments bàsics del territori que ha de donar suport al desenvolupament urbanístic. Les àrees especialitzades constitueixen una situació de fet que el Pla té per objectiu racionalitzar per tal de millorar la funcionalitat del territori.
3. Els usos i delimitacions que s'assenyalen en els Plànols d'ordenació tenen valor descriptiu per a les diverses àrees especialitzades i la seva regulació es remet al que estableix el planejament urbanístic vigent.

Amb el nom d'*espais lliures interns* es recullen en els plànols els àmbits no edificables de certa significació, assimilables a espais oberts, inclosos dins de peces de sòl urbà per tal de descriure més ajustadament la realitat física de l'assentament.

També es recullen com àrees especialitzades alguns equipaments o instal·lacions en sòl no urbanitzable d'importància o rellevància territorial.

Article 3.4

Assentaments, planejament urbanístic i estratègies de desenvolupament

1. Els àmbits dels *nuclis històrics i les seves extensions* i de les àrees especialitzades assenyalats en els plànols comprenen el sòl urbà i urbanitzable previstos en el planejament urbanístic vigent, d'acord amb la informació disponible en el moment de la redacció del Pla. En cas de dubte o contradicció, preval l'àmbit que realment tinguin el sòl urbà i l'urbanitzable en els instruments urbanístics que estiguin aprovats definitivament en el moment de l'aprovació definitiva del Pla territorial.
2. La definició de les estratègies de desenvolupament que es proposa es fa per referència a la situació física real del nucli o àrea urbana en el moment de l'aprovació definitiva del Pla territorial. No es té en compte a aquests efectes el sòl classificat pel planejament urbanístic. .
3. D'acord amb el que disposa l'article 1.16, el Pla no afecta les expectatives del planejament vigent pel que fa al sòl urbà i urbanitzable llevat dels casos en què s'assenyali de manera expressa l'objectiu de desclassificació total o parcial com a sòl urbanitzable de determinades peces de sòl. Tanmateix, les estratègies que s'estableixen per a cada àrea han de ser tingudes en compte com a referències vinculants en les revisions dels plans urbanístics, en les modificacions que afecten les superfícies de sòl urbà o urbanitzable i en l'avaluació de l'oportunitat de desenvolupar sectors de sòl urbanitzable no delimitat.
4. D'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 2.4, les extensions urbanes que proposi el planejament urbanístic municipal en el marc de l'estratègia de desenvolupament assignada pel Pla podran ocupar sòl de protecció especial o territorial amb les condicions que assenjala l'article esmentat. Aquesta possibilitat no és d'aplicació en el cas d'estratègia de creixement potenciat o estratègic.

Article 3.5

Tipus d'estratègies de desenvolupament

1. Els plànols d'ordenació assenyalen les estratègies de desenvolupament que es proposen per a cada un dels *nuclis històrics i les seves extensions* en funció de l'entitat, les característiques, l'accessibilitat i la disponibilitat de sòl físicament apte per a un creixement en extensió. Són les següents:

- Creixement potenciat o estratègic
- Creixement mitjà
- Creixement moderat
- Desenvolupament qualitatiu
- Millora urbana i compleció
- Manteniment del caràcter rural

Quan, en funció dels objectius d'ordenació territorial, és proposa que es produeixi creixement per extensió, el Pla estableix l'estratègia de creixement potenciat. Quan el creixement es considera adequat en una certa mesura, el pla estableix l'estratègia de creixement mitjà o creixement moderat .

Quan es considera que no es donen circumstàncies adequades per a un creixement significatiu en extensió o quan es considera que han de prevaldre els aspectes qualitius sobre els quantitius, s'estableixen, en funció dels objectius d'ordenació territorial, les estratègies de canvis d'ús i reforma interior, i de millora urbana i compleció.

2. Els plànols d'ordenació recullen les àrees especialitzades existents d'acord amb el planejament urbanístic vigent i, si bé reconeix la possibilitat de desenvolupament d'acord amb aquest planejament municipal, el Pla estableix com a objectiu general la seva minimització o l'augment de la seva integració urbana quan són contigus amb un nucli històric. Tanmateix, en algunes àrees especialitzades el Pla expressa la necessitat de reorientar el seu desenvolupament per ta que sigui més coherent amb els objectius d'ordenació territorial, mitjançant l'assenyalament d'alguna de les estratègies següents:

- Extensió
- Reducció o extinció
- Dotació i equipament
- Específiques

3. A banda de les estratègies de desenvolupament esmentades i que s'assenyalen en els plànols d'ordenació, el Pla estableix, mitjançant la seva normativa, directrius generals per al planejament urbanístic amb l'objectiu de vetllar per una correcta extensió urbana, garantir la gradualitat dels creixements i ordenar l'extensió de les àrees especialitzades i la creació d'espais per a l'activitat econòmica.

Article 3.6

Creixement potenciat o estratègic

1. El Pla proposa aquesta estratègia de desenvolupament en aquelles àrees que haurien d'augmentar de manera equilibrada la seva capacitat de creixement de població i activitat. L'objectiu de l'estratègia de creixement potenciat és adreçar la major part del creixement urbà a les àrees en millors condicions per reforçar l'estructura de ciutats que vertebrava el territori de Catalunya i, d'aquesta manera, facilitar l'accessibilitat als serveis, reduir les necessitats de mobilitat i de noves infraestructures i evitar la dispersió de la població i l'activitat.

El Pla assigna l'estratègia de creixement potenciat a àrees urbanes amb bones condicions de connectivitat i disponibilitat de sòl apte per a l'extensió en les quals es valora la presència rellevant d'alguna de les següents circumstàncies:

- a. Àrees urbanes que són ja polaritats territorials significatives per la seva trajectòria història, l'estructura social i econòmica, el dinamisme empresarial i cultural i la presència d'equipaments i institucions d'abast supramunicipals.
 - b. Àrees urbanes conurbades o molt pròximes a les anteriors amb les quals constitueixen o poden arribar a constituir una realitat urbana supramunicipal amb un elevat grau d'integració.
 - c. Àrees o nuclis de dimensió diversa que pel seu valor de posició en el territori, haurien de reforçar o assolir una funció nodal amb relació a les àrees i nuclis del seu entorn.
2. D'acord amb aquesta estratègia, i en funció de les previsions de creació d'habitatges i llocs de treball que el Pla considera per als diversos àmbits, els plans d'ordenació urbanística municipal corresponents han de fer majors previsions de sòl de desenvolupament urbanístic que les que resultarien de considerar només les seves necessitats internes. En la formulació, tramitació i aprovació de les revisions dels plans d'ordenació urbanística municipal, els òrgans competents han de tenir present aquesta exigència per tal de vetllar que, en el seu conjunt, les àrees amb creixement a potenciar ofereixin sòl en quantitat suficient per a satisfer les necessitats que, d'acord amb els objectius del Pla, es preveuen en cada àmbit.
 3. Els plans directors urbanístics han d'establir referències quantitatives específiques per a la determinació de les previsions de sòl d'extensió i reforma en la revisió dels plans d'ordenació urbanística municipal.
 4. En absència de plans directors, la Comissió Territorial d'Urbanisme ha d'establir en cada cas els mínims de sòl per a l'extensió urbana que s'ha de classificar en la revisió del planejament urbanístic municipal, com també aquells màxims que no s'han de sobrepassar per criteris de coherència espacial dels assentaments atès que l'estratègia de creixement potenciat ha d'ésser interpretada d'acord amb les dimensions del nucli o àrea urbana a què s'aplica.
 5. Mentre no existeixi Pla director urbanístic, o altra fórmula de coordinació espacial del desenvolupament urbà supramunicipal, en aquells nuclis que tinguin assignada l'estratègia de creixement potenciat pel fet de formar part d'un sistema urbà entorn una àrea urbana més gran, la revisió del planejament urbanístic municipal ha d'observar les limitacions establertes per a l'estratègia de creixement moderat.

Article 3.7

Creixement moderat i mitjà

1. El Pla estableix aquesta estratègia en aquells nuclis o àrees de mitjana o petita dimensió urbana que per les seves condicions de sòl i de connectivitat poden tenir un creixement proporcionat a la seva realitat física com a àrees urbanes. En àmbits on no hi hagi àrees urbanes de major importància, algunes a les quals s'assigna l'estratègia de creixement moderat poden assolir, en funció del seu valor de posició, una funció nodal amb relació al seu entorn pròxim.
2. L'extensió urbana màxima que el Pla d'ordenació urbanística municipal pot proposar és orientativament la que resulti de l'aplicació de les següents expressions alfanumèriques:

Moderat $E = 30 \cdot A \cdot f / 100$

Mitjà $E = 60 \cdot A / 100$

E: superfície de l'extensió urbana admissible

A: superfície de càlcul de l'àrea urbana existent

f: factor de correcció per a nuclis de petita dimensió

3. La superfície de l'àrea urbana existent a considerar en el càlcul (A) s'ha de determinar de la manera següent: s'ha de comptabilitzar tots els sòls consolidats o urbanitzats en la data d'aprovació definitiva del pla territorial, corresponents a trames urbanes d'ús dominant residencial o mixt amb una presència significativa d'habitatge, incloent-hi tota la superfície viària, de zones verdes i d'equipaments integrats o associats a aquestes trames, que formen part dels àmbits dels *nuclis històrics i les seves extensions* assenyalats en els plànols d'ordenació. En la determinació

de l'àrea urbana existent es poden comptabilitzar els sòls urbanitzats no edificats i els sòls en procés d'urbanització que en l'any d'aprovació del Pla territorial es trobaven en procés d'urbanització avançada i clarament perceptible sobre el terreny. També, en casos excepcionals, es poden comptabilitzar les peces de sòl no urbanitzable contigües a l'àrea urbana i ocupades per edificacions plenament integrades a la vida urbana –com per exemple un equipament, una masia reconvertida a l'ús hotel·ler, etc.– que es classifiquin com a sòl urbà i que, per tant, no computen com a extensió urbana. Altres supòsits, com el fet de tenir el projecte d'urbanització aprovat o un aval dipositat no són justificació suficient per a que puguin computar com a superfície de l'àrea urbana existent. La superfície de l'àrea urbana existent a considerar en el càlcul (A) s'ha de determinar de la manera següent: s'ha de comptabilitzar tots els sòls consolidats o urbanitzats en la data d'aprovació definitiva del pla territorial, corresponents a trames urbanes d'ús dominant residencial o mixt amb una presència significativa d'habitatge, incloent-hi tota la superfície viària, de zones verdes i d'equipaments integrats o associats a aquestes trames, que formen part dels àmbits dels nuclis històrics i les seves extensions assenyalats en els plànols d'ordenació.

En cas que les trames considerades estiguin pròximes a altres trames consolidades o urbanitzades destinades a activitat econòmica, que no han estat comptabilitzades per no contenir habitatge o per tractar-se d'àrees especialitzades, es pot considera que una proporció d'aquestes forma també part de l'àrea urbana existent a efectes de càlcul, amb els següents límits i condicions:

- a) No ha d'incrementar en més del 60% l'àrea urbana de caràcter residencial i mixt delimitada a efectes de càlcul.
- b) Es comptabilitza només el sòl d'activitat econòmica consolidat o urbanitzat que està situat dins d'una franja al voltant d'aquesta mateixa àrea urbana, d'una amplada igual a la meitat del màxim diàmetre d'aquesta.
- c) Les àrees de sòl no consolidat ni urbanitzat que formen part d'una àrea especialitzada i que queden dins la franja descrita a b) computen com a superfície de l'extensió urbana admissible.

4. En el càlcul per proporcionalitat de l'extensió admissible en l'estratègia de creixement moderat, s'ha d'aplicar a les superfícies de càlcul iguals o inferiors a 50 Ha. un factor de correcció que s'obté de l'aplicació de l'expressió alfanumèrica següent.

$$f = (18 + A - 0,005 * A^2)/(A+5)$$

A: superfície de càlcul de l'àrea urbana existent en ha

El factor f tindrà el valor 1 per a superfícies de càlcul iguals o superiors a 51 ha i el valor 2,43 per a superfícies de càlcul iguals o inferiors a 4 ha.

5. Quan el municipi no tingui cap àrea diferenciada destinada a activitat industrial, ja sigui formant part de l'àrea urbana principal o separada d'aquesta, o quan l'àrea industrial existeixi, però hagi exhaurit o estigui en vies d'exhaurir la disponibilitat de sòl per acollir noves edificacions, es pot augmentar la superfície de sòl d'extensió urbana admissible resultant de l'aplicació de les condicions establertes pels apartats 2, 3 i 4 d'aquest article, en un 25% de la seva superfície amb destí a àrea específica d'activitat industrial. La superfície de sòl pendent d'ocupar en un àrea industrial existent disminueix la superfície resultant de l'aplicació del percentatge assenyalat. La nova àrea per a activitat industrial s'ha de situar en continuïtat amb la resta de teixits d'extensió, tanmateix per raons topogràfiques, paisatgístiques o d'ordenació, pot disposar-se separada, però ben articulada, amb la resta de teixits mitjançant algun espai urbà o periurbà o algun element d'infraestructura o com a extensió d'un àrea especialitzada existent que el Pla no hagi assenyalat específicament com no extensible.
6. La superfície d'extensió urbana que determinarà el Pla d'ordenació urbanística municipal comprèn els sectors de sòl urbanitzable i el sòl urbà no consolidat que estigui en disposició d'ésser desenvolupat per no contenir edificacions i usos de difícil desplaçament.
7. El sòl urbà no consolidat que estigui ocupat per teixits urbans o instal·lacions que hagin de ser objecte d'un procés de remodelació, la complexitat del qual permet preveure que no es desenvoluparà dins dels primers 8 anys de vigència del Pla, no s'ha de tenir en compte en el càlcul. En tot cas, el Pla d'ordenació urbanística municipal ha de justificar aquesta previsió.

8. L'extensió que resulta de l'aplicació dels apartats anteriors comprèn els teixits urbans de base residencial i aquells destinats a l'activitat econòmica industrial o terciària que s'integren en la trama general de l'àrea urbana. L'extensió representa el màxim orientatiu que el Pla considera adequat per al termini 2006-2026, sense perjudici del que assenyala l'article 3.14. En cas que s'hagués d'excedir aquest màxim, encara que sigui en poca quantitat, s'ha de justificar expressament per la racionalitat de l'ordenació, la coherència amb els objectius del Pla o altres motius d'interès públic.
9. El planejament urbanístic ha de definir els àmbits de sòl urbà no consolidat i sòl urbanitzable constituents del creixement i ha de fer explícita la comprovació que no excedeixen del límit establert en aquest article. Tanmateix, i amb la finalitat que les limitacions del creixement convencional no afectin negativament la solució de necessitats o oportunitats de millora de l'àrea urbana, s'admet com a justificació per a sobrepassar si és necessari el límit d'extensió establert la provisió de sòl per als següents usos, d'acord amb les especificacions que s'assenyalen en aquest apartat:
 - a. Habitatges amb protecció oficial en proporció superior al mínim establert per la legislació.
 - b. Establiments hotelers.
 - c. Equipaments públics supramunicipals.
 - d. Equipaments privats qualificadors del nucli i àrea urbana (culturals, turístics, científics, sanitaris, educatius...).
 - e. Propostes de translació i compactació de sòl urbanitzable classificat en el planejament vigent, d'acord amb el que assenyala l'article 3.12, apartat 2.
 - f. Cessions per a sistemes de parc urbà i equipament manifestament superiors als estàndards exigibles per la normativa vigent.

L'increment d'habitatges amb protecció oficial té com a limitació que el total d'habitatges amb protecció oficial –existents més previstos– no ha d'excedir del 40% del total d'habitatges del municipi – existents més previstos- i l'increment de sòl per aquest concepte no ha de superar en cap cas el 30% de sòl d'extensió urbana admissible.

Quan es proposin habitatges amb protecció oficial en proporció superior al mínim establert per la legislació, no comptabilitza el percentatge de sòl equivalent al percentatge d'edificabilitat residencial dedicada a habitatges amb protecció oficial addicional a l'exigible..

Els terrenys destinats a habitatges amb protecció oficial, equipaments públics o privats i hotels, que per raó d'aquests usos excedeixin de l'extensió obtinguda per aplicació del que estableixen els apartats 1, 2, 3 i 4 d'aquest article, no poden variar el seu destí urbanístic sense una prèvia modificació, en aquest sentit, del Pla territorial.

Els equipaments i establiments hotelers que hagin de justificar una major extensió han d'estar en parcel·la única, no segregable i d'ús exclouent.

La translació i compactació d'àrees de sòl urbanitzable dispers existent en desenvolupament de l'apartat 2 de l'article 3.11 per a situar-les en continuïtat amb el nucli, o amb els seus creixements previstos, no comptabilitza com a àrea d'extensió quan el nombre d'habitatges de l'extensió proposada no excedeix dels que es podien construir en la peça de sòl urbanitzable separada i el valor de l'aprofitament urbanístic en la nova situació no és superior al que tenia en la peça de sòl urbanitzable separada. El compliment d'aquesta darrera condició pot comportar la disminució del nombre d'habitatges, de la seva superfície i de la superfície susceptible d'aprofitament privat del sector.

Les àrees d'extensió que aportin una major proporció de sistemes de parc urbà o equipament que els mínims establerts per l'article 65 de la legislació urbanística vigent en funció de l'edificabilitat (20m² sòl/100m² de sostre per a parc urbà i 20m² sòl/100m² de sostre per a equipament) no computen en la superfície corresponent a l'escreix d'aportació de sistemes respecte al mínim. Atès que el motiu de la superior aportació de sistemes pot ser la cobertura de dèficits existents o l'estructuració urbana, aquests sistemes han d'estar representats gràficament en els plànols de proposta o tenir un grau suficient de determinació espacial que justifiqui el seu interès.

Els motius de justificació de majors extensions assenyalats són vàlids també en les modificacions dels POUM.

Article 3.8

Desenvolupament qualitatiu

1. Les actuacions pròpies de l'estratègia de desenvolupament qualitatiu són, en diversa mesura, adequades també per a totes les àrees urbanes per a les quals el Pla assenyala estratègies de creixement en extensió, d'acord amb el principi que abans de l'extensió urbana cal optimitzar l'ús de l'àrea urbana existent.
2. El Pla estableix específicament aquesta estratègia en aquelles àrees que han exhaurit o estan en vies d'exhaurir les disponibilitats de sòl adequat per a l'extensió de la urbanització, però que, per les seves significació i localització, poden millorar el seu paper com a àrees urbanes en l'estructura territorial, atès que es troben en alguna de les següents circumstàncies:
 - a) Tenen una desproporció significativa entre habitatges i llocs de treball.
 - b) Són àrees amb potencial de transformació interna per obsolescència de teixits urbans o industrials i d'instal·lacions o infraestructures.
 - c) Tenen una proporció elevada de segona residència susceptible d'anar convertint-se en habitatges principals.
 - d) Són àrees urbanes amb significació territorial que malgrat les limitacions objectives a la seva extensió han de fomentar processos de millora de la qualitat urbana per tal de reforçar el seu paper en l'estructura nodal del territori.
3. D'acord amb aquesta estratègia els plans d'ordenació urbanística municipal corresponents han de centrar les seves propostes en els canvis d'ús i les reformes urbanes necessàries per a assolir els objectius assenyalats. Les possibilitats de densificació raonable i de generar plusvàlues per canvis d'ús han d'ésser considerades pels plans d'ordenació urbanística com a eines de gestió encaminades a la millora d'aquestes àrees urbanes.
4. L'estratègia de desenvolupament qualitatiu es considera compatible amb algunes extensions urbanes amb l'objectiu d'assolir una configuració i uns límits més adequats de l'espai urbà, que poden comportar en el planejament urbanístic la previsió del sòl urbanitzable que fos necessari per a aquesta finalitat.
5. Amb l'assignació de l'estratègia de desenvolupament qualitatiu a una àrea urbana en la qual el planejament vigent té previsions no desenvolupades de sòl urbanitzable, el Pla assenyala la conveniència que aquestes opcions de creixement s'orientin en el sentit de fomentar la complexitat d'usos i el reequilibri de l'àrea pel fet que, ateses les disponibilitats de sòl, es poden considerar les darreres opcions d'extensió de l'àrea. En tot cas, amb relació a la possible revisió o modificació substancial del planejament municipal, regeixen per a aquestes àrees les limitacions que el Pla estableix per a l'estratègia de creixement moderat.
6. En els plànols s'assenyala en algunes àrees urbanes l'estratègia de *Desenvolupament qualitatiu i reforçament nodal*, com a indicació que les propostes d'estructuració, millora i compleció dels

teixits urbans que defineixi el planejament urbanístic, han d'atendre especialment l'objectiu de reforçar la funció nodal d'aquestes àrees en el territori.

Article 3.9

Millora urbana i compleció

1. El Pla estableix aquesta estratègia en aquells nuclis que per la seva petita dimensió no tenen capacitat per a estructurar extensions urbanes o que no disposen de sòl físicament apte per a la urbanització o que tenen un baix nivell d'accessibilitat. L'objectiu d'aquesta estratègia és la recuperació i millora d'aquests nuclis com a patrimoni urbanístic, mitjançant el foment de la residència associada a les activitats rurals, a les activitats professionals desconcentrades, i a la segona residència de reutilització, i també als serveis turístics de qualitat i petita escala.
2. D'acord amb aquesta estratègia, els plans d'ordenació urbanística municipal corresponents s'han de centrar en el manteniment, la reconstrucció i millora de les trames urbanes existents amb especial atenció al manteniment de la tipologia arquitectònica dominant en el lloc. Tanmateix els plans d'ordenació urbanística municipal poden determinar, mitjançant la delimitació i l'ordenació precisa del sòl urbà d'aquestes àrees, extensions encaminades a la compleció de l'assentament, la regularització de la franja perimetral o, en el seu cas, a ubicar correctament un nou element d'activitat econòmica o equipament. Els petits creixements són suficients per a atendre les necessitats internes del nucli, llevat del cas que no fos possible per les condicions físiques de l'entorn (forts pendents, talls orogràfics, riscos o incompatibilitat per protecció paisatgística aprovada).
3. Les extensions dels nuclis que es proposin en els POUM només es poden classificar com a sòl urbà i han de tenir una ordenació precisa de l'edificació definida en el mateix pla. Aquestes ordenacions poden ser constitutives de polígons d'actuació quan calgui algun procés de reparcel·lació per a la cessió del carrer o algun element públic. L'ordenació precisa que estableixi el POUM té com a criteri prevalent la integració morfològica i paisatgística en el nucli existent. Tanmateix aquesta ordenació pot modificar-se mitjançant un Pla de millora urbana si esdevingués convenient sense disminuir el grau d'integració morfològica i paisatgística de l'ordenació anterior.
4. Els objectius i línies d'acció de l'estratègia de millora i compleció aquí assenyalats s'han de considerar adequats també per a qualsevol nucli de petita grandària encara que s'hi hagin establert estratègies que possibiliten una major extensió de l'àrea urbana.
5. L'assenyalament d'aquesta estratègia en nuclis que formin part del sòl no urbanitzable en municipis amb planejament d'ordenació urbanística municipal, o que no tinguin establert el seu règim de sòl per estar en municipis sense planejament, no implica la seva necessària classificació com a sòl urbà en la revisió o formulació del pla municipal. El POUM pot mantenir el règim de sòl no urbanitzable si es considera l'adequat per a la consecució dels objectius urbanístics que pretengui, dins dels límits establerts per aquest article.

Article 3.10

Estratègia de manteniment del caràcter rural

1. Mitjançant l'establiment d'aquesta estratègia, el Pla regula dos tipus d'entitats existents:
 - a) les formades per agrupacions d'edificacions rurals que mantenen una clara separació entre elles, on estableix que cal que es mantingui la configuració dispersa de l'assentament i s'eviti una compactació contradictòria amb el seu caràcter estrictament rural,
 - b) les que presenten una estructura compacta, de petita magnitud, resultat de l'adaptació morfològica a una singularitat del territori, on estableix que es mantingui aquesta configuració.
2. Els plans d'ordenació urbanística municipal han d'incloure aquests assentaments en el sòl no urbanitzable i han d'establir les normes adequades per al manteniment del seu caràcter. Tanmateix no s'exclou, quan estigui justificat per algun objectiu d'interès públic, que alguna

d'aquestes àrees es pugui incloure en una delimitació de sòl urbà amb una ordenació que asseguri el manteniment del seu caràcter.

3. En el territori hi ha altres assentaments rurals que per la seva escassa dimensió o per la seva localització respecte la xarxa de camins no han estat assenyalats en els plànols, per bé que el Pla no en qüestiona la continuïtat, el manteniment i la millora en el marc del règim del sòl no urbanitzable i dels corresponents catàlegs de masies i edificacions rurals.

Article 3.11

Previsions de desenvolupament i terminis

1. Les previsions de creixement de les àrees urbanes –sòl urbanitzable i sòl urbà no consolidat– que els plans d'ordenació urbanística facin com a resultat de l'aplicació de les disposicions del Pla, s'ha de determinar a partir de la situació física aproximada de cada àrea o nucli urbà en la data d'aprovació del Pla i s'entendrà que corresponen al període temporal fins l'any 2026.
2. En cas que es prevegi l'exhauriment pròxim del sòl urbanitzable i del no consolidat, perquè es trobin construïts o en procés de construcció els solars corresponents al 75% de l'edificabilitat d'aquestes àrees de sòl, l'ajuntament pot sol·licitar una nova revisió del pla d'ordenació urbanística municipal. La revisió es pot autoritzar amb les condicions que siguin oportunes en funció dels criteris de planejament territorial i de les dades que proporcionin el procés de seguiment del Pla a què es refereix l'article 1.12.

Article 3.12

Estratègies per a les àrees especialitzades

1. Són objectius del Pla la minimització de les àrees especialitzades aïllades d'ús residencial, l'augment de la integració urbana d'aquelles que estan en contigüitat amb *nuclis històrics i les seves extensions* i en tot cas la racionalització de les ubicacions d'aquelles àrees especialitzades que per causa del seu ús hagin d'estar aïllades. Són per tant propostes coherents amb els objectius del pla territorial aquelles que les revisions dels POUM facin en el sentit de disminuir el sòl qualificat per al desenvolupament d'àrees especialitzades aïllades i aquelles altres encaminades a aconseguir una major integració de les àrees especialitzades que són contigües als *nuclis històrics i les seves extensions*.
2. Quan sigui necessari per a facilitar la supressió de qualificacions urbanístiques existents que possibiliten el desenvolupament de noves àrees especialitzades en localitzacions contradictòries amb els objectius del Pla, les revisions del POUM poden proposar, en substitució, increments de sòl urbanitzable dels *nuclis històrics i les seves extensions* que continguin similar nombre d'habitatges o superfície d'activitat econòmica, sempre que es respectin les condicions que assenyalen l'article 3.15 .

La supressió d'àrees qualificades que per causa de la seva localització, topografia, falta d'accessibilitat o dificultat de dotació de serveis siguin d'improbable urbanització no pot motivar la creació d'extensions de substitució en els termes establerts en aquest apartat.

3. El Pla recull la realitat de la implantació, o la possibilitat de desenvolupament d'acord amb el planejament urbanístic vigent, de les àrees especialitzades existents en el territori i que s'assenyalen en els plànols. A totes aquestes àrees és d'aplicació el que, amb caràcter general, disposen aquest article i l'article 3.14.
4. En algunes àrees especialitzades el Pla expressa la conveniència de reorientar el seu desenvolupament per tal que sigui més coherent amb els objectius d'ordenació territorial, mitjançant l'assenyalament d'alguna de les estratègies següents:

Extensió: S'assenyala en aquelles àrees en què, per la seva localització condicions de l'entorn, un augment de la seva dimensió es considera una alternativa preferible a la de noves implantacions

menors separades, per l'efecte polaritzador i pels avantatges en la racionalització de la mobilitat i en la dotació de serveis que es poden derivar d'aquesta opció.

Reducció o extinció: S'assenyala en aquelles àrees previstes pel planejament urbanístic, i inclús existents, que comporten una extrema contradicció amb els criteris de planejament territorial, en les quals ja sigui pel seu escàs grau de consolidació o per la gran afectació dels valors territorials que comporten, es considera socialment rendible abordar al seva reducció o extinció.

Quan hi hagi motius urbanístics que ho justifiquin, la definició, mitjançant l'instrument urbanístic adient, de l'àmbit on es faci efectiva la reducció, pot motivar la reconfiguració del conjunt de l'àrea especialitzada amb ocupació d'alguna nova peça de sòl, sempre que el balanç de la reducció sigui àmpliament favorable i com a mínim assoleixi la proporció 3:1 pel que fa a l'espai parcel·lat que se suprimeix o es crea.

Dotació/equipament: S'assenyala en aquelles àrees amb expressa necessitat d'equipament la satisfacció de la qual pot ser motiu d'ocupació addicional de sòl confrontant amb aquest destí. Les actuacions d'equipament són possibles també encara que no s'hagin assenyalat, d'acord amb el que estableix l'article 3.14.

Específiques: S'assenyalen en aquelles àrees on concorren característiques i circumstàncies específiques. El contingut i abast de l'estratègia en cada cas es defineix en aquestes normes.

5. El desenvolupament de les estratègies requereix la seva concreció mitjançant els instruments de planejament urbanístic adequats en cada cas.
6. El Pla admet la creació de noves àrees especialitzades d'activitats econòmiques, ja sigui perquè l'ús i característiques d'aquestes àrees no permeten integrar-les en els creixements dels *nuclis històrics i les seves extensions* formats per teixits complexos o perquè convé que constitueixin un nou punt de referència territorial. La definició d'aquestes àrees quan no l'hagi fet el Pla en termes quantitius i d'adscripció a un àmbit territorial, pot fer-se directament mitjançant el procediment establert per l'article 1.14 o en plans directors urbanístics que desenvolupin el pla territorial. La localització i delimitació precisa de l'àrea s'ha de fer mitjançant els instruments urbanístics adients en cada cas. Quan es tracti de noves àrees d'activitat econòmica d'interès plurimunicipal, l'assenyalament de la nova àrea especialitzada comporta l'establiment de l'àmbit de gestió supramunicipal i que l'actuació es concreti d'acord amb el que assenjala l'article 5.3.

Article 3.13

Determinacions específiques en estratègies per a àrees especialitzades

A l'àmbit del Pla territorial s'estableixen de forma específica les següents estratègies:

Comarca de l'Alt Empordà

Municipi de Castelló d'Empúries

- a) Per a l'àrea especialitzada residencial d'Empuriabrava, el Pla manté *estratègia específica*, establerta pel Pla director territorial de l'Empordà, de *canvi d'ús i reforma* amb els objectius d'afavorir l'ús residencial principal en el seu parc d'habitatges, la ubicació d'activitats econòmiques, dotar-la dels equipaments que pot requerir la seva evolució cap a una àrea urbana complexa, i millorar qualitativament la seva façana a l'entorn de la carretera C-260, que constitueix la seva via d'accés i de relació amb el nucli històric de Castelló d'Empúries i amb Roses. Per a la consecució dels objectius que s'assenyalen, el planejament urbanístic municipal podrà proposar les extensions en el sòl de protecció preventiva que siguin justificadament necessàries.
- b) S'estableix com *estratègia específica* a l'àrea especialitzada residencial de Castelló Nou, al sud del nucli històric de Castelló d'Empúries, afavorir l'ús residencial principal en el seu parc d'habitatges i la dotació de serveis i d'equipaments que pot requerir la seva evolució cap a un

eixample residencial, que junt amb les àrees industrials del voltant, estructuraria una àrea urbana de major complexitat al marge dret de la Muga. Per a la consecució dels objectius que s'assenyalen, la delimitació de la línia entre el sòl de protecció territorial i l'àrea especialitzada residencial podrà ser establerta pel planejament urbanístic municipal, en aplicació de l'article 2.4.2 d'aquesta normativa.

Municipi de Ventalló

Per a l'àrea *especialitzada residencial* adjacent al sud del nucli històric de Ventalló, s'estableix com estratègica específica la realització d'ajustaments en els seus límits per tal d'aconseguir una configuració més compacta del conjunt.

Comarca del Baix Empordà

Municipi de la Bisbal d'Empordà

S'estableixen *estratègies específiques* per als dos sectors de sòl urbanitzable no delimitat assenyalats en el vigent Pla general d'ordenació urbana, aprovat definitivament el 21 de juliol de 1982 i on no s'ha produït cap iniciativa de transformació, en el sentit de considerar exclusivament la seva extinció, tota vegada que el seu desenvolupament comportaria una absoluta contradicció amb els criteris de planejament adoptats en la formulació del Pla territorial.

Municipi de Calonge

- a) S'estableixen *estratègies específiques* pel conjunt de les urbanitzacions situades al nord-oest del nucli de Calonge (Riufred, Mas Ambrós, El Mas Ros, ...) en el sentit de permetre petits ajustaments per regularitzar el seu contorn, que en cap cas comportaran majors aproximacions a les lleres de les rieres perimetrals o l'ocupació de sòl amb pendents superiors al 20%. Complementàriament s'estableix la *condició de zona verda* per l'espai situat entre el marge dret de la Riera dels Molins i el vial ja executat, entre les urbanitzacions del Mas Ambrós i el Mas Pallí.
- b) S'estableix una *estratègia específica* per a l'àrea *especialitzada d'ús industrial* situada al marge dret de la Riera de Calonge en el sentit de permetre una millor configuració de la seva façana de ponent.

Municipi de Colomers

S'estableix una *estratègia específica* per a l'àrea especialitzada d'ús industrial del municipi, sense cap desenvolupament urbanístic ni cap edificació, amb els continguts següents: a) l'extensió prevista s'haurà de reduir de forma que el seu límit sud es separi un mínim de 150 metres del cementiri municipal i b) els usos admissibles han de ser exclusivament els destinats a acollir activitats vinculades a l'agricultura o l'explotació dels recursos naturals, d'acord amb les característiques netament rurals de l'entorn.

Comarca de la Garrotxa

Municipi de Sant Jaume de Llierca

Per a l'àrea especialitzada indústria el Politger, el Pla manté l'*estratègia específica* establerta pel Pla director territorial de la Garrotxa, que planteja la necessitat de reconsiderar els límits del sòl urbanitzable no desenvolupat del Pla de Politger, corregint així els greus impactes ambientals que planteja l'actual ordenació i que afecten principalment a l'àmbit del Fluvià i a les convenients connexions que caldria respectar entre el sistema d'espais oberts de l'Alta Garrotxa, situat al nord del polígon, i les àrees del corredor del Fluvià i del PNZVG, al sud de la N-260, i que l'actual ordenació fa inviables.

Comarca del Gironès/ La Selva

Municipis d'Aiguaviva i Riudellots de la Selva

L'instrument urbanístic que en el seu cas hagués de desenvolupar el sòl de protecció territorial de potencial interès estratègic a l'entorn de la urbanització Sant Jordi, en els termes municipals d'Aiguaviva i Riudellots de la Selva, ha d'adoptar les mesures d'ordenació adequades per tal de facilitar la permanència de l'esmentada urbanització residencial minimitzant les possibles afectacions negatives que es derivessin del desenvolupament dels usos que s'hagin d'implantar en aquest àmbit.

Comarca del Pla de l'Estany

Municipi de Porqueres

S'estableix una estratègia específica per a l'àrea especialitzada residencial anomenada Prat Dallas en el sentit de permetre reconfigurar racionalment l'àmbit.

Comarca del Ripollès

Municipi de Llanars

S'estableix una *estratègia específica* per a l'àrea especialitzada del sòl urbanitzable situat al marge esquerra de la carretera GIV-5264, sentit ponent, amb l'objectiu de garantir un mínim separador amb significació territorial que eviti el continu urbà entre Camprodon i Llanars. Amb aquesta finalitat, el futur pla parcial haurà de preveure una configuració dels espais lliures que assegurï una franja de sòl, perpendicular a la carretera i al riu, amb una amplada no inferior als 100 metres i un tractament paisatgístic adequat a la seva funció.

Comarca de la Selva

Municipi de Massanes

S'estableix una *estratègia específica* per a l'àrea especialitzada industrial en el sentit de permetre la seva extensió, limitada però per la previsió del traçat en estudi de la variant de la carretera C-35.

Municipi de Riells i Viabrea

S'estableix una *estratègia específica* per a l'àrea especialitzada industrial, no desenvolupada, en el sentit de permetre la seva transformació cap a una àrea residencial.

Municipi de Sant Feliu de Buixalleu

S'estableix una *estratègia específica* a l'àmbit del sector industrial Skol III, per tal de garantir el manteniment un mínim espai de connexió perpendicular a la Tordera, al llarg del marge esquerra de la riera de Breda, al límit amb el terme municipal de Riells. Amb aquesta finalitat es recomana que el document urbanístic que desenvolupi el sector, a partir de les determinacions establertes pel recurs que va ser objecte d'estimació per resolució del Conseller de Política territorial i Obres Públiques organitzi detalladament els espais lliures d'edificació i el seu tractament.

Article 3.14

Extensions de les àrees especialitzades

En els casos que s'assenyalen en aquest article, les àrees especialitzades poden ésser objecte d'extensió mitjançant l'ocupació del sòl confrontant que es determini en la revisió, o modificació, del planejament d'ordenació urbanística municipal:

- a) Quan el Pla preveu específicament la possibilitat d'extensió de l'àrea especialitzada.
- b) Quan una nova àrea d'activitat econòmica de gestió plurimunicipal prevista i no localitzada pel Pla se situï en continuïtat en una àrea especialitzada assenyalada pel Pla.
- c) En la revisió del planejament d'ordenació urbanística municipal es pot localitzar part de les àrees d'extensió, quantificades en el marc de l'estratègia proposada a l'àrea urbana, com extensions de les àrees especialitzades que hi siguin contigües i també, si està justificat, com extensions de l'ús d'àrees especialitzades d'activitat econòmica existents i discontinües.
- d) Per a ampliació de les instal·lacions o l'espai que sigui necessària per a la continuïtat d'una activitat econòmica espacialment unitària d'especial interès per al municipi i es donin les circumstàncies següents:
- No és possible realitzar l'ampliació dins de l'àrea especialitzada delimitada en el Pla.
 - Es tracta d'activitats intenses de gran projecció territorial i de difícil trasllat o, en àrees amb poca activitat econòmica, es tracta d'una activitat d'especial importància pels seus llocs de treball o per la generació de riquesa a nivell comarcal o local.
- e) Per a la ubicació d'equipaments i serveis de titularitat pública, compatibles amb els usos de l'àrea especialitzada.
- f) En àrees residencials amb un elevat grau de consolidació i amb una proporció significativa d'habitatge principal, quan es tracti de millorar l'ordenació, la integració en el territori, l'equipament o l'accessibilitat sempre que no comporti un augment de la superfície de l'espai parcel·lat per a habitatge o altres usos privats

L'ordenació i justificació de l'extensió de l'àrea especialitzada que es proposi d'acord amb l'assenyalat en els casos d), i e) es farà en la revisió o modificació del pla d'ordenació municipal, que ha d'incloure, a més, l'estudi d'impacte i integració paisatgística de la proposta d'extensió a què fa referència l'article 6.4 d'aquestes normes.

Les extensions han d'ocupar sòl de protecció preventiva. En cas que hagin d'ocupar sòl de protecció territorial, cal que es tramitin pel procediment que estableix l'article 1.14 amb el benentès que el compliment de les condicions que assenjala el present article es considera argument per a la justificació de l'interès territorial de l'extensió. L'extensió no pot ocupar sòl de protecció especial.

Article 3.15

Directrius generals d'ordenació de les àrees d'extensió i de reforma urbana en el planejament urbanístic

1. Els instruments de planejament urbanístic general, d'acord amb les condicions derivades de les estratègies que el Pla assigna a cada àrea urbana del territori, han de delimitar i definir les característiques de les àrees d'extensió i reforma urbana que proposin desenvolupar.

Sense perjudici de les limitacions a l'extensió que dins l'horitzó del Pla estableixen les estratègies, la localització, delimitació i la definició dels usos dels nous sectors de sòl urbanitzable s'ha de fer de manera que no dificultin la coherència amb les trames urbanes i l'entorn rural d'altres opcions d'extensió addicionals que a llarg termini poguessin ésser convenients.

2. Les noves trames urbanes d'extensió o reforma regulades pel planejament general han de respondre als criteris d'estalvi de sòl i de proporcionalitat entre població i llocs de treball localitzats interpretats en el conjunt de l'àmbit –municipal o plurimunicipal– objecte de planejament. Així mateix, el disseny de les noves trames ha d'incorporar criteris de prevenció de risc, de qualitat paisatgística, d'eficiència energètica, d'estalvi d'aigua, de mobilitat sostenible,

d'afavoriment de la biodiversitat en la vegetació urbana, de prevenció de la contaminació i de gestió dels residus i de protecció del patrimoni cultural.

3. Les noves trames urbanes s'han d'adequar a les condicions topogràfiques de l'espai on s'ubiquin i, sense perjudici de les solucions concretes d'ordenació adequades en cada cas, han d'establir relacions de continuïtat i harmonia formal amb les trames existents. Cal extremar l'observança d'aquests criteris en aquelles àrees i nuclis que per la seva visibilitat són components significatius del paisatge.
4. Els plans d'ordenació urbanística municipals, i els plans directors si s'escau, han de proposar les regulacions que compatibilitzin els criteris assenyalats a l'apartat 2 amb l'exigència de coherència formal i tipològica assenyalats a l'apartat 3, com també, en el seu cas, amb els objectius de creació d'espai específic per a activitats econòmiques a què fa referència l'article 3.18. En tot cas, els objectius de compacitat i densificació que es deriven del criteri d'estalvi de sòl no són argument acceptable per a la ruptura estrident de les pautes formals de les àrees i nuclis urbans existents.
5. El planejament urbanístic municipal ha d'establir mesures per tal que el creixement per extensió es produeixi de manera gradual i contínua respecte a l'assentament existent i es mantingui una proporcionalitat entre l'extensió de les àrees en procés d'urbanització i l'àrea urbana consolidada. El planejament urbanístic municipal ha d'establir mesures per tal que el creixement per extensió es produeixi de manera gradual i contínua respecte a l'assentament existent i es mantingui una proporcionalitat entre l'extensió de les àrees en procés d'urbanització i l'àrea urbana consolidada. Igualment, establirà mesures per tal de corregir creixements no desenvolupats en localitzacions poc aptes d'acord amb les determinacions de la legislació urbanística, els criteris ambientals del Pla i els valors naturals i paisatgístics del territori.
6. El planejament urbanístic ha de promoure la coincidència dels espais lliures amb les possibles àrees d'expectativa arqueològica i, en general, amb valors patrimonials de tota índole previs a l'extensió urbana.
7. El desenvolupament dels creixements urbanístics i de les renovacions urbanes previstes no només s'ha de subordinar a l'execució prèvia o simultània de les infraestructures necessàries per atendre les necessitats d'abastament d'aigua que generin, sinó que s'ha de condicionar a una garantia prèvia de l'abastament que asseguri l'existència del recurs i el seu subministrament, en base a un ús sostenible d'aquest. També s'ha de condicionar a una satisfactòria solució del sanejament. A més, el creixement urbanístic municipal ha d'internalitzar el cost global de la disposició, distribució i garantia del nou abastament previst derivat del seu desenvolupament".
8. Els POUM i els instruments de planejament derivat que estableixin determinacions d'ordenació urbanística en àrees confrontants o pròximes als municipis veïns han d'expressar en els plànols la situació real i l'ordenació urbanística vigent de les àrees confrontants o pròximes d'aquests municipis, als efectes que es pugui constatar la coherència de les ordenacions urbanístiques des d'una perspectiva supramunicipal, la qual ha de ser condició exigible per a l'aprovació de les propostes d'ordenació.

Article 3.16

Altres determinacions aplicables a les àrees urbanes i urbanitzables

1. Limitacions físiques a l'extensió urbana

La concreció espacial del sòl urbanitzable per a l'extensió de les àrees urbanes o si s'escau, per a la delimitació de noves àrees especialitzades o d'actuacions d'interès estratègic, s'ha d'efectuar a través dels instruments de planejament general urbanístic, d'acord amb el que el Pla estableix al respecte. En aquesta concreció, el planejament urbanístic respectarà les condicions limitatives que en determinats llocs assenyalen les determinacions del Pla i que són les següents:

- a) Límits específics que no han d'ésser excedits per l'extensió de la urbanització.

- b) Separadors urbans que indiquen l'obligació de mantenir franges de sòl no urbanitzable que evitin el contacte entre possibles extensions urbanes. L'amplada d'aquests separadors no ha d'ésser inferior a 500 metres, llevat dels casos en què les situacions de fet no ho permetin.

2. Altres determinacions

- a) En determinats casos es prefigura la disposició de zones verdes que han de garantir la preservació de la connectivitat a través d'una àrea especialitzada. Aquesta determinació es representa gràficament amb la identificació: *Condicions de zones verdes*.
- b) En determinats casos s'assenyala gràficament la necessitat de garantir la connectivitat a través de sòls urbans o urbanitzables. Aquesta determinació es representa gràficament amb la identificació: *Exigència de manteniment de la connectivitat en sòl urbà o urbanitzable*.

Article 3.17

Creació d'espais per a l'activitat econòmica

1. És un objectiu del Pla avançar en la proximitat i la integració espacial dels habitatges i els llocs de treball i en conseqüència recomana que el planejament urbanístic faciliti sempre que sigui possible la convivència d'activitat econòmica i habitatge en els teixits urbans existents i en els de nova creació. Tanmateix, tenint en compte que els requeriments funcionals i tipològics de determinades activitats poden fer molt problemàtica la seva convivència amb els teixits amb domini de l'ús d'habitatge, es considera plenament coherent amb els objectius del Pla la creació de noves àrees destinades específicament a activitats econòmiques que no tenen cabuda en els teixits urbans amb habitatge.
2. La creació de noves àrees específiques per a l'activitat econòmica s'ha de fer d'acord amb les pautes i procediments establerts per aquestes normes i, llevat que hi hagués justificació suficient en sentit contrari, ha de respectar els dos criteris generals següents:
 - a) S'ha de tendir a assolir una correspondència entre habitatges i llocs de treball en l'àmbit de l'àrea urbana, el municipi o el sistema urbà quan aquest sigui l'àmbit adient per a un tractament funcional dels desplaçaments habitatge-treball.
 - b) S'ha d'evitar en l'ordenació d'àrees d'activitat econòmica que estan clarament diferenciades dels teixits urbans amb habitatge, l'admissió d'aquells usos –comercials, hotelers,...- que podrien integrar-se en aquests teixits com a factors d'estructuració urbana. Tanmateix s'admeten com a usos de l'àrea d'activitat econòmica quan responguin a necessitats funcionals de la resta d'activitats o quan actuïn com elements d'articulació entre els teixits específics d'activitat econòmica i la resta de teixits de l'àrea urbana.
 - c) S'ha d'evitar la implantació d'usos extensius, generadors de pocs llocs de treball i d'escàs valor afegit en els sòls per activitat econòmica propers a ciutats de certa entitat o en posicions properes a estacions ferroviàries.
 - d) S'ha de prioritzar la ubicació de noves àrees específiques per a l'activitat econòmica sobre eixos existents o previstos de transport públic quan es tracti de zones riques en creació de llocs de treball i en posicions d'elevada accessibilitat, que no afectin la mobilitat urbana i local, quan es tracti d'activitats que generin una elevada mobilitat de mercaderies.
3. La creació de noves àrees d'activitat econòmica pot fer-se per alguna de les vies següents:
 - a) Mitjançant els plans d'ordenació urbanística municipal, els quals les poden proposar en transformacions de sòl urbà o en processos d'extensió urbana en el marc de les estratègies de desenvolupament urbanística establertes pel Pla, i d'acord amb el que disposa l'article 3.18.

- b) Com àrees d'interès i iniciativa plurimunicipal, amb definició quantitativa del Pla per àmbits determinats d'acord amb el que disposa l'article 5.3.
- c) Com extensions d'àrees d'activitat econòmica existents o qualificades quan es tracta d'algun dels supòsits assenyalats per l'article 3.14.
- d) Mitjançant el procediment que estableix l'article 1.14 en aquells casos en què la nova àrea d'activitat té un interès territorial justificable pel seu valor estratègic o pel seu interès plurimunicipal, avalat per un informe favorable de la Comissió d'Urbanisme de Catalunya.
- e) Mitjançant la determinació en plans directores urbanístics, la qual, d'acord amb el que disposa l'apartat 8 de l'article 1.14, comporta també el reconeixement del seu interès territorial.

Les àrees d'activitat econòmica resultants dels processos assenyalats als punts b), d) i e) poden tenir una localització contigua o separada de les altres àrees d'activitat o àrees urbanes per bé que la continuïtat és en principi preferible.

- 4. Quan, al sistema supramunicipal d'assentaments corresponent, la quantitat de sòl per a activitat econòmica que es pot implantar en el marc de les estratègies de desenvolupament urbanístic establerts pel Pla permeti atendre satisfactòriament les necessitats de sòl per a activitat econòmica del sistema o de l'àmbit territorial, les possibilitats que es recullen als punts b), d) i e) de l'apartat 3 d'aquest article han de justificar un elevat valor estratègic, diferent dels polígons industrials convencionals, i han de tenir un caràcter excepcional.
- 5. Quan el Pla preveu específicament la possibilitat d'extensió de l'àrea especialitzada, es recomana que s'estableixi, per al seu desenvolupament, un acord intermunicipal en el si de la comarca que permeti repartir de manera equitativa els beneficis i les càrregues de l'actuació d'acord amb els criteris de l'article 5.3 d'aquestes Normes d'ordenació territorial.

Article 3.18

Activitat econòmica en nuclis històrics i les seves extensions

- 1. L'ordenació urbanística ha de promoure la proximitat d'activitats econòmiques i habitatge en els *nuclis històrics i les seves extensions* sempre que pels tipus d'activitats i la tipologia d'edificació puguin mantenir un grau acceptable de compatibilitat.
- 2. En el cas que el nucli o àrea urbana necessiti una àrea específica d'activitats poc compatibles funcionalment o tipològicament amb els teixits d'habitatge, pot crear-la en l'àmbit del seu sòl urbà o de les extensions que d'acord amb l'estratègia establerta pel Pla puguin portar-se a terme. Aquestes àrees d'activitat econòmica han de fomentar l'autocontenció de la mobilitat laboral tot tractant d'equilibrar els llocs de treball i població ocupada resident en el municipi. Així mateix, aquestes àrees s'han de disposar en continuïtat o articulades físicament amb les trames urbanes existents o previstes pel planejament i s'ha de tractar acuradament la seva imatge arquitectònica, en especial la transició tipològica amb els teixits existents. Donat el cas que la implantació de l'àrea d'activitat hagi de comportar un canvi important en la imatge exterior del nucli o àrea urbana cal sotmetre-la a les condicions d'integració paisatgística que assenyalava l'article 6.4.
- 3. Quan l'àrea d'activitat econòmica, tant si es tracta de sòl classificat pel planejament vigent o de noves propostes d'actuació, tingui, per la seva dimensió o pel caràcter de la iniciativa, un abast supramunicipal, el criteri d'equilibri entre llocs de treball i població s'ha de considerar en l'àmbit funcional del mercat de treball que correspongui a l'àrea.
- 4. Les iniciatives de noves àrees d'activitat econòmica han de preveure i garantir en el seu planejament els accessos des de la xarxa viària i la dotació dels subministraments energètics que siguin necessaris en funció de les dimensions de l'àrea i de les activitats previstes. Així mateix, s'han de preveure en el planejament de l'actuació les reserves d'espai per a la ubicació de les sub-estacions de transformació necessàries.

Article 3.19

Habitatges amb protecció oficial

1. El Pla té entre els seus objectius el de propiciar la creació d'habitatge amb protecció oficial per avançar cap a un territori socialment més cohesionat que eviti la segregació espacial dels col·lectius econòmicament més febles. S'ha de tenir present aquest objectiu en la definició del planejament urbanístic dels municipis que s'ha d'elaborar d'acord amb les estratègies del sistema d'assentaments establertes pel Pla.
2. El punt 9 de l'article 3.7 estableix, entre d'altres especificacions per sobrepassar el límit d'extensió establert per a les estratègies de creixement moderat i mitjà, la previsió de sòl per a habitatges amb protecció oficial superior al mínim establert per la legislació.

Article 3.20

Determinació específica sobre els àmbits provinents de processos de parcel·lació rústica, en sòl no urbanitzable

Aquests àmbits, sobre els quals és d'aplicació la segona part de la Disposició transitòria onzena del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005), s'han de mantenir en el règim de sòl no urbanitzable en els planejaments urbanístics municipals ja que les característiques distintives d'aquestes parcel·lacions no les fan susceptibles d'incorporar-se al sistema d'assentaments amb la classificació en règim de sòl urbanitzable o urbà.

Article 3.21

Conservació de zones humides i elements singulars d'interès geològic en el planejament urbanístic.

Les zones humides o els elements singulars d'interès geològic que puguin quedar inclosos en àmbits d'un desenvolupament urbanístic, o d'una actuació d'interès territorial, regulada a l'article 1.14, han de ser objecte d'una consideració singular que ha de garantir la seva conservació, la seva integritat, la seva funcionalitat ambiental i, si és el cas, el manteniment del seu valor com a referència visual.

Article 3.22

Desenvolupament del Pla mitjançant plans directors urbanístics

1. El Pla assenyala a l'article 5.2 els plans directors urbanístics que considera convenient redactar dins del seu període de vigència per tal de concretar amb més precisió els components d'abast plurimunicipal dels sistemes urbans del territori o amb els objectius específics que en el seu cas s'assenyalen. També amb l'objectiu d'un desenvolupament més integrat de les propostes del Pla, es pot, mitjançant el procediment establert per la legislació urbanística, acordar l'elaboració d'altres plans directors que es considerin convenients.
2. Els plans directors urbanístics que abordin l'ordenació del sistema d'assentaments poden, d'acord amb els objectius establerts en cada cas, introduir ajustaments en la distribució de les possibilitats d'extensió urbana resultants de l'estricta aplicació de l'estratègia de desenvolupament assignada a cada àrea o nucli, sense contradir, però, la lògica estructural bàsica que es deriva del conjunt de determinacions del Pla territorial en l'àmbit objecte del pla director urbanístic. Així mateix, i mantenint la condició esmentada, els plans directors urbanístics poden determinar noves àrees d'activitat econòmica o de caràcter mixt que no segueixin estrictament les estratègies per àrees i nuclis, sempre que es justifiquin per unes superiors funcionalitat i coherència formal de l'ordenació plurimunicipal que el pla director estableixi i quedi garantida la seva compatibilitat amb els objectius ambientals del Pla.
3. Els plans directors urbanístics poden també establir vinculacions supramunicipals entre previsions d'aprofitament urbanístic i peces de sòl significatives del sistema d'espais oberts per tal de facilitar la cessió gratuïta d'aquestes, si fos d'interès la seva incorporació al domini o patrimoni públic.

Article 3.23

Condicions generals d'ordre ambiental al desenvolupament urbanístic

1. El Pla proposa pautes per a la millor disposició espacial dels increments d'habitatges, activitats econòmiques i equipaments motivats per unes dinàmiques de creixement econòmic que tenen causes independents del planejament territorial per bé que aquest tracta de preveure'n i dimensionar-ne les conseqüències físiques en el territori.
2. En absència de determinacions específiques per àmbits territorials respecte els límits de diverses variables ambientals que no s'haurien de sobrepassar per assegurar el desenvolupament sostenible del territori, els desenvolupaments urbanístics que les estratègies proposades pel Pla fan possibles han de garantir la seva idoneïtat ambiental mitjançant els processos d'avaluació ambiental establerts per la legislació urbanística i sempre atenent els criteris ambientals establerts a l'article 3.15
3. Quan, d'acord amb les polítiques de racionalització del consum i la producció dels vectors ambientals -energia, aigua, residus i contaminants- que es consideri oportú adoptar, un document sectorial aprovat pel Govern de la Generalitat estableixi mesures de les que es derivin limitacions concretes a l'increment d'habitants o d'activitats econòmiques en l'àmbit territorial del Pla, s'ha de procedir a l'adaptació d'aquest a les limitacions establertes i, mitjançant els instruments adients, es procedirà a adaptar-hi el planejament urbanístic.
4. En general, el planejament urbanístic que es desenvolupi en el marc del Pla ha d'adoptar els objectius, criteris i indicadors ambientals del Pla. Així mateix, en els nous creixements i en les operacions de transformació urbana quantitativament rellevants, ha d'establir mesures d'ecoeficiència per a l'edificació, preveure millores en l'eficiència energètica dels sistemes urbans, propiciar una major autosuficiència energètica de les seves activitats, i adoptar mesures per a reduir els consums d'aigua i els efectes d'impermeabilització i de contaminació en temps de pluja.

Per assegurar una millora de la qualitat atmosfèrica les característiques de l'ordenació han de facilitar la reducció de la concentració dels contaminants per sota dels nivells establerts per la legislació vigent, amb especial atenció a les mesures destinades a reduir les concentracions d'òxids de nitrogen (NOx) i partícules (PM10 i PM2,5, entre d'altres).

En tot cas, els nous desenvolupaments urbanístics o les transformacions urbanes quantitativament significatives han de tenir uns estàndards elevats pel que fa al tractament dels vectors ambientals esmentades.

5. Les propostes relacionades amb la mobilitat consideraran els següents objectius:
 - a) Moderar el consum de sòl per a infraestructures de mobilitat, evitant duplicitats i infraestructures no necessàries.
 - b) Afavorir modes de transport més eficient, mitjançant l'objectiu de facilitar el transport públic, la bicicleta i la marxa a peu enfront del vehicle privat.
 - c) No superar la capacitat de càrrega en relació amb la contaminació atmosfèrica a les zones sensibles, amb els criteris assenyalats al punt anterior.
6. Pel que fa al cicle de l'aigua i la gestió dels residus, sens perjudici de la legislació sectorial i de les determinacions que l'òrgan ambiental pugui establir en el procés d'avaluació ambiental del planejament urbanístic, es tindran en compte les directrius ambientals per al planejament urbanístic recollides a la Memòria ambiental del Pla.
7. En tots aquells projectes derivats del Pla territorial que impliquin increments de superfície urbanitzada, s'haurien d'establir les mesures preventives, correctores i/o compensatòries necessàries per a la funcionalitat morfofodinàmica de la conca hidrològica allà on es vegi afectada.
8. En tot cas, el desenvolupament urbanístic de les àrees d'extensió està condicionat a l'existència de les infraestructures necessàries, dimensionades segons les noves necessitats, per tal de

garantir el correcte subministrament energètic, abastament d'aigua, sanejament i gestió de residus o, en el seu cas, cal que la construcció prèvia o simultània de les infraestructures necessàries d'aquest tipus estigui prevista en el propi planejament urbanístic.

Article 3.24

Condicions específiques per als plans i projectes de desenvolupament urbanístic

Els plans directores urbanístics i els plans d'ordenació urbanística municipal, com a mínim, abastaran les següents determinacions:

- a) Ajustar, en la mesura del possible, l'oferta de sòl residencial i industrial a les necessitats estimades a Pla, valorant si escau la possibilitat d'actuar sobre el sòl urbà no consolidat i el sòl urbanitzable sense planejament aprovat definitivament. Cal considerar les conseqüències ambientals de sobredimensionament de l'habitatge i del sòl industrial i els possibles desencaixos amb la planificació sectorial de les infraestructures ambientals.
- b) Prioritzar l'ús del sòl urbà no consolidat i del sòl urbanitzable enfront la qualificació de noves àrees d'extensió.
- c) L'avaluació ambiental de plans i projectes de desenvolupament urbanístic que determinin l'extensió dels nuclis en contacte amb espais PEIN i de la Xarxa Natura 2000 valorarà especialment l'afectació d'aquests espais naturals. En tot cas, cal considerar que els plans i projectes de desenvolupament urbanístic que afectin aquests espais hauran de garantir el compliment dels punts 3 i 4 de l'article 93/42/CEE.
- d) Quantificar el consum d'aigua i la generació de residus i aigües residuals considerant el desenvolupament del Pla, i estimar si escau les necessitats addicionals d'infraestructures ambiental i el seu cost. Caldrà especificar que el creixement urbanístic ha d'internalitzar el cost global de la disposició, distribució i garantia del nou abastament previst derivat del seu desenvolupament.
- e) Establir mesures d'ecoeficiència per a l'edificació i preveure millores en l'eficiència energètica dels sistemes urbans i una major autosuficiència energètica de les activitats.
- f) Incorporar mesures per la mobilitat sostenible
 - Moderar el consum de sòl per infraestructures de mobilitat, evitant duplicitats funcionals a les infraestructures a crear.
 - Afavorir modes de transport més eficient, mitjançant l'objectiu de facilitar el transport públic.
 - No superar la capacitat de càrrega en relació a la contaminació atmosfèrica a les zones sensibles.
- g) Afavorir la qualitat paisatgística dels desenvolupaments urbanístics, contenir la proliferació de construccions en el sòl no urbanitzable i vetllar per la seva integració en el paisatge territorial.
- h) Assegurar la funcionalitat dels connectors i la permeabilitat de la matriu.
- i) Adoptar mesures de minimització, correcció i/o compensació de les impermeabilitzacions hidrogràfiques derivades dels desenvolupaments urbanístics.
- j) En general, incorporar els objectius, criteris i indicadors ambientals de l'ISA del Pla.

TÍTOL IV

Sistema d'infraestructures de mobilitat

Article 4.1

Objecte

Mitjançant el sistema d'infraestructures de mobilitat, que comprèn la xarxa viària, la xarxa ferroviària i altres d'infraestructura fixa i també el sistema logístic i els intercanviadors nodals associats als anteriors, el Pla estableix la xarxa de connectivitat física –de persones i mercaderies– que permet un funcionament integrat de l'espai territorial, tant pel que fa a l'àmbit del Pla com als diversos àmbits superiors en què aquest s'insereix.

Article 4.2

Finalitat de les determinacions

1. Sense perjudici de la necessària coherència amb el planejament sectorial corresponent, la inclusió de determinacions per al sistema d'infraestructures de mobilitat en el Pla té les finalitats següents:
 - a) Assegurar uns nivells de connectivitat adequats a les previsions de desenvolupament dels assentaments urbans.
 - b) Contribuir a estructurar espacialment els sistemes d'assentaments urbans.
 - c) Vincular l'accessibilitat als usos del sòl que es prevegin en el territori.
 - d) Completar les xarxes bàsiques establertes en els plans sectorials amb altres traçats de menor rang que siguin rellevants a l'escala del Pla.
 - e) Definir les condicions dels elements d'infraestructura que siguin funcionalment i espacialment significatius en l'àmbit del Pla.
 - f) Propiciar un bon ajustament dels traçats a les condicions de la matriu biofísica del territori i minimitzar l'efecte barrera de les infraestructures lineals.
 - g) Establir les prioritats d'actuació en infraestructures en l'àmbit del Pla.
 - h) Assenyalar opcions possibles a llarg termini.
 - i) Promoure l'estalvi d'infraestructures, de manera que s'evitin les redundàncies i s'opti, en cada cas, pels modes de transport més eficients i viables.
 - j) Potenciar el canvi modal en favor dels models de transport més sostenibles.
 - k) Afavorir una connexió adequada en transport públic entre els principals sistemes urbans.
 - l) Aprofitar, sempre que sigui possible, els traçats existents, i quan no ho sigui, propiciar un bon ajustament dels nous traçats a les condicions de la matriu biofísica del territori i minimitzar l'efecte de barrera de les infraestructures lineals.
 - m) Propiciar la construcció de passos de fauna on siguin necessaris per a garantir una connectivitat ecològica suficient.
2. Aquests objectius tenen el rang de principis rectors i hauran d'informar, en absència de determinacions normatives més específiques, la presa de decisions en els planejaments urbanístics, de les infraestructures i del medi ambient.

Article 4.3

Determinacions gràfiques del sistema d'infraestructures

1. En la determinació gràfica de la xarxa viària i ferroviària el Pla distingeix:
 - La tipologia dels elements de la xarxa.
 - Les actuacions de desenvolupament dels elements de la xarxa.
2. La tipologia es determina d'acord amb el que estableix l'article 4.4.
3. Les actuacions que el Pla considera són:

- Manteniment
 - Condicionament
 - Nou traçat indicatiu
 - Traçats en estudi
 - Corredors en estudi
 - Variant en estudi
 - Nus viari
 - Reordenació de nus viari
 - Desafectació viaria o ferroviària
 - Preservació de corredor de transport col·lectiu
 - Nova estació de ferrocarril
 - Condicionament d'estació de ferrocarril
4. El manteniment és l'estratègia per defecte i s'ha d'entendre per a tots els trams per als quals el Pla no assenjala una proposta específica.
 5. El condicionament comprèn des de la millora significativa al desdoblament del tram. També compren la conversió de vies de tren d'ample ibèric en vies mixtes d'ample ibèric i ample UIC. Així mateix, i quan es justifiqui en el projecte, es poden admetre subtrams de nou traçat en trams on es proposa el condicionament.
 6. Pel que fa als elements de nou traçat, el Pla adopta diferents nivells de concreció en funció del seu grau de definició projectual i altres circumstàncies concurrents, sens perjudici d'allò establert al punt a) de l'article 4.5 de les presents normes:
 - Nou traçat indicatiu: la representació gràfica és figurativa amb l'objectiu de donar una imatge aproximada del traçat final en trams amb un cert nivell de definició projectual.
 - Traçat en estudi: representació gràfica és figurativa amb l'objectiu de donar una imatge aproximada de:
 - les alternatives de traçat en estudi en trams amb un cert nivell de definició projectual.
 - els nous traçats proposats pel Pla
 - Corredor en estudi: la representació gràfica és esquemàtica i pretén expressar l'objectiu de connectivitat entre punts.
 - Variant en estudi: la representació gràfica és esquemàtica i pretén expressar la necessitat d'un nou traçat de bypass. Tot això sens detriment que, en el cas de nuclis urbans, el corresponent estudi informatiu hagi de justificar la necessitat del nou traçat en front el condicionament de la travessera existent, i que, fins i tot, es pugui optar per aquesta darrera opció.
 7. El Pla assenjala com a nus viari els enllaços proposats de nova creació o aquells que cal condicionar en consonància amb les propostes de condicionament de les vies afectades.
 8. El Pla assenjala com àmbit de reordenació viària alguns dels enllaços viaris la reformulació dels quals es considera estratègica per a la correcta funcionalitat del nou sistema d'infraestructures que es proposa o sobre els quals es considera que caldria una major reflexió.
 9. El Pla assenjala aquelles infraestructures viàries o ferroviàries que, amb les noves propostes, es preveu que puguin quedar desafectades, de forma que l'espai que ocupen, mitjançant els instruments adients, pugui ser recuperat per la ciutat o per altres usos. En particular, en determinats casos es considera la preservació d'un corredor de 30 metres per al pas del transport col·lectiu.

Article 4.4

Tipologies de les xarxes viària i ferroviària

1. Sense perjudici de les tipologies corresponents als plans sectorials d'infraestructures de mobilitat i de la titularitat de les vies, el Pla territorial, des de la perspectiva funcional i geogràfica que proporciona el seu àmbit espacial, adopta les tipologies següents per a la definició de les propostes de xarxa viària: autopistes i autovies, vies estructurants primàries, vies estructurants secundàries, vies estructurants suburbanes i vies integrades.
2. Les autopistes i les autovies són les vies segregades amb enllaços a diferent nivell i amb una secció de 2+2 carrils com a mínim que el Pla recull pel fet de tractar-se de vies existents, o proposades d'acord amb previsions viàries de caràcter general ja definides.
3. Les vies estructurants primàries són les que tenen un paper estructurant de primer ordre en l'àmbit del Pla. Aquestes vies, si es justifica en els plans sectorials i en els projectes de traçat, poden tenir secció d'autovia 2+2 o més si és necessari, però podran tenir seccions inferiors en altres casos. En tot cas, es preveu que aquestes vies siguin majoritàriament segregades.
4. Les vies estructurants secundàries són les que tenen un paper estructurant inferior al de les anteriors. Aquestes vies tenen secció variable adaptada a les característiques específiques de cada tram i poden ser no segregades i amb enllaços a nivell si no hi ha raons de seguretat que ho desaconsellin.
5. Les vies estructurants suburbanes són les que vertebreren sistemes urbans plurimunicipals i tenen, per tant, nombroses connexions amb la xarxa local d'aquests sistemes. La funció estructurant pot ser l'ordre primari o secundari, amb independència de la secció que pot ser variable –nombre de carrils, tronc central segregat o no, existència de laterals... –d'acord amb les condicions físiques i els requeriments de l'entorn.
6. Les vies integrades són les que, amb independència de la longitud de recorregut, tenen un grau d'integració elevat amb la topografia i les activitats del territori. Comprenen la major part de les que es poden denominar locals o paisatgístiques.
7. A més dels tipus de vies assenyalats en els punts anteriors, cal fer esment de la resta de vies locals i aquelles més específicament pròpies del medi rural, com els camins agrícoles, pistes forestals i vies pecuàries. El Pla proposa la conversió d'alguna d'aquestes en vies integrades per a augmentar el seu abast funcional, i preveu el manteniment de totes les altres vies rurals.

Dins d'aquesta classe de vies s'inclourien també les denominades vies verdes per a ús preferent de vianants i bicicletes que en alguns casos el Pla assenyala pel valor territorial que té el seu recorregut.

8. A la xarxa ferroviària el Pla distingeix entre línies d'altres prestacions i línies convencionals. Les primeres comprenen totes les línies amb prescripcions de projecte per a velocitat alta, com a mínim. Les línies convencionals comprenen totes les altres línies amb independència de l'ample de via.

Article 4.5

Desenvolupament de les propostes del sistema d'infraestructures

Les actuacions d'execució d'infraestructura viària i ferroviària i de les altres infraestructures de mobilitat que han de materialitzar les propostes i previsions del Pla s'han de desenvolupar d'acord amb les prescripcions següents:

- a) Les característiques específiques de la via són concretades als plans sectorials i als projectes de traçat que elaborin les administracions competents, d'acord amb la legislació aplicable i amb les determinacions que estableix aquest Pla territorial. En aquells casos en què el Pla defineix

gràficament un traçat viari, l'estudi informatiu del tram, amb la seva corresponent avaluació ambiental ha de considerar-lo com una de les alternatives d'estudi, i en cas d'elecció d'una alternativa diferent cal que aquesta es justifiqui també en termes d'estructura i integració territorial.

b) El planejament urbanístic general i, si s'escau, els plans especials urbanístics, han d'especificar les condicions d'inserció de les vies en l'entorn urbà. En aquells trams no executats i sense estudi informatiu o projecte de traçat, el planejament urbanístic ha de recollir la traça proposada pel pla territorial sense perjudici dels ajustaments motivats per la implicació espacial de la via amb l'àrea urbana o amb la seva extensió i de les especificacions que assenyalen l'administració sectorial competent.

c) El Pla territorial assenyalen les infraestructures que s'han d'anar executant en consonància amb el procés real de desenvolupament del territori. En tot cas, atesa la fonamentació dels nous traçats en el medi físic i humà del territori, aquests poden mantenir el seu sentit com a previsions de futur encara que no siguin executats dins l'horitzó de 2026, sense perjudici de la possibilitat d'ajustaments o modificacions en funció de noves circumstàncies mitjançant els procediments adequats.

d) Les actuacions que es refereixen a infraestructures que han estat objecte de concessió s'han d'executar una vegada aquesta hagi finalitzat, sense perjudici de possibles acords de l'administració competent amb l'empresa concessionària que en facilités una execució avançada.

e) Les actuacions en diversos trams viaris que en el Pla d'infraestructures del transport de Catalunya (PITC) han estat considerats de segona fase, i que per aquest motiu estan subjectes a un procés d'avaluació ambiental que determinarà la seva necessitat de programació avançant-ne o exclouent-ne l'execució, mantenen aquestes condicions prèvies, amb independència de la categoria o tipus d'actuació que assenyalen el Pla territorial.

f) Per a aquelles actuacions de la xarxa viària estructurant primària o secundària identificades al Pla com a corredor en estudi, traçat en estudi o variant en estudi i que no hagin estat planificades en el PITC, s'analitzaran a la fase inicial de l'avaluació d'impacte ambiental els següents aspectes de caràcter estratègic:

- Avaluació de la conveniència.
- Oportunitat de canvi modal en funció de diverses hipòtesis de gestió i/o serveis.
- Establiment de la prioritat d'execució enfront d'altres actuacions, la qual podrà avançar o retardar la seva programació.
- Establiment de les actuacions complementàries sobre el sistema d'infraestructura i d'espais oberts.
- Definició de les característiques tècniques com secció tipus, enllaços i connexions, estacions o punts de pas.

g) D'acord amb el Pacte Nacional per a les Infraestructures (2009) , el conjunt de carreteres que figuren al Pla territorial seran prioritzades en funció del seu valor estratègic, de la seva eficiència econòmica, de la seva utilitat social, del seu impacte ambiental i per l'evolució de la demanda analitzada a través de les respectives IMD.

h) El Pla identifica a la memòria determinats eixos d'aportació/distribució de la xarxa ferroviària els quals, conjuntament amb aquesta xarxa, estructuraran el sistema de transport col·lectiu de les Comarques Gironines.

Els projectes viaris que es desenvolupin en eixos coincidents amb els anteriors han d'incloure les mesures necessàries per garantir la correcta integració o compatibilitat, present o futura, amb els sistemes de transports col·lectiu per carretera (carrils específics en determinats punts, espais per a parades,...) o per ferrocarril (plataformes reservades, punts d'encreuament,...), d'acord amb els estudis o previsions existents sobre la matèria en el moment de la seva realització.

Article 4.6

Condicions generals per a la implantació de noves infraestructures i per a l'ampliació de les existents

1. A més de complir les especificacions concretes que el Pla estableix, els projectes d'implantació de noves infraestructures o d'ampliació de les existents han d'observar, amb caràcter general, la condició de potenciar els seus efectes positius i de minimitzar el seu impacte, en particular pel que fa a:
 - a) Els efectes negatius a les àrees urbanes i, molt específicament en els seus àmbits d'extensió;
 - b) L'afectació de terrenys d'espais naturals protegits o altres de valor natural, agrícola i del patrimoni cultural.
 - c) L'afectació sobre l'estructura de les parcel·les i les explotacions agràries, en termes d'activitat productiva, i sobre les infraestructures necessàries per desenvolupar l'activitat agropecuària
 - d) El trossejament de planes i de peces de sòl morfològicament rellevants;
 - e) La necessitat de desmunts i terraplens, mitjançant una suficient adaptació de les rasants als terrenys i, si és el cas, la construcció de trams en viaducte o túnel;
 - f) L'efecte barrera, procurant la continuïtat de la xarxa de camins i adoptant criteris de manteniment de la connectivitat ecològica en la concepció, el disseny, la redacció i l'execució de projectes, especialment en aquells trams que discorren per sòl no urbanitzable de protecció especial, disposant-hi els passos de fauna necessaris en funció de l'interès dels hàbitats de l'entorn.
 - g) Els efectes negatius sobre el cicle hidrològic i l'erosió del sòl
 - h) La intrusió visual com a elements negatius en el paisatge preexistent.

Per al disseny de les infraestructures es consideraran les *Recomanacions tècniques per al disseny d'infraestructures que interfereixen el l'àmbit fluvial*, (ACA, 2006), els *Protocols de criteris ambientals d'obra civil* (GISA/REGESA, 2003), el *Manual de prevenció i correcció dels impactes de les infraestructures viàries sobre la fauna* (DMAH, 1999), el *Recull d'accions per minimitzar l'impacte de les infraestructures viàries sobre el territori* (DMHA, 2000) i altres publicacions que el Departament de Medi Ambient i Habitatge pugui editar sobre la matèria.

2. Els plans i projectes d'infraestructures que afectin espais fluvials tindran en compte, a més, les següents condicions:
 - a) Les infraestructures de sanejament, abastament, estacions de bombament d'aigües o de matèries primeres i similars, hauran de situar-se fora de l'espai fluvial més dinàmic, respectant les zones inundables per a cabals associats a períodes de retorn mitjans-alts.
 - b) Les línies elèctriques, de telefonia i similars s'hauran de disposar de manera que els seus suports no ocupin zones inundables amb flux i velocitat apreciables. Així mateix, els seus traçats longitudinals en l'espai fluvial s'hauran de situar fora de la zona ocupada pel bosc de ribera.
 - c) Les infraestructures soterrades de conducció d'aigües, matèries primeres o similars es situaran, sempre que sigui possible, fora de les terrasses baixes i de les zones morfodinàmicament actives i de risc d'erosió.
 - d) En tot cas i durant la fase d'instal·lació d'aquestes infraestructures es tindrà cura de respectar al màxim l'estructura i funcionalitat del bosc de ribera i, si fos indispensable la seva afectació, caldrà posteriorment dur a terme una recuperació i restauració ambiental que garanteixi el bon estat del sistema un cop finalitzades les actuacions.

Caldrà seguir les *Recomanacions tècniques per al disseny d'infraestructures que interfereixen amb l'espai fluvial* (ACA,2006).

3. Les actuacions viàries en corredors ja servits per autopistes existents mantindran el criteri de minimitzar l'ocupació de sòl i la fragmentació del territori i podran optar per les següents opcions d'implantació:

- a) Noves vies de caràcter complementari al de l'autopista;
- b) Ampliacions de capacitat i/o connectivitat de les autopistes existents;
- c) Aplicació de mesures de gestió sobre els peatges en la línia establerta en el Pacte Nacional per a les Infraestructures, per tal de "definir i aplicar una nova política de peatges que els consideri com a elements reguladors de la mobilitat i de millora ambiental".

La solució a establir en cada cas ha d'optimitzar els aspectes relatius al servei i la cohesió territorial (accessibilitat al màxim volum de població i activitat), l'eficiència i funcionalitat, la minimització de l'impacte ambiental i el menor cost econòmic.

Article 4.7

Xarxa intermèdia i capil·lar

1. Les vies que s'assenyalen als apartats 4, 5 i 6 de l'article 4.4, juntament amb els camins que s'assenyalen en l'article 4.8, constitueixen la xarxa intermèdia i capil·lar d'irrigació del territori i han de ser objecte de programes específics de manteniment i millora.
2. La millora de les comunicacions dels municipis de muntanya i dels situats en zones desafavorides ha de ser objecte d'una especial atenció amb l'establiment dels instruments d'ajut, suport i concertació necessaris.
3. Les vies que s'assenyalen als apartats 4, 5 i 6 de l'article 4.4, tenen uns requeriments de mobilitat més complexos que la xarxa de vies ràpides i d'alta capacitat tant per la barreja de diferents modes de transport com pel seu grau elevat d'interrelació amb els teixits urbans pels quals discorren, les finques rústiques adjacents o la xarxa de camins a la qual drena. En conseqüència, cal integrar en el projecte d'aquestes vies criteris de disseny apropiats per respectar i afavorir l'ús de la bicicleta, el trànsit dels vianants, les potencialitats turístiques o de lleure i una adequada accessibilitat territorial.
4. Es recomana el disseny i la progressiva implementació d'una xarxa de vies de comunicació per a la mobilitat no motoritzada –d'ús ciclista, eqüestre, de vianants– totalment segregada de les vies per a vehicles a motor, que comunicui els diferents nuclis habitats i els diversos pols d'interès, i que es planifiqui a escala comarcal i regional. Els itineraris susceptibles d'integrar-se en una xarxa d'itineraris per a la pràctica del senderisme d'alta qualitat, s'han de vincular a una especial atenció a les possibles transformacions que puguin esdevenir-se al seu entorn i han d'esdevenir una base d'ordenació.

Article 4.8

Gestió de la xarxa de camins

1. La xarxa de camins públics és un element estructural de la realitat del territori, un valor sociocultural i un actiu econòmic. En aquest sentit, es recomana l'articulació d'un marc legal i d'instruments de gestió adequats que garanteixin la seva preservació davant el desenvolupament urbanístic i la implantació de noves infraestructures, i la seva posada en valor. Aquest marc ha de donar compliment a la disposició final quarta del Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de carreteres
2. El planejament urbanístic municipal, en la definició dels sistemes, ha de tenir en compte l'inventari de camins exigible d'acord amb la legislació de règim local i establir les mesures de protecció

urbanística i de gestió oportunes. En cas que l'inventari no existeixi, hauria de realitzar-se com a part integrant dels treballs de base del planejament urbanístic. La Generalitat de Catalunya, en compliment de la llei 3/1995, de 23 de març, de vies pecuàries, ha de desenvolupar els treballs de classificació d'aquests tipus concrets de camins en tots els municipis per tal que els plans d'ordenació urbanística municipal puguin incorporar i preservar aquesta xarxa de domini públic.

3. Són objecte d'especial protecció, i per tant s'han de conservar, els elements que integren les dues principals xarxes de camins públics: els camins ramaders, que són de titularitat de la Generalitat de Catalunya, i els camins i vies rurals –els antics camins rals– que són de titularitat municipal. El planejament i la gestió municipal, igualment, han de garantir la funcionalitat dels camins que integren la resta de la xarxa de titularitat o ús públic: el viari històric i d'interès patrimonial, el que presta servei al sector agrícola i la gestió del territori i el que pot ser valoritzat en clau turística o d'accés al medi natural, el que garanteix l'accessibilitat territorial dels serveis d'emergència i d'altres.
4. L'avaluació ambiental del planejament urbanístic i dels projectes d'infraestructures ha d'incorporar, entre els seus objectius, el de conservació i integritat funcional dels camins. En els encreuaments d'aquestes vies amb línies ferroviàries o carreteres, s'han d'habilitar suficients passos al mateix o diferent nivell que garanteixin el trànsit en condicions acceptables per a les persones i els ramats i els vehicles agrícoles. És un objectiu del planejament territorial garantir la continuïtat dels traçats i dels usos d'aquestes vies.
5. Quan per raons d'ordenació urbanística o en el desenvolupament de polítiques sectorials s'hagi d'alterar de forma suficientment justificada la xarxa de camins públics o d'ús públic, i no sigui possible el manteniment i la integració del camí en la nova ordenació, els trams desafectats han de ser compensats mitjançant l'afectació de nous trams de condicions i funcionalitats equiparables.

TÍTOL V

Instruments de gestió supramunicipal

Article 5.1

Àmbits de cooperació municipal

El Pla, a partir de l'estudi del funcionament del mercat de treball, de la connectivitat intermunicipal i de les característiques del medi físic i també, en alguns casos, del coneixement de voluntats ja expressades de cooperació, delimita vint-i-nou àmbits plurimunicipals que considera idonis per a l'establiment de fórmules de cooperació en les matèries pròpies del desenvolupament territorial. Aquest àmbits tenen, en alguns casos, finalitats específiques com les que s'assenyalen en els articles següents. En els altres casos, el Pla proposa aquests àmbits com a suggeriments de cooperació intermunicipal, que poden facilitar un desenvolupament més articulat i satisfactori del territori d'acord amb les seves propostes.

Sense perjudici que es pugui adoptar l'àmbit més convenient en cada cas, els àmbits proposats pel Pla són adients per a la cooperació en les actuacions d'habitatge de protecció oficial a què fa referència l'article 3.19.

Les formes de cooperació en aquests àmbits podran adoptar les figures jurídiques –mancomunitats, convenis, consorcis, cessió de competències als consells comarcals o d'altres– que es considerin més adients per a la seva finalitat.

Article 5.2

Planejament urbanístic supramunicipal

Per a la definició de continguts d'ordenació urbanística de caràcter supramunicipal que requereixen major detall per a assegurar la coherència espacial dels plans d'ordenació urbanística municipal, el

Departament de Política Territorial i Obres Públiques ha de promoure la formulació de plans directores urbanístics i plans especials en aquells àmbits plurimunicipals on es consideri convenient.

En tot cas, el Pla manté les iniciatives d'aquells plans directores urbanístics que han de ser formulats d'acord amb anteriors resolucions del conseller de Política Territorial i Obres Públiques, com és el cas dels Plans directores urbanístics dels sistemes urbans de Figueres i Girona.

En el marc que estableix l'article 3.22 d'aquestes normes, el Pla considera convenient la formulació dels següents plans directores urbanístics amb les finalitats que s'assenyalen en cada cas:

1. PDU de la continuïtat urbana de Palafrugell i Mont-ras.

La finalitat bàsica del Pla és assegurar la coherència física i funcional del continu urbà que formen els nuclis principals d'aquestes municipis. Alternativament al PDU, es pot formular i tramitar un altre instrument urbanístic que permeti assolir l'objectiu assenyalat.

L'objectiu bàsic del PDU es pot complementar amb la determinació d'espais d'activitat econòmica d'interès supramunicipal i incorporar amb aquest objecte els municipis de Begur i Regencós, sense perjudici dels criteris de compacitat i estalvi de sòl. Convindrà així mateix estudiar les possibilitats de reducció d'àrees especialitzades residencials no consolidades.

2. PDU del sistema plurimunicipal de la Bisbal d'Empordà, Corçà, Cruïlles-Monells-Sant Sadurní de l'Heura i Forallac.

La finalitat del Pla és la definició dels elements de l'estructura urbana (viaris, d'espai públic i d'equipaments) i les àrees d'activitat econòmica d'interès supramunicipal, en especial de l'àmbit on es donen continuïtats i proximitats entre àrees urbanes dels diversos municipis. Dins d'aquests objectius, el PDU ha d'estudiar i preveure la transformació de l'actual C-66 en via cívica i de suport del transport col·lectiu que estructurí el conjunt un cop executada la variant d'aquesta carretera.

3. PDU per a l'estructuració interurbana de l'àmbit central de la Plana selvatana (Caldes de Malavella, Maçanet de la Selva, Sils i Vidreres). Aquest Pla té tres finalitats bàsiques:

- a) El desenvolupament d'una política municipal de sòl per activitats econòmiques que comporti la definició de les àrees d'interès supramunicipal i introdueixi les correccions que siguin convenientes a les previsions urbanístiques per tal de millorar la racionalitat de conjunt dins la lògica territorial que expressa el Pla. Concretament el PDU ha d'estudiar fórmules que permetin un replanteig de la zona especialitzada industrial, situada al sud de Vidreres i encara no desenvolupada, en el sentit de minimitzar el possible impacte de la seva implantació.
- b) El desenvolupament d'estratègies encaminades a la dotació d'equipaments i d'espais qualificats per a les activitats col·lectives per al nombrós conjunt de teixits residencials de baixa densitat que estan experimentant un accelerat procés de transformació en àrees de primera residència. Les peces de sòl destinades a aquests usos s'han de localitzar prioritàriament en sòl ja classificat i amb criteris de mobilitat sostenible.
- c) La definició d'una xarxa viària d'estructuració interurbana, amb itineraris per a vianants, bicicletes, transport col·lectiu— capaces d'articular tot el conjunt, potenciant la connectivitat amb les estacions de tren i corregint les disfuncionalitats que provoquen les grans infraestructures de mobilitat que transcorren per la Plana. El PDU ha d'estudiar la millora de la C-63 prevista al PITC, tenint en compte també la possibilitat d'utilització d'altres infraestructures existents en el recorregut cap a la costa i l'exigència de minimitzar l'impacte en l'espai protegit Estany de Sils- Riera de Santa Coloma.

Per tal de fer efectives les finalitats d'aquest PDU de l'àmbit central de la Plana Selvatana, aquest és de redacció prioritària i resulta recomanable anteposar la seva aprovació a la tramitació de nou

planejament que pugui comprometre els objectius que el PTP de les comarques gironines es planteja per aquest àmbit.

Forma part també dels objectius dels tres plans directores urbanístics proposats definir mesures per a l'assoliment en el conjunt de l'àmbit de l'Objectiu de qualitat del Paisatge 2 (OQP2): *Unes entrades dels nuclis urbans ordenades i projectades en relació amb el paisatge circumdant, amb uns passeigs arbrats recuperats i reestructurats com elements caracteritzadors.*

Article 5.3

Implantació d'àrees d'activitat econòmica d'interès i iniciativa plurimunicipal.

1. La creació de nous polígons industrials o, en general, de noves àrees d'activitat econòmica i, si escau, l'extensió de les existents, quan per la seva dimensió tinguin efectes que transcendeixin de l'àmbit del municipi, ha d'anar associada a un acord intermunicipal que permeti repartir de manera equitativa els beneficis i les càrregues de l'actuació.
2. El Pla assenyala de forma indicativa els àmbits plurimunicipals que poden ésser objecte de les actuacions a què es refereix aquest article, en el benentès que l'àmbit pot abastar tots els municipis d'una comarca. Els municipis compresos haurien de ser agents actius en les decisions relatives a la implantació i funcionament d'aquestes noves àrees d'activitat econòmica.
3. La iniciativa de desenvolupament de l'àrea que pot afectar terrenys d'un o de diversos municipis requereix l'acord de tots els municipis compresos en l'àmbit assenyalat pel Pla, acompanyat de l'establiment de fórmules que permetin una distribució equitativa dels beneficis i càrregues resultants de l'actuació. Els municipis que ho estimin oportú poden renunciar a participar-hi. Així mateix, els municipis confrontants amb els àmbits plurimunicipals establerts pel Pla poden demanar la seva incorporació a l'actuació i hi han d'ésser admesos si la seva implicació espacial amb la mateixa ho justifica. A aquests efectes, els municipis confrontants han d'ésser informats de les iniciatives d'actuacions d'interès plurimunicipal a què es refereix aquest article.
4. Quan l'actuació no es desenvolupi per falta d'acord entre els municipis de l'àmbit i es manifesti un interès territorial ampli de desenvolupar-la, la Generalitat de Catalunya pot promoure-la mitjançant l'Institut Català del Sòl i proveir els mecanismes adequats per a una redistribució equitativa de les càrregues i beneficis, d'ordre social i econòmic, que es preveu que tindran els municipis com a resultat de l'ordenació.
5. Les actuacions d'implantació d'àrees d'activitat econòmica s'han de concretar en els instruments d'ordenació urbanística que siguin necessaris. Si l'actuació comprèn sòl de protecció territorial o no ha estat prevista pel Pla haurà de seguir el procediment que estableix l'article 1.14.
6. Les iniciatives de les noves àrees d'activitat econòmica han de tenir en compte en el seu planejament els requeriments especificats al punt 4 de l'article 3.18.

Article 5.4

Cooperació per a la promoció d'habitatge amb protecció oficial

Per tal que la construcció d'habitatges amb protecció oficial, a la qual s'han de destinar les cessions d'aprofitament urbanístic d'ús residencial d'acord amb el que assenyala l'article 156 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005), pugui portar-se a terme en promocions de dimensió adequada, poden posar-se en comú quantitats dineràries, resultants de les cessions, o de la seva alienació, procedents de diferents municipis i destinar-se a la construcció d'habitatge amb protecció oficial localitzat en un d'aquests municipis. Per al desenvolupament de l'actuació, els municipis interessats han d'adoptar la fórmula de cooperació més adequada a les característiques de l'actuació, dins de la qual ha de quedar justificat de manera fefaent el destí efectiu del valor de les cessions a la provisió d'habitatges amb protecció oficial

Disposicions addicionals

Primera.

Concreció dels valors a protegir en els espais oberts.

1. Per a la concreció dels valors que motiven la protecció en cada una de les àrees que formen part del sòl de protecció especial i del sòl de protecció territorial d'interès agrari i/o paisatgístic, als efectes del que assenyalen els apartats 2 i 7 de l'article 2.7 i l'article 2.9, es poden utilitzar, a més de la memòria, els plànols informatius i d'ordenació, l'informe ambiental i la resta de documents que integren el Pla, altres estudis sobre els valors del sòl, com els continguts en els Catàlegs de paisatge, o els realitzats per institucions de l'Administració pública, com el Catàleg d'espais d'interès natural i paisatge de les Comarques Gironines de la Diputació de Girona, o per institucions acadèmiques i científiques, amb el benentès que en cas de contradicció, que calgui resoldre, han de prevaldre les apreciacions contingudes en la documentació del Pla.

2. En les mateixes condicions, el tipus d'estudis esmentats en l'apartat anterior podran ser considerats, així mateix, per a l'elaboració de planejament urbanístic que tingui per objecte la transformació de sòls de protecció preventiva.

Segona

Xarxes de telecomunicacions.

1. En compliment de la llei 3/2007, del 4 de juliol, de l'obra pública, l'estudi informatiu o avantprojecte de les infraestructures de mobilitat ha d'estudiar les possibilitats d'implantar, millorar o ampliar les canalitzacions relatives als serveis de comunicacions electròniques aptes per al desplegament de la fibra òptica i la reserva d'espais adequats per a equipaments de telecomunicacions com ara pericons i/o cambres de registre i per a emplaçaments de radiocomunicacions. A tal efecte, amb caràcter previ a l'aprovació tècnica del projecte, s'insta el promotor de les obres a efectuar la consulta pertinent a la Secretaria de Telecomunicacions i Societat de la Informació.

2. En les noves expansions urbanístiques, cal garantir que tots els nous sòls industrials tinguin accés als serveis electrònics de banda ampla i telefonia mòbil.

3. En la implantació de les infraestructures de radiocomunicació s'han de tenir en compte les Àrees programades d'instal·lacions de radiocomunicació (APIR) i la resta de directrius que es deriven dels plans comarcals d'ordenació ambiental de les infraestructures de radiocomunicació. En tot cas, com a criteri general, s'insta a fomentar la compartició i la concentració d'aquestes infraestructures i minimitzar l'impacte visual, paisatgístic i ambiental d'aquestes infraestructures.

Tercera

Serveis tècnics i equipaments.

El Pla mitjançant l'establiment d'estratègies de desenvolupament urbanístic per al conjunt d'assentaments del territori defineix una estructura nodal de referència, un dimensionat dels possibles creixements residencials i d'activitat econòmica i una distribució espacial dels mateixos.

El Pla, doncs, defineix un canemàs territorial que ha de ser considerat com la base de referència sobre la qual és possible i cal desenvolupar els plans i projectes sectorial pel que fa a la provisió de serveis tècnics i d'equipaments. En conseqüència, els diferents nivells i organismes sectorials de l'Administració i els agents socioeconòmics del territori han d'establir les previsions necessàries per tal de poder compassar adequadament la disponibilitat de serveis amb el desenvolupament social i econòmic que s'esdevingui.

Quarta **Determinacions en matèria aeroportuària**

En compliment de l'informe sobre el Pla territorial parcial de les Comarques Gironines (PTPCG), emès per la Direcció General de Aviación Civil, el Pla recull en aquesta disposició les següents prescripcions d'obligat compliment, sense perjudici de la resta de disposicions de la normativa sectorial aplicable, al contingut de la qual aquestes prescripcions resten en tot moment sotmeses:

1. Normativa sectorial aplicable

D'acord amb l'establert a l'article 1.3 de la Normativa del Pla, són d'obligat compliment totes les disposicions de la Normativa sectorial aplicable en matèria aeroportuària, tant la vigent en el moment de l'aprovació del pla com la que s'aprovi amb posterioritat. En cas de contradicció amb qualsevol disposició del planejament territorial prevaldrà l'establert per la normativa estatal en matèria aeroportuària.

2. Sistema general aeroportuari

El Pla territorial parcial de les Comarques Gironines respecta el contingut i les determinacions del Pla director de l'aeroport Girona-Costa Brava, les quals prevalen en tot cas sobre les del PTPCG en cas d'incompatibilitat o interferència amb els usos relacionats amb l'explotació de l'aeroport dins la Zona de servei aeroportuari.

El PTPCG delimita com a Àrea especialitzada d'equipaments i sistemes l'àmbit de la Zona de servei aeroportuària assenyalada pel Pla director de l'aeroport Girona-Costa Brava mitjançant coordenades UTM. La delimitació d'aquest àmbit en el Pla director de l'aeroport prevaldrà en tot cas si s'apreciés falta de coincidència amb la transcripció que fa el PTPCG. El planejament urbanístic que desenvolupi el Pla territorial qualificarà aquesta àrea com Sistema general aeroportuari.

El PTPCG impedeix que els POUM dels municipis qualifiquin com a sòl urbanitzable, l'Àrea de cautela establerta pel PD de l'aeroport Girona-Costa Brava. Aquesta Àrea només podrà ser transformada amb la finalitat d'ampliar la Zona de servei aeroportuària.

Per a l'execució de noves infraestructures de transport públic dins de la Zona de servei aeroportuari i de l'Àrea de cautela, cal que AENA acrediti que aquestes actuacions no suposen una interferència o perturbació en el desenvolupament i execució de les activitats aeroportuàries i de transport aeri previstes en el Pla director de l'aeroport.

3. Afectacions acústiques sobre el territori

No es consideren compatibles els usos residencials, ni els dotacionals educatius o sanitaris en els terrenys de qualsevol règim urbanístic, afectats per les corbes isòfones que figuren en el Pla director de l'aeroport Girona-Costa Brava o les envolupants sòniques que siguin d'aplicació segons la normativa estatal vigent.

En sòls urbans consolidats i no consolidats no es consideren compatibles les modificacions urbanístiques que suposin un augment del nombre de persones afectades pel que fa als usos residencials, educatius i sanitaris.

Per a la consolidació del sòl urbà no consolidat i per a la concessió de llicències d'edificació en qualsevol zona afectada per l'empremta sonora és necessària la insonorització de les construccions conforme al document bàsic DB-HR Protecció del Soroll del Codi Tècnic d'Edificació. Les despeses d'insonorització no són a càrrec del titular de l'aeroport.

4. Afectacions i servituds aeronàutiques

En compliment de la legislació vigent en matèria d'aeroports i navegació aèria, el planejament urbanístic dels municipis afectats ha de respectar totes les prescripcions legals establertes. En el moment de l'aprovació definitiva del Pla, les àrees afectades per les zones de servei aeroportuari, les zones d'afeccions acústiques i les zones de servituds aeronàutiques i d'instal·lacions radioelèctriques de l'aeroport de Girona-Costa-Brava amb incidència sobre l'àmbit del Pla

territorial parcial de les Comarques Gironines són les representades a la cartografia específica que forma part de la documentació del Pla.

5. Alçada de les edificacions

Els instruments urbanístics hauran d'establir l'alçada màxima de les edificacions que es puguin construir en les zones de servituds aeronàutiques legals corresponents a l'aeroport Girona-Costa Brava, de manera que cap volum ni element o instal·lació de l'edificació pugui sobrepassar l'alçada de la superfície limitadora de les servituds aeronàutiques corresponents a cada ubicació, llevat que mitjançant un estudi aeronàutic de seguretat s'acrediti, a judici de l'Agència Estatal de Seguridad Aérea (AESA), que no es compromet la seguretat ni queda afectada de manera significativa la regularitat de les operacions aeronàutiques.

A efectes de verificar el compliment d'aquesta disposició es requerirà, prèviament a l'aprovació dels instruments urbanístics, un informe preceptiu i vinculant de la Direcció General de Aviación Civil (DGAC), com també, prèviament a l'autorització de construcció o instal·lació, resolució favorable d'AESA. En cas de vulneració de les servituds aeronàutiques el promotor haurà d'incorporar el corresponent estudi aeronàutic de seguretat que demostrï que no es compromet la seguretat ni queda afectada de manera significativa la regularitat de les operacions de les aeronaus, que hauria d'esser aprovada per l'Agència Estatal de Seguridad Aérea (AESA).

En cas que les limitacions derivades de les servituds aeronàutiques vigents en el moment d'aprovació d'aquest Pla no permetessin materialitzar la totalitat dels aprofitaments que estableixin els plans urbanístics que el desenvolupin, aquesta circumstància no donarà lloc a indemnització per part del Ministerio de Fomento, ni del gestor aeroportuari ni del prestador del servei de navegació aèria.

6. Activitats que poden suposar un perill per a les operacions aèries

Els usos i instal·lacions que s'ubiquin a l'entorn de l'aeroport no han d'emetre fum, pols, boira o altres fenòmens en nivells que puguin constituir un risc per a les aeronaus. Així mateix, han de minimitzar el risc d'atracció d'aus i evitar que puguin ser usades com a refugi per aquestes..

Cinquena

Disposicions complementaries d'ordre ambiental

1. En desenvolupament de les previsions de mobilitat sostenible que conté el Pla territorial, cal que amb caràcter prioritari s'elabori una pla dels sistemes d'aportació a l'eix ferroviari principal, que inclogui previsions sobre els trens tramvia que assenyalen el PITC i sobre els altres sistemes d'aportació/distribució de la xarxa ferroviària definits en el capítol 7. 5. 3 de la memòria del Pla.

2. Respecte les propostes de noves actuacions infraestructurals a l'entorn de Ripoll i Campdevàrol (concretament, a l'eix Barcelona-Puigcerdà per toses (C-17) i a l'Eix Pirinenc (N-260 / N-152), en cas que la alternativa triada de la primera infraestructura que es tramiti condicioni la solució viària de la segona alternativa, l'avaluació ambiental de la primera infraestructura ha de considerar els impactes sinèrgics i acumulatius de tot el conjunt, identificant els vectors ambientals crítics i considerant la coherència amb la matriu territorial i amb el sistema d'espais oberts del Pla territorial.

3. Les alternatives que es formulin en el projecte de la C-35 entre Hostalric i Maçanet de la Selva, i la seva avaluació ambiental han de considerar la possibilitat d'utilització de la autopista AP-7 amb l'objectiu de reduir al màxim els trams de nova construcció.

4. El possible desenvolupament dels sòls de potencial interès estratègic de la Plana de la Selva s'ha de supeditar a criteris d'estalvi i eficiència en el consum de sòl i comportar, en la mesura possible, la reducció o extinció paral·leles d'àrees especialitzades industrials, poc o gens desenvolupades, que es troben en la zona les quals, en qualsevol cas, no podran ser objecte d'extensions llevat dels casos expressament determinats pel Pla. En particular, l'àmbit de potencial interès estratègic situat en els municipis de Sils i Caldes de Malavella, atesa la proximitat d'àrees d'alta sensibilitat ambiental, únicament podrà ser desenvolupat en el supòsit d'impossibilitat objectiva d'altres alternatives de localització en l'àmbit del Pla i sempre que en els processos d'avaluació ambiental dels instruments de

planejament urbanístic resulti garantida la manca d'impactes negatius directes o indirectes sobre l'estany de Sils i la riera de Santa Coloma.

Sisena

Estratègia de creixement a les comarques de l'Alt Empordà, el Baix Empordà i la Garrotxa.

Als efectes del que estableix l'article 3.7, apartat 3 d'aquestes normes, a les comarques de l'Alt Empordà i del Baix Empordà la data de referència serà el 3 d'octubre de 2006, data d'aprovació definitiva del Pla director territorial de l'Empordà. A la comarca de la Garrotxa, la data de referència serà el 16 de setembre de 2008, data d'aprovació definitiva del pla director de La Garrotxa.

Disposicions transitòries

Primera

Règim transitori.

1. El Pla territorial vincula els plans d'ordenació urbanística municipals, les seves revisions i els plans parcials de delimitació que s'aprovin definitivament a partir de l'entrada en vigor del Pla, sense perjudici del que disposa l'apartat 2.
2. El compliment estricte de les determinacions corresponents als articles 3.1 a 3.18, ambdós inclosos, de les Normes del Pla territorial no s'exigeix als plans d'ordenació urbanística municipals, i les seves revisions, i als plans parcials de delimitació que s'aprovin definitivament a partir de l'entrada en vigor del Pla, quan la seva aprovació provisional s'hagi acordat amb anterioritat a la publicació de l'edecte d'informació pública de l'avantprojecte de Pla territorial. Tanmateix, la comissió d'urbanisme corresponent pot condicionar la seva aprovació definitiva al compliment de determinades prescripcions en base als criteris i principis continguts en el Pla territorial que desenvolupin el previst a l'article 3 del Text refós de la Llei d'urbanisme.
3. Quan l'aprovació provisional dels plans d'ordenació urbanística municipals, de les seves revisions i dels plans parcials de delimitació s'hagi produït amb anterioritat a l'entrada en vigor del Pla territorial, no cal que la documentació de l'instrument urbanístic contingui la documentació a què fa referència l'apartat 3 de l'article 1.16.

Segona.

Plans especials en sòl no urbanitzable.

1. El Pla territorial respecta els plans especials urbanístics i els projectes d'actuacions específiques per a la implantació de determinats usos en sòl no urbanitzable aprovats definitivament amb anterioritat a la vigència del Pla encara que els seus àmbits no s'assenyalin gràficament en els plànols.
2. En el cas de plans d'ordenació urbanística municipal, de menys de 15 anys d'antiguitat en la data d'aprovació del Pla territorial, que preveïessin mitjançant plans especials urbanístics la implantació d'usos en localitzacions determinades del sòl no urbanitzable es procedeix de la manera següent:
 - a) En cas que es tracti d'usos d'interès públic, els plans especials es poden desenvolupar. Tanmateix en la definició de l'ordenació s'han de tenir en compte les determinacions del Pla territorial i s'ha de justificar que s'ha tractat d'assolir la màxima conformitat amb aquestes
 - b) .En cas que es tracti d'usos d'interès preferentment privat, per a l'aprovació del pla especial urbanístic cal valorar el grau d'inserció de la proposta en el sistema d'espais oberts del Pla territorial, i no han de ser aprovats aquells que comportin contradiccions importants amb aquest degudes a la dimensió o visibilitat de l'actuació.

3. Els possibles plans especials urbanístics per a la implantació d'usos en localitzacions determinades del sòl no urbanitzable previstos en el planejament urbanístic municipal de més de 15 anys d'antiguitat s'estaran a les condicions d'implantació que estableixen aquestes Normes d'ordenació territorial.

Tercera.

Càmpings instal·lats en àmbits del Pla director urbanístic del Sistema costaner (PDUSC)

L'adscripció al sistema d'espais oberts del sòl ocupat pels càmpings instal·lats en sòls afectats pel *Pla director urbanístic del Sistema costaner* (PDUSC) o pel *Pla director urbanístic dels àmbits del Sistema costaner integrats per sectors de sòl urbanitzable delimitat sense pla parcial aprovat* (PDUSC-2) no n'impedeix la continuïtat, en el marc de les normatives específiques d'aquests plans directors segons sigui el règim d'usos de la subcategoria del sòl no urbanitzable costaner on es troben ubicats.

Disposició final

1. El Pla territorial entra en vigor el mateix dia de la publicació de l'Acord de la seva aprovació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.
2. L'entrada en vigor del Pla territorial parcial de les Comarques Gironines deixa sense efecte el Pla director territorial de l'Empordà, aprovat el 3 d'octubre de 2006 (DOGC 4744) i el Pla director de la Garrotxa, aprovat el 16 de setembre de 2008 (DOGC 5245), les determinacions dels quals queden substituïdes per les del nou Pla que siguin d'aplicació en els àmbits de l'Empordà i de la Garrotxa.

DIRECTRIUS DEL PAISATGE

ÍNDEX

Preàmbul

1. La protecció i ordenació del paisatge en el Pla territorial de les Comarques Gironines
2. Espai propositiu de les directrius del paisatge
3. Les directrius del paisatge del Pla territorial de les Comarques Gironines

Disposicions normatives

1. Disposicions de caràcter general

- Article 1.1 Marc legal de les directrius del paisatge
- Article 1.2 Contingut i abast de les directrius del paisatge
- Article 1.3 Les determinacions del Catàleg del paisatge
- Article 1.4 Directrius generals i directrius específiques
- Article 1.5 Aplicació de les Directrius
- Article 1.6 Ordenacions de major detall
- Article 1.7 Factors de valoració paisatgística
- Article 1.8 Estratègies d'integració paisatgística
- Article 1.9 Components del paisatge

2. Directrius generals

- Article 2.1 Geomorfologia
- Article 2.2 Aigua
- Article 2.3 Modelació agrària
- Article 2.4 Fites visuals i fons escènics
- Article 2.5 Extensió urbana
- Article 2.6 Construccions aïllades
- Article 2.7 Infraestructures lineals
- Article 2.8 Àrees especialitzades
- Article 2.9 Espais degradats
- Article 2.10 Miradors i itineraris

3. Directrius específiques del territori de les Comarques Gironines

- Article 3.1 Unitats de paisatge
- Article 3.2 Objectius de qualitat paisatgística (OQP)
- Article 3.3 Directrius OQP1.
- Article 3.4 Directrius OQP2
- Article 3.5 Directrius OQP3
- Article 3.6 Directrius OQP4
- Article 3.7 Directrius OQP5
- Article 3.8 Directrius OQP6
- Article 3.9 Directrius OQP7
- Article 3.10 Directrius OQP8
- Article 3.11 Directrius OQP9
- Article 3.12 Directrius OQP10
- Article 3.13 Directrius OQP11
- Article 3.14 Directrius OQP12
- Article 3.15 Directrius OQP13
- Article 3.16 Directrius OQP14
- Article 3.17 Directrius OQP15
- Article 3.18 Directrius OQP16
- Article 3.19 Directrius OQP17

Article 3.20 Directrius OQP18

4. Estudis i informes preceptius

Article 4.1 Estudi d'impacte i integració paisatgística
Article 4.2 Les edificacions agràries en el paisatge rural
Article 4.3 Informe d'impacte i integració paisatgística

Preàmbul

1. La protecció i ordenació del paisatge en el Pla territorial de les Comarques Gironines.

Els plans territorials, a través de les seves pròpies determinacions, intervenen en la protecció i ordenació del paisatge i ho fan amb una notable eficàcia en tant que condicionen moltes de les transformacions que el territori pot sofrir, les quals tenen majoritàriament un indubtable efecte en el paisatge.

La finalitat del planejament territorial és aportar les normes i les directrius perquè el territori evolucioni en el sentit de millorar la cohesió social, l'eficiència econòmica i la sostenibilitat ambiental definint, a tal efecte, limitacions i estratègies en funció d'un model territorial al qual caldria tendir. Així mateix, d'aquestes propostes se'n deriven conseqüències força immediates pel que fa al paisatge; aquest, en tant que correspon a un medi antropitzat, és, en bona part, resultat del model territorial, i la seva evolució serà bàsicament conseqüència de l'evolució d'aquest model.

Cal afegir, a més, que en la definició de les propostes del Pla territorial s'incorporen també criteris específics de valoració del paisatge. En concret entre els criteris explícitament adoptats hi ha el de *preservar el paisatge com un valor social i un actiu econòmic del territori*.

En tot cas, cal destacar la importància que, per a una adequada evolució del paisatge, tenen els tipus de determinacions que s'assenyalen a continuació i que tots els plans territorials estableixen i adequen a les característiques del territori del seu àmbit:

- La definició, dins del sistema d'espais oberts, d'àrees que exclouen la possibilitat d'ésser urbanitzades (sòl de protecció especial i una proporció molt majoritària del sòl de protecció territorial).
- L'orientació de la major part de l'extensió urbana que sigui necessària cap a les àrees urbanes de certa dimensió.
- L'establiment de condicions per a l'extensió dels petits nuclis urbans i les agrupacions rurals.
- L'aposta per un creixement per continuïtat i la conseqüent restricció de les noves implantacions aïllades a aquells casos en què estiguin justificades per motius d'interès territorial o estratègic.
- L'establiment de directrius d'ordenació de les àrees d'extensió i reforma urbana.
- L'establiment de condicions per a la implantació de noves infraestructures i per a l'ampliació de les existents.
- L'assenyalament de separadors i de límits no excedibles per l'extensió urbana per tal de preservar continuïtats de l'espai no urbanitzat i també determinades imatges d'interès.
- L'establiment de l'obligatorietat d'estudis paisatgístics per a totes les edificacions aïllades.

En concret, el Pla territorial parcial de les Comarques Gironines, adopta les següents determinacions que tenen una indubtable transcendència paisatgística i que donen resposta a una part substancial dels objectius de qualitat, mesures i accions que han de contenir els catàlegs del paisatge:

- S'inclouen dins l'àmbit del sòl de protecció especial les 229.113 hectàrees que, amb aquesta denominació, es representen als Plànols O.5 a O.11 de la sèrie "Espais oberts, estratègies d'assentaments i actuacions d'infraestructures".
- S'inclouen dins l'àmbit del sòl de protecció preventiva que majoritàriament ha de romandre no urbanitzat les 49.776 hectàrees que, amb aquesta denominació, es representen Plànols O.5 a O.11 de la sèrie "Espais oberts, estratègies d'assentaments i actuacions d'infraestructures"-
S'estableix l'estratègia de *millora i compleció* als nuclis assenyalats als Plànols O.5 a O.11 de la sèrie "Espais oberts, estratègies d'assentaments i actuacions d'infraestructures".
- S'estableix l'estratègia de *manteniment del caràcter rural* als nuclis assenyalats Plànols O.5 a O.11 de la sèrie "Espais oberts, estratègies d'assentaments i actuacions d'infraestructures"
- S'assenyalen espais obligatoris de separació entre creixements urbans o zones verdes urbanes a mantenir i potencial pel seu paper connector en el sistema d'espais oberts Plànols O.5 a O.11 de la sèrie "Espais oberts, estratègies d'assentaments i actuacions d'infraestructures".

2. Espai propositiu de les Directrius del paisatge

Les Directrius del paisatge són les determinacions que, basant-se en els catàlegs del paisatge, precisen i incorporen normativament les propostes d'objectius de qualitat paisatgística en els plans territorials parcials o en els plans directors territorials (article 12 de la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge).

D'una banda, les Directrius han d'ésser coherents amb el contingut del Catàleg del mateix àmbit territorial, en especial amb l'inventari de valors paisatgístics, la definició d'objectius paisatgístics i amb la proposta de mesures i accions. D'altra banda, pel seu caràcter de document que s'incorpora al Pla territorial, les Directrius vénen condicionades per l'escala d'ordenació que és pròpia del Pla territorial i per la naturalesa, predominantment física, del seu contingut propositiu.

Una primera conseqüència d'aquestes consideracions és que cal entendre els catàlegs del paisatge com uns documents vàlids per si mateixos com a conjunt de coneixements i de propostes indicatives de protecció, gestió i ordenació del paisatge d'un territori, la valoració del qual ha estat abordada des d'una visió polièdrica de la seva realitat que incorpora aspectes patrimonials, ambientals, socials i altres elements significatius. El Catàleg defineix un marc de coneixements i orientacions útils per a una correcta integració paisatgística de qualsevol actuació que s'hagi de desenvolupar en el territori. És a dir, el Catàleg no és només un document previ per a l'elaboració d'unes Directrius, sinó que té una aplicació pràctica, encara que poc reglada.

Com s'ha exposat a l'inici d'aquest preàmbul, els plans territorials parcials se centren en l'ordenació de l'espai territorial. No són específicament instruments d'ordenació del paisatge, però les seves determinacions influiran força en la conservació i l'evolució del paisatge. Per bé que, com s'ha vist, els plans territorials parcials incorporen objectius implícits de caràcter paisatgístic en bona part de les seves determinacions, la regulació explícita i directa dels components paisatgístics correspon a les Directrius del paisatge que n'han de formar part.

Per al conjunt de Catalunya, les Directrius del paisatge estan, doncs, associades a uns àmbits de més de 4.000 km², dividits entre, més o menys, una vintena d'unitats de paisatge, que, per la seva extensió, difícilment es podran treballar a escales de més detall que la 1/50.000, llevat d'algun possible zoom sobre espais especialment significatius. En tot cas, atès el camp conceptual que ja cobreixen els catàlegs i les determinacions pròpies dels plans territorials, les Directrius se centren, per raons de sistemàtica propositiva, en els aspectes estrictament paisatgístics de l'escala territorial.

Altres conseqüències derivades de la consideració del paisatge en el marc del planejament territorial són:

- a) Les Directrius del paisatge d'un pla territorial no poden exhaurir la regulació normativa del paisatge que, en tant que fenomen multiescalar en la seva percepció, necessita diversos nivells de tractament normatiu i projectual. Per tant, les Directrius del paisatge s'han de centrar en les regulacions que són pròpies de l'escala de planejament territorial, amb el benentès que hi ha altres instruments —per exemple, els plans especials urbanístics— que són adequats per a establir normatives del paisatge amb més detall.
- b) Tot i que el territori és una gran síntesi, resultat d'un procés històric que incorpora valors econòmics i funcionals, ambientals i culturals, etc., la valoració del paisatge es fa a través d'un acte perceptiu que té com a primer pas la visió de les imatges que el territori proporciona. Atès que els aspectes funcionals, ambientals i patrimonials del territori tenen els seus propis instruments de regulació normativa, convé que, per evitar interferències i confusions, les Directrius se centrin en el paisatge com a percepció visual del territori, amb el benentès que aquesta incorpora valors estètics, socials, simbòlics i econòmics.
- c) El paisatge que tracten de regular les Directrius és el que es pot denominar *paisatge territorial* en el sentit que comprèn les imatges que proporcionen els àmbits d'una certa amplitud i es deixa per a altres instruments de major detall els àmbits de poca extensió, amb una percepció necessàriament pròxima, en especial els paisatges urbans que es perceben des de l'interior de les poblacions.

La formulació d'unes Directrius del paisatge, a l'igual que l'elaboració dels catàlegs i semblant a la dels plans territorials, és un exercici sense gaires referències en les quals basar-se i, per tant, s'ha d'entendre com un procés obert, els resultats del qual es van perfeccionant a partir de la mateixa experiència de la seva elaboració. En tot cas, el procés d'elaboració dels catàlegs del paisatge, els seus primers resultats i diversos assaigs tècnics d'aproximació a unes possibles directrius permeten constatar fins avui dos fets que cal tenir presents per orientar correctament l'elaboració d'unes Directrius:

- a) Malgrat les diferències entre els paisatges de Catalunya, hi ha un conjunt de criteris / objectius / directrius generals que semblen vàlids i adequats per a tots ells.
- b) Hi ha poc marge de joc normatiu entre el que poden establir unes directrius generals i el que seria pròpiament un projecte de paisatge territorial. En tot cas, unes directrius com les que proposa la legislació no són plantejables com un projecte de paisatge, el qual requereix àmbits molt més reduïts que possibilitin un suficient coneixement i control de les variables que hi intervenen.

En conseqüència, les Directrius del paisatge específiques d'un àmbit territorial resulten de l'aplicació de les Directrius generals als elements propis d'aquest àmbit, per bé que amb la possibilitat d'establir gradacions de valor i prioritats, d'acord amb els objectius establerts pel Catàleg. Així mateix les unitats de paisatge que defineixen els catàlegs, encara que puguin ser referència per a la definició de directrius del paisatge, poden ser també àmbits adients per a *projectes de paisatge*, que, amb major grau de concreció, podran anar-se elaborant al llarg del temps mitjançant plans directors o especials urbanístics. En tot cas, les Directrius del paisatge del Pla territorial sí que expressen el reconeixement de les unitats de paisatge del Catàleg com a àmbits adequats per a l'ordenació més detallada del paisatge.

3. Les Directrius del paisatge del Pla territorial de les Comarques Gironines

La incorporació de les Directrius del paisatge com a document específic del Pla territorial pretén donar resposta al mandat de l'article 12 de la Llei 8/2005 i dels 13 i 14 del Reglament corresponent i, en aquest sentit, les Directrius:

- a) Es basen en els catàlegs del paisatge elaborats i en curs d'elaboració. Aquests catàlegs han fonamentat la definició de les directrius de caràcter general que formen part d'aquest document.

- b) Incorporen disposicions més específiques, com la delimitació d'unitats de paisatge i les directrius derivades dels Objectius de qualitat paisatgística que proposa el Catàleg del paisatge de les Comarques Gironines.

Així mateix, i amb la finalitat que totes les disposicions directament relacionades amb el paisatge formin part d'un mateix text normatiu, s'han refós en aquest document de Directrius del paisatge les disposicions que en plans territorials aprovats amb anterioritat formaven part de l'articulat i de les disposicions transitòries de les Normes d'ordenació territorial.

Disposicions normatives

1. Disposicions de caràcter general

Article 1.1

Marc legal de les Directrius del paisatge

1. D'acord amb l'article 12 de la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge, les Directrius del paisatge precisen i incorporen normativament les propostes d'objectius de qualitat paisatgística en els plans territorials parcials.
2. Sota la denominació de directrius, adoptada per la Llei, s'inclouen disposicions d'aplicació directa, altres que poden, o han de ser, desenvolupades pel planejament urbanístic i encara unes altres que tenen el caràcter de recomanacions.
3. Sense perjudici que puguin ésser sempre desenvolupades, i la seva aplicació precisada, en instruments de major detall, les directrius generals i específiques contingudes en aquest document i relatives als diversos components del paisatge són sempre d'aplicació directa amb el grau de vinculació que es desprèn del seu redactat.

Article 1.2

Contingut i abast de les Directrius del paisatge

1. Per bé que el paisatge és en cada moment la síntesi històrica de processos de diferent naturalesa, les Directrius del paisatge se centren en el concepte de paisatge com a percepció visual del territori, amb el benentès que els components funcionals, ambientals i patrimonials del territori tenen els seus propis instruments de protecció, gestió i ordenació.

Tanmateix, l'acte perceptiu de les imatges visuals que ofereix el territori s'entén com un procés complex amb implicació de factors estètics, socials i simbòlics.

2. Sense perjudici de les finalitats que els són pròpies, les determinacions amb transcendència paisatgística dels instruments relatius a la funcionalitat de l'espai, la sostenibilitat ambiental i la protecció i posada en valor del patrimoni, han de respectar i incorporar, i desenvolupar, si s'escau, el que disposen les Directrius del paisatge.
3. En tant que les Directrius del paisatge formen part d'un Pla territorial parcial que comprèn un àmbit de gran extensió, el seu objecte és, principalment, la protecció i ordenació del paisatge que es percep des dels espais oberts, deixant per a altres instruments de major detall les disposicions relatives als paisatges urbans que es perceben des de l'interior de les poblacions.
4. Tots aquells aspectes de les determinacions que s'assenyalen a l'article 1.3 que, d'acord amb l'establert en aquest article, no hagin estat incorporats a les Directrius del paisatge, són també una referència indicativa per a la valoració de les actuacions, els plans i els programes sobre paisatge.

Article 1.3

Les determinacions del Catàleg del paisatge

Les Directrius del paisatge del Pla territorial es basen en les següents determinacions del Catàleg del paisatge, part de les quals es recullen directament en aquest document:

1. Les unitats de paisatge, que es diferencien pel caràcter que els atorga en cada cas el conjunt de components paisatgístics descrits, analitzats i avaluats.
2. Els objectius de qualitat paisatgística, en què es recolzen les directrius específiques d'aquest territori.
3. Les mesures o criteris i accions que el Catàleg estableix d'acord amb els objectius de qualitat paisatgística i que, en alguns aspectes, constitueixen directament el contingut de les directrius específiques d'aquest territori.

Article 1.4

Directrius generals i directrius específiques

1. El present document conté directrius generals i directrius específiques per al territori de les Comarques Gironines.
2. Les directrius generals que es defineixen en el capítol 2 estan basades en el conjunt de catàlegs del paisatge i són d'aplicació per als diversos paisatges de Catalunya.
3. Les directrius específiques es defineixen en el capítol 3 i es basen en els objectius de qualitat paisatgística adoptats en el Catàleg del paisatge de les Comarques Gironines.

Article 1.5

Aplicació de les Directrius

1. Les Directrius del paisatge del Pla territorial són d'aplicació directa i obligatòria a tots els plans i projectes que afecten la imatge del territori o les condicions de percepció.
2. Les Directrius del paisatge poden ésser desenvolupades amb determinacions més precises mitjançant els instruments urbanístics adequats, en especial els plans directors i els plans especials que tinguin per objecte l'ordenació del paisatge.

Article 1.6

Ordenacions de major detall

Les unitats de paisatge definides en el Catàleg són àmbits adients per a l'establiment d'ordenacions més detallades del paisatge mitjançant plans especials o plans directors urbanístics que tinguin aquesta finalitat. En tot cas, els POUM poden desenvolupar el grau d'ordenació del paisatge que és pròpia de la seva escala de planejament, ja sigui en el marc d'un pla especial o director o en l'establert per aquestes directrius del paisatge si no existeixen instruments intermedis de major detall.

En els plans directors i especials que compreguin al menys una unitat de paisatge, les determinacions relatives a aquells elements del paisatge que transcendeixin de l'àmbit del municipi prevaldran sobre les determinacions d'ordenació del paisatge dels POUM en cas de contradicció.

Article 1.7

Factors de valoració paisatgística

Mitjançant el Catàleg i les Directrius del paisatge, s'estableixen gradacions de valor en els elements que componen el paisatge, als efectes de modular-ne l'aplicació de les prescripcions relatives a la protecció i ordenació que es determinen a les mateixes Directrius o puguin determinar-se a instruments d'escala més detallada.

En la valoració dels elements del paisatge, s'han de tenir en compte els següents valors:

- Estètics (qualitat de la forma i el color)
- Visuals (visibilitat, dimensió)
- Socials (freqüentació)
- Simbòlics (històrics, literaris, sentimentals)
- Econòmics (valor afegit dels productes, renda diferencial de les localitzacions)

Article 1.8

Estratègies d'integració paisatgística

Les directrius i els altres instruments de regulació del paisatge poden establir estratègies d'integració per als nous elements a construir en el paisatge, per a les quals s'ha d'optar per alguna de les tres possibilitats següents, en funció de les característiques que hagi de tenir la construcció i les del paisatge on se situa:

- L'harmonització / contextualització, quan la construcció sigui un element positiu o neutre en el paisatge. Aquesta estratègia busca l'establiment d'una continuïtat entre els elements preexistents i els nous. Aquest objectiu s'assoleix mitjançant la referència a determinades pautes (tipològics, volumètriques, escalars, etc.) que permeten a l'observador establir una relació lògica entre ambdós tipus d'elements. L'estratègia d'harmonització és preferent i pretén que les noves edificacions s'integrin en el paisatge com a components positius o, com a mínim, neutres pel que fa a la qualitat d'aquest paisatge.
- L'ocultació / mimetització, quan la construcció sigui un element negatiu en el paisatge. L'ocultació pretén amagar, totalment o parcialment, la visió de certs elements que es considera poc desitjable des de determinats punts de vista. En aquest cas, l'estratègia més emprada consisteix en la interposició d'elements propis del paisatge (pantalles vegetals, motes, estructures, etc.) entre l'observador i els elements que es volen ocultar. L'estratègia d'ocultació és la indicada en aquells casos en què no és possible adoptar les mesures adequades per a ocultar o fer escassament perceptible la imatge d'allò que es vol implantar. Aquesta estratègia pot complementar, quan convingui, la d'harmonització. La mimetització té per finalitat confondre els elements propis del projecte amb els elements preexistents. L'estratègia més freqüent en aquest cas és el camuflatge mitjançant la repetició de patrons existents en el lloc (cromàtics, materials, formals, etc.), de manera que la percepció aïllada dels elements sigui poc evident.
- La singularització / monumentalització, quan la construcció sigui un element paisatgístic d'especial interès. La monumentalització consisteix en l'establiment de noves relacions entre els elements del paisatge a partir del protagonisme atorgat a la presència d'un nou element o elements. L'estratègia emprada en aquest cas és la utilització del contrast en els projectes com a recurs expressiu. Excepcionalment, es podrà optar per construccions la imatge dels quals hagi de passar a ser un component principal del paisatge. L'oportunitat d'aquesta estratègia requereix un informe favorable de la Direcció General d'Arquitectura i Paisatge.

Article 1.9

Components del paisatge

Amb la finalitat de sistematitzar-ne el contingut, les Directrius generals adopten el següent llistat de components o aspectes del paisatge que han d'ésser objecte de regulació normativa:

1. Geomorfologia
2. Aigua
3. Modelació agrària
4. Fites visuals i fons escènics
5. Extensió urbana
6. Construccions aïllades
7. Infraestructures lineals
8. Àrees especialitzades
9. Espais degradats
10. Miradors i itineraris

2. Directrius generals

Article 2.1

Geomorfologia

1. La morfologia natural del territori és una referència paisatgística segura, de la qual convé no apartar-se. S'entén per morfologia natural la resultant dels fenòmens orogràfics i erosius produïts al llarg del temps. Les modelacions de gra petit introduïdes per l'activitat agrària al llarg de la història, com abancalaments, camins i altres, es considera que estan perfectament integrades amb la morfologia natural i l'enriqueixen.
2. En principi, i llevat d'alguns casos excepcionals, es consideren paisatgísticament positives les transformacions físiques encaminades a restituir la morfologia natural en aquells llocs on hagués estat alterada negativament.
3. Els moviments de terres motivats per l'agricultura, les infraestructures i l'edificació no han d'anar més enllà del que sigui estrictament necessari i han de minimitzar els desmunts i terraplens i, molt especialment, l'afectació al sistema de drenatge natural.
4. Les solucions tècniques i els resultats formals en el tractament de talussos han de partir de les característiques del sòl i de les opcions de vegetació possibles. En tot cas, el tractament dels talussos pel que fa al pendent i a la revegetació s'ha de fer en coherència amb el paisatge de l'entorn sense excloure la utilització de murs de contenció o altres elements estructurals quan siguin convenients per a un millor resultat formal, en especial per a poder disminuir pendents dels talussos.
5. Cal evitar que els terraplenats afectin els espais de ribera de rius, rieres i torrents, com també els marges de camins i conreus, de manera que s'asseguri sempre el manteniment de la funcionalitat

del conjunt de l'espai fluvial. Especial atenció requereixen els moviments de terres motivats per la protecció i millora de camins associats a cursos d'aigua, en el doble significat d'elements del paisatge i d'itinerari d'interès paisatgístic.

Article 2.2

Aigua

1. La xarxa d'aigua del territori que comprèn els elements naturals i els artificials a cel obert que assoleixen una certa importància estructural és un component bàsic del paisatge i com a tal ha d'ésser considerada i respectada. L'abast espacial de la xarxa comprèn tots els terrenys associats físicament als cursos i làmines d'aigua fins, com a mínim, l'àrea inundable en un període de retorn de 500 anys.
2. El tractament naturalitzat o artificial dels espais associats a cursos i làmines d'aigua ha d'aprofitar la potencialitat paisatgística que es deriva de la presència de l'aigua, sense perjudici dels requeriments hidrològics que calgui respectar.
3. Si no hi ha un pla especial urbanístic amb objectiu d'ordenació del paisatge que justificadament estableixi altres condicions més permissives, les edificacions que poguessin autoritzar-se en sòl no urbanitzable s'han de separar com a mínim una distància de 100 metres de les zones fluvials de rius i rieres i dels llacs, estanys i pantans, sense perjudici del compliment de les disposicions de la planificació hidràulica.
4. L'ordenació de sectors de sòl urbanitzable o de sòl urbà no consolidat que siguin confrontants amb rius, rieres, canals, llacs, estanys o la vora del mar ha de considerar la presència d'aquests elements d'aigua com a factor determinant de l'ordenació en el sentit de justificar espais de transició de qualitat entre el front edificat i la ribera. En aquest espai de transició es localitzaran de manera preferent els sòls de cessió per a espais lliures. Així mateix, l'ordenació tractarà amb especial cura la composició urbana dels fronts edificats que donin a espais d'aigua per la seva especial visibilitat.
5. Els fronts urbans marítims i fluvials tindran en el planejament urbanístic un tractament acurat encaminat a destacar-ne el caràcter i a potenciar-ne el valor paisatgístic. Els plans urbanístics establiran mesures per recuperar la coherència formal en aquells fronts que l'haguessin perduda per causa de la volumetria dels edificis o de la baixa qualitat de l'arquitectura.

Article 2.3

Modelació agrària

1. L'espai agrari —agrícola, forestal i ramader— proporciona un fons paisatgístic que, per la presència que té en el territori, en constitueix un component identitari principal. Cal, per tant, fer compatibles el respecte dels valors com a bé paisatgístic d'interès públic i la funcionalitat agrària, per tal que mantingui els trets bàsics de la seva fisonomia.
2. Es consideren elements estructurals de la configuració del paisatge agrari els camins, la xarxa de drenatge natural, els canals de rec, les separacions topogràfiques i de vegetació entre conreus i parcel·les, i les pautes de localització i de configuració de les construccions tradicionals. Es recomana la preservació d'aquests elements o, en el cas que calguin transformacions derivades de canvis necessaris en els sistemes d'explotació, que es procuri el manteniment de la imatge d'espai fragmentat pròpia del paisatge existent.
3. Les directrius específiques del paisatge, els plans especials urbanístics i altres instruments de més detall poden assenyalar àmbits del paisatge rural que, pels valors extraordinaris, han d'ésser objecte d'una protecció estricta mitjançant el manteniment i millora dels elements estructurals. Aquesta determinació ha d'anar associada a l'establiment de mecanismes d'ajuda al manteniment de les activitats agràries pròpies d'aquests paisatges quan sigui necessari.

4. La implantació de parcs solars, o d'altres instal·lacions de configuració en extensió, en el medi rural s'ha de subjectar a les directrius i a les condicions expressades en aquestes Directrius en relació amb el paisatge de l'espai agrari i amb els criteris que s'assenyalen a l'article 2.8 pel que fa a les àrees especialitzades.
5. Per tal de fomentar la continuïtat territorial de les explotacions i evitar la fragmentació dels camps, s'ha d'evitar en el possible l'obertura de nous camins sense perjudici del que requereixin les operacions de concentració parcel·lària. Així mateix, en l'estesa de xarxes d'infraestructures d'interès local, s'han d'aprofitar els canals de pas i els corredors i les vies de comunicació existents.
6. La construcció de tanques a l'espai agrari, i en el no urbanitzat en general, ha de limitar-se a aquells casos en què siguin imprescindibles per les circumstàncies del lloc o es justifiqui la seva necessitat per atendre els requeriments productius de l'explotació. Es recomana, quan sigui funcionalment possible, la utilització d'altres sistemes que la tanca per l'assenyalament del límit de la propietat o de l'àmbit de l'activitat. Les directrius específiques o els instruments urbanístics d'ordenació del paisatge poden prohibir les tanques en determinats àmbits de l'espai agrari.
7. En tant que els instruments d'ordenació del paisatge de major detall no estableixin una regulació més específica, la construcció de tanques de separació de finques, parcel·les o recintes en l'espai agrari està subjecte a les següents directrius i condicions:
 - a) Amb les excepcions que preveu la lletra h) no s'admeten tanques d'obra, llevat dels murs de pedra seca d'alçada no superior a 90 cm.
 - b) Les tanques poden ser de vegetal viu o de materials que permetin la transparència en tota la seva alçada.
 - c) Les tanques visualment permeables poden complementar-se amb vegetació pròpia de l'entorn per aconseguir el grau d'opacitat que es desitgi.
 - d) Les tanques han de tenir un tractament regular i homogeni en tota la seva longitud, per bé que poden incorporar diferències per tal de millorar la integració amb l'entorn si aquest no és homogeni.
 - e) Els materials manufacturats utilitzats en les tanques han de tenir colors discrets per tal que s'integrin bé en gamma cromàtica del lloc.
 - f) Sempre que no sigui incompatible amb l'activitat que motivi la necessitat de tanques, aquestes han de permetre el pas de la petita fauna terrestre pròpia del lloc.
 - g) Les tanques d'obra existents i les que preveu la lletra h) s'han de tractar amb superposicions de vegetació viva per tal de millorar la seva integració en el paisatge.
 - h) Només s'admeten tanques d'obra o opaques en general en aquelles parcel·les on per motius de seguretat calgui garantir la impossibilitat d'accés o de vistes i no hi hagi altres fórmules de tancament que puguin garantir-ho.
 - i) Les tanques que puguin afectar la funcionalitat dels espais connectors han d'adoptar solucions que evitin en grau suficient aquesta afectació.

Article 2.4

Fites visuals i fons escènics

1. En molts paisatges, la relació figura-fons té un paper rellevant en la composició de les imatges que se'n perceben. Aquesta relació ha estat ben present a les arts plàstiques. Són les *figures* del paisatge, els nuclis urbans, els elements construïts, les formacions geològiques diferenciades, etc., que, per la seva ubicació —encimbellada, en una plana, en carena, etc.— i pel seu valor, constitueixen components clau de les imatges del territori. Complementen la imatge i li donen base els *fons* escènics configurats per l'orografia i la vegetació.
2. Cal evitar la desfiguració de les fites paisatgístiques, de la qual les noves construccions —ja siguin aïllades en sòl no urbanitzable o formant part de creixements urbans— en són la causa més freqüent. Els instruments d'ordenació urbanística han de tenir especial cura en la preservació de la imatge de les fites paisatgístiques condicionant les dimensions, volumetria i colors de les edificacions que poguessin afectar-la.
3. Cal, així mateix, preservar les possibilitats de percepció de fites i fons i, en especial, de les imatges que conjuntament componen. Amb aquesta finalitat, s'han d'evitar tant com sigui possible les construccions i, en general, les barreres visuals que impedeixin o dificultin seriosament la percepció de les imatges més interessants del territori des de llocs accessibles i trams viaris transitats. Les tècniques per a la preservació de les imatges constitueixen l'establiment de franges de no edificació i de limitació de les alçades i de la longitud dels elements barrera. Els instruments d'ordenació del paisatge de major detall han d'establir aquestes franges.
4. A més de les construccions i elements que impedeixen la visió de les imatges significatives del paisatge, cal evitar aquells que, sense impedir-ho, constituïrien un component greument desfigurador de la imatge per causa de la dimensió, forma o color.
5. Els plans especials urbanístics amb objectiu d'ordenació del paisatge poden delimitar àrees amb establiment de paràmetres limitatius de l'edificació amb els objectius de preservació que aquesta directriu estableix, com també àrees on és preceptiu l'informe d'impacte i integració paisatgístic per a determinades construccions.
6. Atès que les instal·lacions eòliques, afecten, per dimensió i/o ubicació, els fons escènics del paisatge, cal la consideració de criteris paisatgístics en el projecte d'implantació. En principi, es considera un bon criteri buscar una geometrització perceptible de la implantació dels molins, mitjançant l'establiment de pautes relatives a les alçades, distàncies, alineacions i altres elements significatius que són pròpies de la necessària ordenació dels elements artificials repetitius.

Article 2.5

Extensió urbana

1. Les noves trames urbanes d'extensió de les poblacions han d'establir relacions de continuïtat i harmonia formal amb les trames existents i, amb aquesta finalitat, en el planejament urbanístic s'ha de tenir cura de la imatge dels fronts perifèrics de l'extensió prevista en tant que constituïran noves façanes a l'àrea urbana.
2. Els criteris de compacitat i densificació que es deriven del criteri general d'estalvi de sòl no són argument acceptable per a la ruptura estrident de les pautes formals de les àrees i nuclis urbans existents. Cal vetllar per la qualitat de les seqüències visuals d'aproximació i accés als nuclis i àrees urbanes des de les carreteres, en especial les de major utilització.
3. Nombrosos nuclis i àrees urbanes en el territori mostren perfils característics perceptibles des de determinades àrees i recorreguts, que constitueixen fites paisatgístiques, sovint de notable valor estètic, a les quals s'ha fet referència a l'article 2.4. Cal que el desenvolupament urbà, tant d'extensió com de reforma, respecti aquestes imatges i amb aquesta finalitat el planejament

urbanístic ha d'impedir la possibilitat d'elements volumètrics que les desfigurin. La constatació d'aquesta possibilitat en el planejament vigent, amb relació a nuclis dels quals les Directrius assenyalen l'interès de les imatges que proporcionen, és argument suficient per procedir a la modificació d'aquest planejament.

4. Les trames urbanes d'extensió han de mantenir un nivell de coherència adequat amb l'estructura paisatgística (topografia, traces agro-culturals, vegetació, agricultura periurbana, patrons significatius, etc.) del seu entorn. La coherència exigida pot comportar diversos graus d'adequació morfològica amb l'entorn agrari, que ha de ser màxima i directa en creixements de petits nuclis, però, quan es tracti de creixements d'àrees urbanes més importants, pot ser-ho mitjançant solucions projectuals de les vores urbanes més complexes i de lectura menys immediata.

Article 2.6

Construccions aïllades

1. Pels seus efectes en el paisatge, cal extremar la qualitat dels projectes i les garanties d'autorització de les noves edificacions, construccions o instal·lacions aïllades en el territori, tant d'aquelles que es poden admetre en sòl no urbanitzable com aquelles que ocupin parcel·les aïllades de sòl urbà.
2. Entre les estratègies d'harmonització, mimesi / ocultació o monumentalització que són les opcions de projecte d'un nou element aïllat en el paisatge, es considera preferent la primera, que pretén la integració de l'element en el paisatge, amb un resultat positiu o, com a mínim, neutre pel que fa a la qualitat d'aquest paisatge. L'estratègia de mimesi / ocultació és la indicada quan no es pot assolir un grau acceptable d'harmonització.

Excepcionalment, es pot optar per l'estratègia de monumentalització quan, per l'elevada qualitat formal i singularitat del nou element a construir, aquest hagi de passar a ser un component principal del paisatge.

3. Tots els projectes d'edificacions, construccions o instal·lacions aïllades han d'incorporar un estudi d'impacte i integració paisatgística.
4. Els plans especials urbanístics d'ordenació del paisatge i els altres instruments de planejament urbanístic han d'establir paràmetres per a la regulació de les edificacions en sòl no urbanitzable, en especial d'aquelles motivades per les activitats agrícoles i ramaderes. Els paràmetres han de ser coherents amb el patró agrari i paisatgístic que es deriva en cada cas de la xarxa de camins, el sistema de rec, la parcel·lació i la topografia i en tot cas no han de contradir el que es disposa en la normativa sectorial agrària.
5. En tant que les directrius del paisatge específiques d'un àrea territorial o instruments de planejament urbanístic no estableixin uns paràmetres més precisos en funció de les característiques diferencials de l'àrea, les edificacions aïllades s'han de subjectar a les següents condicions:

a) Implantació

Atès que una adequada implantació contribueix significativament a la integració paisatgística de la construcció, s'han d'avaluar diverses alternatives d'emplaçament i se seleccionarà la més adient amb relació amb el paisatge. En principi, i llevat dels casos d'estratègia de monumentalització, convé evitar les localitzacions a les parts centrals dels fons de vall, en punts focals respecte a carreteres, miradors i en indrets amb alta exposició visual.

b) Perfil territorial

S'han de preservar les línies del relleu que defineixen els perfils panoràmics i s'evitarà la localització d'edificacions sobre els punts prominents, els careners i les cotes més altes del territori, on la projecció de la silueta de l'edificació en la línia d'horitzó modifiqui el perfil natural perceptible del paisatge.

c) Proporció

Les construccions han de ser proporcionades a la dimensió i escala del paisatge, de manera que s'evitin o es fraccionin aquelles que per la seva grandària constitueixen una presència impròpia i desproporcionada.

d) Pendent

En totes les intervencions s'ha d'evitar ocupar els terrenys amb major pendent. Quan siguin necessaris anivellaments, s'ha de procurar evitar l'aparició de murs de contenció de terres i s'han de salvar els desnivells amb desmunts o talussos amb pendents que permetin la revegetació. Per tal de minimitzar l'impacte visual, les edificacions s'han d'esglaonar o s'han de descomposar en diversos elements simples articulats, de manera que s'eviti la creació de grans plataformes horitzontals que acumulin en els seus extrems importants diferències de cota entre el terreny natural i el modificat.

e) Parcel·la

La correcta inserció en el medi rural de qualsevol construcció requereix que aquesta ocupi la mínima part possible de la parcel·la i que la resta mantingui el caràcter d'espai rural no artificialitzat que ha d'actuar de coixí amb l'entorn no transformat, tot i que s'admeten les actuacions necessàries per donar un correcte tractament als límits de la construcció.

f) Distàncies

Les edificacions s'han de separar com a mínim 100 metres de les zones fluvials dels rius, rieres i barrancs. Així mateix, i sense perjudici de la normativa d'aplicació en cada cas, s'han de separar dels marges de les infraestructures lineals de comunicació, un mínim de 50 metres de les vies locals, 100 de les generals i 150 de les autopistes, autovies i vies convencionals amb doble calçada. La distància de separació a vies fèrries és de 100 metres. Aquestes distàncies que es consideren com els mínims desitjables es poden disminuir justificadament en aquells casos d'edificacions agràries o d'interès públic de necessària ubicació en una parcel·la en què la configuració del territori les faci inabastables.

g) Façanes i cobertes

És obligatori el tractament com a façana de tots els paraments exteriors de les edificacions, sigui quina sigui la seva finalitat, i com a materials d'acabament només s'han d'utilitzar aquells que presentin colors i textures que harmonitzin amb el caràcter del paisatge i no introdueixin contrastos estranys que en desvaloritzin la imatge dominant.

h) Vegetació

Es recomana la utilització de vegetació i, en concret, d'arbrat, amb espècies i plantacions pròpies del lloc per a facilitar la integració paisatgística de l'edificació.

6. Les pautes d'actuació establertes en aquest article són d'aplicació, si s'escau, per millorar la integració paisatgística de les edificacions rurals existents.

Article 2.7

Infraestructures lineals

1. Les infraestructures lineals —xarxa viària i ferroviària, conduccions de gas i d'electricitat, etc.—, a causa dels seus requeriments de traçat i connexió, sovint independents de les referències del territori perceptible, són una potencial intrusió en el paisatge, agreujada per la seva envergadura física. És un criteri general, vàlid per a tots els traçats d'infraestructures lineals, el de minimitzar la fragmentació física del territori i els canvis de configuració dels terrenys necessaris per a la seva construcció. Cal preveure que el respecte al paisatge pot comportar la construcció de major longitud de túnels, falsos túnels i viaductes que la que requereix un traçat que respongui només a criteris funcionals.
2. Els projectes de les infraestructures lineals de totes classes han d'adoptar les solucions adequades per a minimitzar-ne i/o esmorteir-ne la presència en el paisatge rural, llevat dels casos en què poden aportar interès al paisatge com els següents:
 - Ponts i viaductes viaris o ferroviaris i altres artefactes singulars que, mitjançant un projecte de qualitat, poden tenir un caràcter monumental.
 - Conduccions d'aigua a cel obert susceptibles d'ésser integrades com a elements d'interès paisatgístic.
 - Trams viaris constitutius de passeigs arbrats.
3. Els projectes viaris, a més de tenir cura de la correcta i discreta inserció de la via en el paisatge, han de considerar-ne també la funció com a itinerari de percepció del paisatge. Tanmateix, aquest objectiu no és argument per a una major presència de la infraestructura, llevat dels casos on l'interès de l'itinerari visual pogués justificar-ho.
4. L'acompanyament d'arbrat, o vegetació en general, dels elements lineals d'infraestructures és, llevat de casos excepcionals o d'impediments per normativa sectorial, una recomanació amb valor general.
5. Les infraestructures aèries, en concret les línies elèctriques i telefòniques, han de seguir preferentment les traces establertes per carreteres i ferrocarrils, i quan no pugui ésser així s'han d'agrupar en corredors que han d'establir els instruments sectorials corresponents amb criteris de minimitzar-ne l'impacte en el paisatge.

Article 2.8

Àrees especialitzades

1. La implantació d'àrees especialitzades d'activitats —industrials, logístiques, comercials, de tractament ambiental, de producció d'energia, etc.— sol tenir uns efectes intensos en la transformació del paisatge a causa de la localització, dimensió i imatge, que poc tenen a veure amb la lògica de formació dels assentaments urbans que s'hi han integrat històricament. L'establiment de directrius per a les noves implantacions i per millorar la integració de les existents té una especial importància en unes Directrius del paisatge que pretenen mantenir i, si és possible, incrementar els valors del paisatge.
2. Les noves implantacions d'àrees d'activitats especialitzades han de tractar de minimitzar el seu impacte visual, en especial en aquells àmbits rurals en què el paisatge agrari té una textura de gra petit, sense perjudici d'aquells elements que, per la seva significació, fos aconsellable que constituïssin aportacions al paisatge pel seu possible caràcter monumental, per exemple, una terminal aeroportuària o una estació de tren.

3. La finalitat de minimitzar l'impacte visual de la nova implantació ha d'ésser un factor a tenir en compte en l'elecció de la localització i en l'establiment dels límits de l'àrea a ocupar. En tot cas, l'ordenació urbanística de les noves implantacions ha d'accentuar les condicions d'harmonia volumètrica i de qualitat arquitectònica de les façanes perimetrals de la implantació.
4. La tècnica de la mimesi / ocultació mitjançant franges d'arbrat o d'altra vegetació és, llevat de casos justificats de monumentalitat, d'aplicació oportuna a les noves implantacions i, especialment, per millorar la integració paisatgística de nombrosos polígons industrials, urbanitzacions i elements d'infraestructura existents.

Article 2.9

Espais degradats

1. Cal considerar com a un objectiu de validesa general la restitució dels valors paisatgístics a aquells llocs on s'han perdut per causa de processos de degradació, sovint motivats per les activitats humanes. Són els espais on hi ha extraccions abandonades, abocadors, edificacions agràries en desús, edificacions en ruïna, instal·lacions obsoletes, etc., sobre els quals cal actuar mitjançant la promoció de la transformació física.
2. Les actuacions sobre els espais degradats són, principalment, les destinades a la restauració del paisatge malmès amb l'objectiu de reintegrar-los en la imatge paisatgística del territori on se situen, però, en alguns casos, aquests espais poden ser oportunitats per a projectes creatius que aportin nous valors paisatgístics. Així mateix, la recuperació d'espais degradats pot anar associada, si convé, a la ubicació d'usos o edificacions que s'haguessin de situar a l'espai rural o que poguessin treure profit de la configuració de l'espai, sense perjudici dels requeriments d'ordre territorial, urbanístic i ambiental que siguin procedents en cada cas.
3. El finançament de les actuacions oneroses dels paisatges degradats és una desinació prioritària dels fons públics per a la millora del paisatge.
4. Quan s'hagin d'autoritzar activitats que produiran una inevitable degradació del paisatge s'ha de preveure la restitució del valor paisatgístic del lloc. En aquelles activitats, com les extractives, en què el projecte de restauració és preceptiu per a la seva autorització, aquest ha de ser també un projecte de recuperació del valor paisatgístic del lloc, tot i que no necessàriament mitjançant la recomposició de la morfologia i vegetació anteriors.

Article 2.10

Miradors i itineraris

1. En tant que els valors del paisatge s'aprecien a partir de la seva percepció, és un objectiu d'abast general facilitar l'accés dels ciutadans a aquells llocs on la percepció del paisatge és més àmplia i suggerent: els miradors i els itineraris paisatgístics.
2. Els poders públics han de promoure, directament o mitjançant convenis amb entitats, una xarxa de camins paisatgístics i de miradors accessibles a peu o amb vehicles que permetin una suficient percepció dels valors paisatgístics del territori. Aquesta xarxa, que comprèn miradors i camins, existents o a crear, ha de rebre les actuacions necessàries de condicionament, senyalització i manteniment per tal de potenciar-ne la funció de facilitar la percepció dels valors del paisatge i el coneixement del territori.
3. En tot cas, les actuacions en camins i miradors en els espais oberts han d'evitar l'artificialització innecessària d'aquests espais.
4. Han de tenir especial atenció aquells miradors i itineraris més accessibles, com són els situats en els espais periurbans i també els camins de ronda marítims.

3. Directrius específiques del territori de les Comarques Gironines

Article 3.1

Unitats de paisatge

El Catàleg del paisatge de les Comarques Gironines divideix el territori en les següents unitats de paisatge:

1. Alta Garrotxa
2. Ardenya - Cadiretes
3. Els Aspres
4. Alt Ter
5. Cabrerès - Puigsacalm
6. Cap de Creus
7. Costa Brava
8. Baixa Tordera
9. Empordanet - Baix Ter
10. Estany de Banyoles
11. Garrotxa d'Empordà
12. Les Gavarres
13. Guillerries
14. Serra de Marina
15. Montseny
16. Pla de Girona
17. Plana de l'Empordà
18. Plana de la Selva
19. Rocacorba
20. Salines - l'Albera
21. Terraprimis
22. Vall de Camprodon
23. Valls d'Olot
24. Valls del Freser
25. Baix Montseny
26. Capçaleres del Llobregat

Article 3.2

Objectius de qualitat paisatgística (OQP)

El Catàleg del paisatge de les Comarques Gironines estableix els següents objectius de qualitat paisatgística:

1. Uns assentaments urbans amb un creixement ordenat, respectuós amb la seva singularitat, amb perímetres nítids, dimensionat d'acord amb les necessitats reals i que no comprometi els valors del paisatge dels espais circumdants.
2. Unes entrades dels nuclis urbans ordenades i projectades en relació amb el paisatge circumdant, amb uns passejos arbrats recuperats i reestructurats com a elements caracteritzadors del paisatge.
3. Unes infraestructures lineals (xarxa viària i ferroviària, línies elèctriques, etc.) i de telecomunicacions integrades en el paisatge i que millorin la interconnexió del territori sense

comprometre la continuïtat i la permeabilitat ecològica i social respecte a les seves característiques ambientals i paisatgístiques.

4. Unes àrees especialitzades d'ús industrial, logístic, comercial, d'oci o d'altres usos terciaris, ubicades en zones visuals no preferents o notòries i dissenyades o redissenyades tenint en compte la integració en l'entorn, els tractaments de façana i les tipologies constructives, així com que respectin els espais identitaris i patrimonials de les poblacions on s'ubiquen.

5. Uns parcs eòlics i fotovoltaics, inserits en el paisatge en relació amb els seus elements configuradors, sense afectar conques visuals extenses o panoràmiques obertes sobre fites paisatgístiques rellevants.

6. Uns paravents de xiprers i unes tanques arbrades cuidats i protegits com a elements estructurals i característics del patrimoni rural de Planes de l'Empordà i l'Empordanet-Baix Ter.

7. Un sistema de canals i infraestructures hidràuliques recuperades, rehabilitades i valorades a partir de la seva consideració com a element configurador i estructurant del paisatge.

8. Uns paisatges fluvials de la Muga, el Fluvià, el Ter, la Tordera ben conservats i revaloritzats com a identificadors del paisatge i reforçats en el seu paper de connectors paisatgístics i d'espais d'oci i gaudi social.

9. Uns paisatges d'aiguamolls i zones humides protegits, ben gestionats i revaloritzats com a elements configuradors del paisatge, on es potenciïn els seus valors naturals, pedagògics i d'oci.

10. Un sistema d'urbanitzacions ordenat i integrat en el paisatge, de manera que es minimitzi el seu impacte visual i es valoritzi la seva imatge.

11. Unes platges i dunes del litoral gironí ben conservades i gestionades d'acord amb les seves característiques urbanes, semiurbanes o naturals.

12. Un sistema de construccions rurals tradicionals (masies, coberts, cabanyes, murs de pedra seca, etc.) conservades i valoritzades on es promouran el seu manteniment i la integració de les noves construccions amb volumetries, materials i revestiments propis del lloc.

13. Uns paisatges naturals ben conservats, amb qualitat paisatgística, viables ecològicament i que compaginin l'activitat agropecuària, l'extracció de recursos naturals i l'ús turístic i de gaudi.

14. Un paisatge agrícola de les planes de l'Empordanet-Baix Ter, la Selva, Valls d'Olot, Plana de l'Empordà, etc., preservat i ben gestionat arreu que mantingui a cada lloc la diversitat d'elements que el caracteritzen i el doten d'identitat pròpia.

15. Unes singularitats geomorfològiques (volcans, penya-segats, cales, cingleres, etc.), preservades com a elements configuradors del paisatge, revaloritzant el seu caràcter i el contacte amb el seu entorn.

16. Un sistema d'itineraris i miradors que emfatitzin les panoràmiques més rellevants i permetin descobrir i interactuar amb la diversitat i els matisos dels paisatges de les Comarques Gironines.

17. Unes fites i fons escènics preservats i revaloritzats que es mantinguin com a referents visuals i identitaris de qualitat.

18. Una façana marítima que mantingui la identitat paisatgística de cada lloc i els valors propis de caràcter natural, històric, cultural i etnogràfic bastits a primera línia de costa (espais naturals, camins de ronda, fars, edificis d'estil modernista i colonial, passejos marítims, "tinglados" i instal·lacions portuàries).

Article 3.3. Directrius OQP1

Uns assentaments urbans amb un creixement ordenat, respectuós amb la seva singularitat, amb perímetres nítids, dimensionat d'acord amb les necessitats reals i que no comprometi els valors del paisatge dels espais circumdants.

1. Promoure una configuració compacta dels nuclis urbans ja consolidats i evitar l'aparició de teixits discontinus que fragmentin el paisatge.

2. Afavorir unes fronteres nítides i de qualitat entre els espais urbans i els espais agrícoles o naturals de les perifèries evitant la ubicació d'activitats o instal·lacions no aptes en sòl agrícola per tal de preservar-ne la seva qualitat. Evitar la degradació d'aquestes fronteres creant franges de transició i límits clars.

3. Evitar que les extensions urbanes afectin negativament figures, perfils i escenaris urbans d'interès paisatgístic, particularment en els casos en que puguin contribuir a l'aparició de fenòmens de conurbació, carretera-aparador (definit en l'article 3.4) o continus de la façana litoral (article 3.20). Els principals fenòmens de conurbació es produeixen en els següents espais: Girona-Salt, Girona-Sarrià de Ter-Sant Julià de Ramis, Girona-Riudellots de la Selva, Girona-Cassà de la Selva, Celrà-Flaçà, Banyoles-Palol de Revardit, Figueres-Roses, Figueres-Santa Llogaia d'Àlguema, Figueres-Vilafant, Blanes-Lloret de Mar, Sant Feliu de Guíxols-Palamós, Platja d'Aro-Santa Cristina d'Aro, Palamós-Palafrugell, Olot-la Vall d'en Bas, Olot-Sant Joan les Fonts, Torroella de Montgrí-Ullà, Torroella de Montgrí-L'Estartit, Ripoll – Campdevànol, Santa Coloma de Farners-Sils.

4. Els instruments urbanístics han d'establir un tractament específic dels processos d'extensió urbana per a la millora del paisatge en relació amb l'estratègia definida pel planejament territorial.

5. Integrar paisatgísticament, a través dels instruments d'ordenació urbanística i plans especials, els diferents espais verds urbans (parcs, zones verdes, places, passeigs, etc.) en xarxes connectades amb els espais oberts circumdants. Més enllà dels itineraris definits en l'article 3.18, hauran de connectar itineraris paisatgístics de caràcter local i supramunicipal que enllacin la infraestructura viària rural, els components del medi natural i els teixits urbans, i que respectin els valors i elements paisatgístics indicats.

6. Per a l'aplicació de les directrius generals que s'especifiquen a l'article 2.5 i les que s'assenyalen en aquest article, es tindran en compte els patrons paisatgístics que el Catàleg del paisatge atribueix als nuclis que s'assenyalen a continuació:

- **Els nuclis del litoral.** Ubicats generalment en ports naturals i cales, amb una disposició de l'edificació apinyada i amb una arquitectura on dominen els tons blancs. Aquests són: Colera, Port de la Selva, Port Lligat, Cadaqués, Sant Martí d'Empúries, Sa Tuna, Calella de Palafrugell i Tamariu.
- **El conjunt de nuclis de l'Empordanet.** Nuclis petits d'estructura compacte, de morfologia orgànica en relació amb la topografia, habitualment situats en un turó o suau elevació del terreny i amb l'església com a edifici destacat. Aquests són: Tor, la Tallada, Jafre, Ultramort, Parlavà, Corçà, Monells, La Pera, Púbol, Vulpellac, Canapost, Ullastret, Serra de Daró, Gualta, Palau-sator, Peratallada, Fontclara, Pals, Torrent, Fontanilles, Fonteta, Llubià, Matajudaica, Casavells, Cruïlles, Sant Sadurní de l'Heura, Madremanya, Castell d'Empordà, Sant Feliu de Boada, Sant Julià de Boada, Sant Iscle d'Empordà, Rupia i Foixà.
- **Els nuclis dels Aspres.** Nuclis de petita dimensió, de tons ocres, amb el campanar com a element més destacat i imbricats en l'entorn agroforestal dels Aspres, caracteritzat pels conreus de vinya i olivera estructurats, en part, per murs de pedra seca. Aquests són: Campmany, Sant Climent Sescebes, Espolla, Cantallops, Rabós, Masarac, El Morassac, Vilamaniscle, Mollet de Peralada, Garriguella, Delfià, Peralada, Vilajuïga, Pau i Vilarnadal.

- **Els nuclis de la plana de l'Empordà.** Històricament ben integrats amb la matriu agrària circumdant, són nuclis compactes situats a la plana, on la majoria de les cases tenen el pati tancat per murs d'obra arrebossats amb morter, i on només sobresurt el campanar. Per altra banda el creixement d'aquests nuclis, en la majoria dels casos, no ha afectat aquesta façana urbana. Aquests són: Fortià, Vilabertran, Vilanant, Vilamalla, Torroella de Fluvià, Sant Miquel de Fluvià, Riumors, Siurana, Ordís, Borrassà, Ventalló, Albons, Avinyonet de Puigventós, Vilasacra, Garrigàs, Pontós, Cabanes, l'Armentera, Vilacolum, Vilamacolum, Viladamat, Lladó, Navata, el Far d'Empordà.
- **Els nuclis dels Terraprims.** Assentaments urbans de petita dimensió, alguns d'ells petits veïnats, imbricats en l'entorn agroforestal dels Terraprims, definit per conreus de secà i bosc mediterrani disposats en una successió de turons i fondalades entre la plana de l'Empordà i el Pla de l'estany. Es troben sovint recolzats a les masses forestals dels límits de les planes i l'església sobresurt com a edificació més destacable d'una agrupació compacte, de carrers estrets i construccions arrebossades o de pedra, on encara conviu l'activitat agroramadera amb la purament residencial. Aquests són: Vilaür, Camallera, Orfes, Esponellà, Crespià, Espinavessa, Fontcoberta, Sant Marçal de Quarentella, Parets d'Empordà, Vilademuls, Sant Esteve de Guialbes, Les Olives, Pujals dels Cavallers, Pujals dels Pagesos, Santa Llogaia del Terri, Vilafreser, Ravós del Terri, Gaüses, Llampaias, Arenys d'Empordà, Galliners, Vilamarí, Viella, Perles, Vilavenut, veïnat de Deri, Viladamí.
- **Els nuclis de la muntanya pirinenca.** Pobles per sobre els 1.000 metres que destaquen per la seva estructura compacta, construcció de pedra, a mitja vessant de muntanya, amb carrers irregulars i com a edifici principal l'església dins del mateix nucli. A part d'aquests trets comuns, aquests nuclis es poden diferenciar en dos grups, depenent del material emprat a la coberta (pissarra/teula), que fa que el cromatisme del conjunt de l'assentament variï substancialment. Els nuclis amb coberta de teula són: Espinavell, Vallfogona, Rocabruna, Molló, La Roca, Abella, Setcases, Tregurà, Pardines, Bruguera i Campelles. Els nuclis amb coberta de pissarra són: Queralbs, Ventolà, Dòrria, Nevà, Fornells de la Muntanya, Toses i Serrat.
- **Nuclis encimbellats.** Nuclis majoritàriament compactes que estan assentats a dalt de petits turons o cims que condicionen la seva fesomia. Normalment en destaca el campanar, que se situa al capdamunt del turó o cim. Els perfils d'aquests nuclis són fàcilment visibles i sovint formen part de l'imaginari col·lectiu de la població de les Comarques Gironines: Llagostera, La Roca, Hostalric, el Mallol, El Far d'Empordà, Bellcaire d'Empordà, Castell d'Empordà i Espinavell, a més dels ja esmentats de l'Empordanet.
- **Altres nuclis.** Nuclis que no formen part de patrons ni es disposen encimbellats a dalt de turons però, tot i així, per les característiques del seu casc urbà, la seva morfologia i integració amb l'entorn, també esdevenen fites destacables. Molts d'aquests nuclis formen part del fons escènic definit per valls amb una conca visual ben definida, com per exemple la vall d'en Bas, la vall de Mieres i la de Sant Miquel de Campmajor. Aquests nuclis són: Hostalets d'en Bas, Joanetes, Santa Pau, Castellfollit de la Roca, Sant Andreu Salou, Oix, Beget, Falgars d'en Bas, Sant Privat d'en Bas, Riudaura, Sant Martí Vell, , Sant Miquel de Campmajor, Mieres, Llofriu, Juià, Lladó, Sant Llorenç de la Muga, Osor, Sant Dalmai, Romanyà de la Selva, Boadella d'Empordà, la Selva de Mar, Sant Aniol de Finestres i s'Agaró.

Article 3.4 Directrius OQP2

Unes entrades dels nuclis urbans ordenades i projectades en relació amb el paisatge circumdant, amb uns passejos arbrats recuperats i reestructurats com a elements caracteritzadors del paisatge.

1. El planejament urbanístic cal que inclogui en les seves determinacions el tractament paisatgístic dels espais d'accés a les poblacions amb l'objectiu de garantir uns accessos als nuclis urbans ordenats i que facilitin la transició entre els espais oberts i els paisatges urbans, a la vegada que reforcin el caràcter i la identitat dels nuclis urbans als quals estan vinculats. Les mesures a introduir tenen els següents objectius:
 - Establir criteris d'ocupació i tipologia de l'edificació adjacent als principals viaris d'accés, a fi de conformar una unitat visual i estètica prèvia i descriptiva del valors inherents del mateix nucli urbà, i els seus atributs morfològics i culturals.
 - Considerar les zones amb influència de visuals als vials d'accés i façanes construïdes, per tal d'introduir tractaments paisatgístics i criteris especials de protecció als punts caracteritzadors de la imatge recognoscible dels nuclis urbans.
 - Estructurar les xarxes de corredors paisatgístics i la seva vinculació amb els nuclis urbans a través dels seus accessos i les connexions posteriors amb altres buits urbans (passeigs; bulevards; places; parcs urbans; parcs periurbans; i altres espais) atenent a la necessàries connectivitat i continuïtat ecològica, social i visual.
 - Integrar les entrades dels municipis de perfil carretera-aparador mitjançant mesures de requalificació de l'espai.
 - Remoure els elements que obstaculitzen les continuïtats visuals (rètols, alçades arbitràries d'edificació dispersa) en els punts d'interès descriptius de les qualitats urbanes.
2. El planejament urbanístic i les actuacions en matèria de paisatge han de preservar i millorar en el possible els accessos arbrats de les poblacions d'Orfes, Fontanilles, pel nord a Ripoll, Maçanet de Cabrenys, Garriguella, pel sud a La Bisbal, pel nord a Banyoles, pel sud de Ribes de Freser, pel nord i per l'est a Castelló d'Empúries, a Arbúcies, Sant Hilari Sacalm, i Girona per l'est.
3. El planejament urbanístic i les actuacions en matèria de paisatge han d'aportar mesures per a la millora de la qualitat paisatgística dels accessos dels nuclis urbans de Girona (per Sarrià de Ter i per Fornells de la Selva), Figueres (per Vilatenim, per Santa Llogaia d'Àlguema i per Vilafant), Santa Coloma de Farners (per Sils), Platja d'Aro (per Castell d'Aro i per Sant Feliu de Guíxols), Ripoll (per Sant Joan les Abadesses), Campdevànol (per Ripoll), Olot (per Les Tries, la carretera de la Canya i la carretera de Sant Joan les Abadesses), La Bisbal (per les dues entrades de la C-66), Banyoles (per Mata), Cornellà del Terri (a la C-66), Palol de Revardit (a la C-66), la Jonquera (N-II), Empuriabrava (C-66), Sta. Margarida a Roses (C-68), l'Escala (per Bellcaire d'Empordà), Mont-ras (C-66), Medinyà (N-II), Lloret de Mar (per Vidreres), Blanes (av. d'Europa), o Hostalric (C-35), entre d'altres.
4. Es consideren bones pràctiques per a la millora dels accessos urbans, el soterrament de línies elèctriques i la integració paisatgística de les casetes que allotgen els transformadors elèctrics, la previsió de vials per al trànsit de diferent tipus d'usuaris, l'eliminació gradual dels rètols publicitaris i dels suports obsolets, la regulació de mides, colors, materials i formes de la senyalització i de la retolació comercial, la incorporació d'arbrat i la rehabilitació d'elements patrimonials.
5. Alguns municipis tenen relacions consolidades entre les entrades als respectius nuclis urbans i els fons escènics que els envolten i els doten de caràcter. En aquests municipis es faran més visibles aquests valors escènics introduint tractaments paisatgístics i criteris especials de protecció als punts caracteritzadors de la imatge recognoscible del lloc. Això pot implicar, per exemple, evitar la

construcció d'edificis de gran d'impacte visual sobre perfils escènics característics a les entrades d'aquests nuclis urbans.

Article 3.5 **Directrius OQP3**

Unes infraestructures lineals (xarxa viària i ferroviària, línies elèctriques, etc.) i de telecomunicacions integrades en el paisatge i que millorin la interconnexió del territori sense comprometre la continuïtat i la permeabilitat ecològica i social respecte a les seves característiques ambientals i paisatgístiques.

1. Als efectes d'aplicació de les directrius generals que estableix l'article 2.7, es tindran especialment en compte, per la seva importància, les infraestructures següents, ja es tracti de la seva implantació o d'actuacions de millora general:

MAT Tram Bescanó-Santa Llogaia d'Àlguema.
 MAT Tram Santa Llogaia d'Àlguema-La Jonquera.
 Gasoducte Martorell-Figueres.
 AP-7, A-2, N-2, A-26, C-31, C-65, C-260, C-32, N-141.
 TAV, ferrocarril ample ibèric, Eix transversal ferroviari.

En tot cas les disposicions de l'article 2.7 són d'aplicació a totes les actuacions d'infraestructures que tinguin lloc en el territori de les Comarques Gironines.

2. Garantir que la construcció de noves infraestructures viàries i ferroviàries deixi els passos necessaris per tal d'evitar la fragmentació física i social dels itineraris paisatgístics no motoritzats de les Comarques Gironines. Aquests són el GR-1, el GR-2, el GR-3, el GR-11, el GR-210, el GR-92, el GR-178 i el GR-83, així com les vies verdes de La Ruta del Ferro i del Carbó, i la Ruta del Camí Ral i Ramader, La Ruta del Carrilet.
3. El disseny de nous traçats d'infraestructures viàries que creuin les unitats de paisatge de Vall de Freser, Vall de Camprodon, Alt Ter, Alta Garrotxa, Valls d'Olot, i Cabrerès-Puigsacalm, Salines-l'Albera, Montseny i Guillerries, pel seu caràcter de paisatge de muntanya, no haurien de tenir canvis bruscs en els marges amb elements de protecció i seguretat, alhora que haurien de facilitar les panoràmiques observables des de la carretera.
4. Conservar el valor patrimonial de carreteres històricament ben inserides al territori, com les següents:

- GI-682 (Tossa-Sant Feliu de Guíxols)
- GI-543 (Arbúcies-Coll de Revell)
- GI-551 (Santa Coloma de Farners-Sant Hilari Sacalm)
- GI-542 (Sant Hilari Sacalm-Osor)
- GI-664 (La Bisbal d'Empordà-Cassà de la Selva)
- GI-660 (Calonge-La Bisbal d'Empordà)
- GIV-6542 (Palafrugell-Tamariu)
- GIV-6703 (Girona-Madremanya)
- GI-614 (Roses-Cadaquès)
- GI-613 (Perafita-Port de la Selva)
- GIV-6121 (Port de la Selva-Sant Pere de Roda)
- GI-624, GIV-6302, GIV-6303 (Ventalló-Sant Pere Pescador)
- GI-633, GI-634 (Cervià de Ter-Verges)
- GI-602 (Garriguella-Capmany)
- GIP-5129 (Avinyonet de Puigventòs-Llers)
- GIP-5101 (Avinyonet-Vilarig)
- GI-513 (Banyoles-Oriols)
- GIV-5132 (Banyoles-Galliners)
- GI-524 (Banyoles-Santa Pau-Olot)

- C-153 (Sant Esteve d'en Bas-Coll de Condreu)
- N-260 (Olot-Vallfogona de Ripollès-Ripoll)
- GIV-5223 (Camprodon-Beget)
- C-38 (Camprodon-Coll d'Ares)
- GIV-5264, GIV-5265 (Camprodon-Setcases)
- GI-673, GI-674 (Caldes de Malavella-Llagostera)
- C-26 (Ripoll-Palmerola)
- GI-401 (Campdevànol-Gombrèn)
- GIV-5217 (Ribes de Freser-Queralbs).

Per tal de mantenir aquestes característiques i dimensions convindrà en alguns trams regular expressament la limitació de velocitat permesa.

5. Conservar el valor patrimonial de les trames viàries d'arrel històrica de traça menuda però molt capil·lar, que relliga petits nuclis de població, amb una integració harmònica amb el paisatge. Es tracta de les trames viàries de les següents àrees:
 - Vall d'en Bas
 - Plana de la Selva
 - Empordanet
 - Plana de l'Empordà

Per tal de mantenir aquestes característiques i dimensions convindrà en alguns trams regular expressament la limitació de velocitat permesa.

6. Evitar la ubicació d'instal·lacions de publicitat que afectin les conques visuals àmplies i els fons i fites emblemàtics del paisatge territorial, així com pintades o missatges situats a l'espai agrari o forestal, pel seu impacte negatiu en el paisatge.
7. Considerar la funció que tenen els projectes viaris com a itinerari de percepció del paisatge, a més de tenir cura de la correcta, i discreta, inserció i adaptació de la via en el paisatge. A les Comarques Gironines tenen aquesta funció els itineraris motoritzats citats en l'objectiu de qualitat paisatgística 16 (article 3.18).
8. Tendir a la compactació en la implantació de les antenes emissores i de repetició de senyals inalàmbriques en els punts on coincideixin vàries d'elles de manera que s'instal·lin en un sol suport i ubicar-les lluny dels edificis o miradors definits a l'objectiu de qualitat paisatgística 16 (article 3.18) i els fons emblemàtics, singularitats geomorfològiques, castells, esglésies i ermites i fars descrits a l'objectiu de qualitat paisatgística 17 (article 3.19). Assegurar el tractament estètic de les antenes i dels edificis de control de manera que s'integrin de la millor manera possible en els fons visual.

Article 3.6

Directrius OQP4

Unes àrees especialitzades d'ús industrial, logístic, comercial, d'oci o d'altres usos terciaris, ubicades en zones visuals no preferents o notòries i dissenyades o redissenyades tenint en compte la integració en l'entorn, els tractaments de façana i les tipologies constructives, així com que respectin els espais identitaris i patrimonials de les poblacions on s'ubiquen.

1. Localitzar les noves implantacions de polígons d'activitat econòmica en àrees de creixement amb continuïtat amb les trames urbanes o els polígons ja existents i minimitzant la formació de façanes amb una exposició visual directa a les vies de comunicació per tal d'evitar l'efecte carretera-aparador.
2. Garantir que les possibles actuacions futures en tres nodes territorials que seran objecte de transformacions territorials tinguin especial cura pel que fa a la integració en la matriu territorial preexistent, així com els elements paisatgístics singulars que hi són presents. En aquest sentit, es palesen els següents condicionants:

- Entorn de l'Aeroport de Girona: àrea de paisatges agroforestals articulats per masies, de valor històric.
 - Entorn del centre Logístic Intermodal de El Far d'Empordà: àrea de conreus de regadiu d'origen històric amb valor agrícola i a les proximitats del nucli encimbellat de El Far d'Empordà, que també forma part del patró d'assentaments històrics de la Plana de l'Empordà. Les actuacions en aquesta àrea s'haurien de realitzar preservant la visibilitat del nucli de El Far d'Empordà des de les vies de comunicació properes (principalment A-2 i C-31).
 - Entorn de l'enllaç entre l'AP-7 i l'autovia C-35 en el triangle Maçanet de la Selva-Vidreres-Sils: àrea de paisatges agroforestals articulats per masies, de valor històric, i també amb un gran valor natural i ecològic. En aquests espais també hi són presents formacions de boscos caducifolis (rouredes) i de pollancredes i platanedes de l'espai fluvial, característiques de la matriu paisatgística de la plana de la Selva.
3. Evitar la construcció de noves àrees especialitzades en els espais agraris d'elevat valor productiu (Baix Empordà, Alt Empordà, Vall d'en Bas), en els espais agrícoles singulars (Pla de Martís, Riera de Santa Coloma, Arrossars de Pals, Arrossars de Fortià i Sant Pere Pescador, Arrossars de Bellcaire d'Empordà, Vall d'en Bas i Bianya) o espais agroforestals singulars (mosaic dels Aspres, mosaic de Terrades, mosaic de Terraprimis, mosaic de les Gavarres i mosaic de Brunyola, plans de Canet d'Adri), a què fa referència l'objectiu de qualitat paisatgística 14 (article 3.16).
 4. El desenvolupament de nous polígons industrials, de serveis o logístics als següents nodes d'activitat econòmica (Àrea de l'Aeroport de Girona, Àrea del centre Logístic Intermodal del Far d'Empordà i Àrea de l'enllaç entre l'AP-7 i l'autovia C-35 en el triangle Maçanet de la Selva-Vidreres-Sils), aniran acompanyats per estudis d'impacte i integració paisatgística.
 5. Promoure la recuperació de valors paisatgístics a les àrees on s'han perdut per causa de processos de degradació, sovint motivats per certes activitats, com les extractives (pedreres i sorreres) i/o instal·lacions obsoletes. Sobre aquests espais cal actuar-hi promovent-ne la seva gestió i/o transformació. Aquests espais són: pedrera de Girona; pedrera dels Comuns (Tortellà); explotacions de guixos (Beuda); Pedrera de Gualta; pedrera d'Ullà, pedreres calcàries situades entre Llers, Figueres i Avinyonet de Puigventós; zona del Puig Gorners d'Albons; pedrera de la zona de les Trescases fins a Corella (Figueres); zona d'extracció d'àrids i la planta de tractament associada de les ribes del riu Fluvià, entre Torroella de Fluvià i l'Arbre Sec; activitats extractives de Setcases; activitat extractiva La Ramona, els Gorgs i els Mallats a Oix; el Subridell (Beget, Camprodon), gravera de Tolosa (Vallfogona de Ripollès), Sorrera de Cavorques (Port de la Selva), zona d'extracció d'àrids de l'extrem nord-est del municipi de Cruïlles, Monells i Sant Sadurní de l'Heura, zona d'extracció d'àrids entre Sant Sadurní de l'Heura i Calonge, activitats extractives de sauló i granit dels vessants propers a la riera de Santa Coloma de Farners

Article 3.7

Directrius OQP5

Uns parcs eòlics i fotovoltaics, inserits en el paisatge en relació amb els seus elements configuradors, sense afectar conques visuals extenses o panoràmiques obertes sobre fites paisatgístiques rellevants.

1. La instal·lació de parcs eòlics s'ha de fer atenent a les directrius de la política energètica catalana, en localitzacions on hi hagi disponibilitat de recurs eòlic explotable tècnica i econòmicament on hi hagi compatibilitat ambiental i on no es produeixi, o es minimitzi, l'afectació negativa dels paisatges de més valors. Entre aquests cal assenyalar:
 - Fons escènics emblemàtics assenyalats en l'objectiu de qualitat 17 (article 3.19).
 - Proximitats de miradors de consolidació prioritària definits en l'objectiu de qualitat 16 (article 3.18).
 - Entorn dels nuclis que assenyalen l'objectiu de qualitat 17 (article 3.19).

- Espais agraris i agroforestals i hortes que assenyalen l'objectiu de qualitat 14 (article 3.16).
2. Les petites instal·lacions eòliques s'haurien de localitzar preferentment en zones planes a l'entorn de polígons industrials i comercials, àrees portuàries i àrees periurbanes que compleixin en tot cas els requisits que estableix la normativa sectorial aplicable.
 3. La instal·lació de parcs fotovoltaics s'ha de fer de manera preferent en localitzacions on no es produeixi, o es minimitzi, l'afectació negativa del paisatge, en especial els fons escènics definits en l'objectiu de qualitat 17 (article 3.19), així com les proximitats de miradors de consolidació prioritària definits en l'objectiu de qualitat 16 (article 3.18). Es prioritzarà la localització en cobertes d'edificacions existents i futures, a totes les classes i qualificacions urbanístiques, així com espais degradats per activitats o afectats per infraestructures existents (zones extractives, corredor d'infraestructures, línies elèctriques existents,...).
 4. Incorporar tanques arbrades a l'entorn de parcs fotovoltaics que hagin d'ubicar-se en plans territorials com la de l'Empordà i del Baix Ter, per tal de facilitar-ne la integració paisatgística.

Article 3.8 **Directrius OQP6**

Uns paravents de xiprers i unes tanques arbrades cuidats i protegits com a elements estructurals i característics del patrimoni rural de Planes de l'Empordà i l'Empordanet-Baix Ter.

1. Els paravents de xiprers i les tanques arbrades es consideren com a valor paisatgístic en si mateixos, caracteritzats per l'estacionalitat (menys en el cas del xiprer) i la verticalitat de la formació, definides per l'estructura parcel·lària lineal perpendicular als cursos fluvials i la linealitat del traçat, en contrast amb els conreus, les làmines d'aigua i els fons escènics.
2. Es recomana la preservació d'aquests elements, o en el cas que calguin transformacions en aquests paisatges derivades de canvis necessaris en els sistemes d'explotació, les actuacions es facin seguint les pautes pròpies dels paisatges agraris preexistents. En la mateixa línia, s'integrarà paisatgísticament les obres públiques que afectin o travessin les tanques arbrades. En aquesta direcció, s'han d'establir relacions entre aquests paisatges lineals i els fons escènics que l'envolten.
3. Per la seva vàlua paisatgística, el desenvolupament urbà tindrà un tractament específic en els nuclis amb la presència de tanques arbrades que estan en els municipis de Figueres, Vilabertran, El Far d'Empordà, Santa Llogaia d'Àlguema, Cabanes, Fortià, Peralada, Vila-Sacra, Vilanova de la Muga, Castelló d'Empúries, Siurana, Riumors, Vilamacolum, Torroella de Fluvià, Sant Pere Pescador, Torroella de Fluvià, L'Armentera, Viladamat, Albons, la Tallada d'Empordà, Bellcaire d'Empordà, Torroella de Montgrí, Ullà, Ullastret, Gualta i Serra de Daró. En aquests casos, les possibles noves extensions s'integraran en les estructures preexistents de manera harmònica i respectant-ne la singularitat. En aquest sentit, els plans d'ordenació urbanística municipal dels nuclis esmentats haurien de protegir i ordenar el patrimoni dels paravents de xiprers i les tanques arbrades de més interès paisatgístic i la planificació, la gestió i la recuperació de les restants.

Article 3.9 **Directrius OQP7**

Un sistema de canals i infraestructures hidràuliques recuperades, rehabilitades i valorades a partir de la seva consideració com a element configurador i estructurant del paisatge.

1. El sistema històric de canals i infraestructures de l'aigua es considera com a valor paisatgístic en si mateix, atorgador de caràcter als paisatges agrícoles per l'horitzontalitat de la formació i la lògica de distribució del rec que condicionen les estructures parcel·làries.
2. El sistema històric de rescloses i canals industrials es considera com a valor paisatgístic en si mateix, en la mesura que modifica el curs del riu i configura un nou paisatge que permet el desenvolupament d'una vegetació de ribera més rica i un hàbitat favorable per a models espècies, així com d'un ambient agradable estèticament per la presència de l'aigua.
3. Es mantindrà el patrimoni arquitectònic civil i paisatgístic lligat als canals i infraestructures hidràuliques de les Comarques Gironines, tot respectant la continuïtat funcional dels canals i sistemes de reg i, en la mesura del possible, mantenir-los descoberts i amb un tractament paisatgístic adequat. En el cas que calguin transformacions en aquests paisatges derivades de canvis necessaris en els sistemes d'explotació, les actuacions haurien d'evitar el trencament amb les pautes pròpies dels paisatges agraris preexistents.
4. En les intervencions d'enginyeria i obres projectades els processos de concentració parcel·lària, es procurarà respectar la xarxa històrica de canals i infraestructures de l'aigua, minimitzant els moviments de terra, la modificació topogràfica, l'eliminació de vegetació i en tot cas, preveure la restauració de talussos i vessants de les noves infraestructures de reg (canals, basses, etc.).
5. Els nous plans d'ordenació urbanística municipal o la revisió dels vigents es protegiran i ordenaran el patrimoni dels sistema històric de canals i infraestructures de l'aigua de més interès paisatgístic, tot vetllant per la gestió i recuperació de les restants. Així mateix, qualificaran com a sòls no urbanitzables d'especial protecció paisatgística les zones on el sistema de canals i infraestructures hidràuliques sigui més notòria. Els municipis on aquesta directriu tindrà prioritat són: Vilanova de la Muga, Pedret i Marzà, Castelló d'Empúries, Fortià, Riumors, Sant Pere Pescador, L'Armentera i Belcaire d'Empordà (Plana de l'Empordà); Celrà, Bordils, Flaçà, Gualta, Torroella de Montgrí i Pals (Baix Ter); Santa Coloma de Farners, Riudarenes i Sils (Plana de la Selva); i Banyoles i Porqueres (Estany de Banyoles). Les rescloses i canals industrials es concentren als municipis de Ribes de Freser, Campdevàrol, Ripoll, Camprodon, Sant Pau de Segúries i Sant Joan de les Abadesses (curs alt del Ter); La Cellera de Ter, Anglès, Sant Julià de Llor i Bonmatí, Bescanó, Salt, Girona i Sarrià de Ter (curs mig del Ter); i Olot i Sant Joan les Fonts (Fluvià).
6. Per la seva vàlua paisatgística, els desenvolupaments urbans ja previstos en el planejament tindran un tractament específic en els municipis amb la presència de sistema històric de canals i infraestructures de l'aigua. Aquests són els esmentats en el punt 5 del present article 3.9. En aquests casos, les possibles noves extensions s'incardinaran en les estructures preexistents de manera harmònica, respectant-ne la singularitat i/o les integraran com un element de vertebració de l'estructura urbana i els sistema d'espais lliures.

Article 3.10 **Directrius OQP8**

Uns paisatges fluvials de la Muga, el Fluvià, el Ter, la Tordera ben conservats i revaloritzats com a identificadors del paisatge i reforçats en el seu paper de connectors paisatgístics i d'espai d'oci i gaudi social.

1. Considerar les lleres dels rius i la vegetació de ribera com a valors paisatgístics en si mateix, caracteritzats per formar una estructura amb identitat pròpia tant per la seva composició com per

la diversitat cromàtica, la verticalitat de la formació, la sinuositat dels traçats i la biodiversitat que té associada.

2. Restaurar i naturalitzar els trams degradats de les rieres i petits cursos fluvials entorn als nuclis urbans i les zones periurbanes i industrials: riera de Figueres, tram baix de la Tordera, rieres dels pobles costaners de la Selva, etc. Prioritzar les que mostrin signes clars de contaminació i acumulació de deixalles i les que estiguin colonitzades per espècies al·lòctones.
3. Considerar la presència dels rius, principalment la Muga, el Fluvià, el Ter i la Tordera, com a factors determinants de l'ordenació urbanística, en el sentit de justificar espais de transició de qualitat entre el front edificat i la ribera. En aquest espai de transició es localitzaran de manera preferent els sòls de cessió per a espais lliures, i es garantirà que el nou conjunt permeti la visibilitat entre el nucli urbà i el front d'aigua. Per tant caldrà tractar acuradament, en el marc del planejament urbanístic, els fronts urbans fluvials per tal de destacar el seu caràcter i potenciar el valor paisatgístic, així com establir mesures per recuperar la coherència formal en aquells fronts fluvials que l'hagin perduda a causa de la volumetria dels edificis o de la baixa qualitat de l'arquitectura.
4. Considerar els fronts urbans fluvials (façanes, passeigs, parcs, travessies urbanes, etc.) com a valors del paisatge urbà, tot destacant-ne el seu caràcter i potencial paisatgístic, especialment en el cas dels nuclis històrics. En aquest sentit, és important recuperar, potenciar i preservar les panoràmiques obertes de vista al riu.
5. Promoure la integració paisatgística en les obres públiques que afectin o travessin trams fluvials. Potenciant alternatives de traçat o construccions que afectin al mínim possible o s'integrin millor a l'estructura fluvial. Paisatgísticament es desaconsella la canalització o soterrament dels cursos fluvials.

Article 3.11 **Directrius OQP9**

Uns paisatges d'aiguamolls i zones humides protegits, ben gestionats i revaloritzats com a elements configuradors del paisatge, on es potenciïn els seus valors naturals, pedagògics i d'oci.

1. Es propiciarà la continuïtat dels conreus dins les zones humides (com el de l'arròs a Castelló d'Empúries, Pals, Torroella de Montgrí, Bellcaire d'Empordà, Palau-sator, Gualta i Fontanilles, amb 714 ha en total), per tal de donar continuïtat als ecosistemes aquàtics.
2. Les administracions públiques, en especial les locals, haurien de reforçar la imatge de les zones humides dels Estanys de la Jonquera, Bassa de la Rovina, Estany de Vilaüt, basses i estanys dels Aiguamolls de l'Empordà, Basses d'en Broc i aiguamoixos de la Déu Vella, Resclosa de Serinyà i illa del Fluvià, illa de Carlemany, Estany de Banyoles, Clot d'Espolla, Rec del Molí i riu Daró, El Ter Vell, Basses d'en Coll, Closes de la Fonollera, la Platera, Estanys de Sils, Desembocadura del riu Tordera, Llacuna de la platja Castell, Bassa del Dofí, Vall de Núria, Ulldeter, així com del conjunt de les zones humides de les Comarques Gironines, a través de la difusió dels seus valors i l'adequació de mecanismes per al seu descobriment.

Article 3.12 **Directrius OQP10**

Un sistema d'urbanitzacions ordenat i integrat en el paisatge, de manera que es minimitzi el seu impacte visual i es valoritzi la seva imatge.

1. Promoure, seguint les indicacions de la Llei de la Millora d'Urbanitzacions amb Dèficits Urbanístics, accions per tal de dotar les urbanitzacions dels serveis urbans bàsics, impulsant la millora de la qualitat estètica i ambiental integral: accessos, perifèries, regulació de les tipologies constructives i dels tipus de cobertes, i els codis cromàtics en les edificacions, així com l'asfaltat de carrers, l'enllumenat públic, la recollida de residus, o la creació i rehabilitació dels espais públics.
2. Millorar els perímetres de les urbanitzacions, amb dues finalitats: estètica i de protecció davant incendis forestals. Amb uns límits definits i identificables, i zones d'integració amb l'entorn natural ordenades i dissenyades per fer front als incendis forestals.

Article 3.13 **Directrius OQP11**

Unes platges i dunes del litoral gironí ben conservades i gestionades d'acord amb les seves característiques urbanes, semiurbanes o naturals.

1. Els paisatges dunars que s'assenyalen en aquest article es protegiran de la urbanització i del pas d'infraestructures i, per tant, de la fragmentació, i es gestionaran adequadament per assolir una elevada qualitat paisatgística.

Són els sistemes dunars de la Rovina, i la platja de Can Comes (Castelló d'Empúries); la platja de Sant Pere, la Cagarra, i la platja de les Dunes (Sant Pere Pescador); Zona del Ter Vell, platja de la Pletera, la Gola del Ter, i la platja de la Fonollera (Torroella de Montgrí); la platja del Grau-Basses d'en Coll, Ràdio Liberty, i la platja de Pals (Pals). Al llarg de la Costa Brava també es troben altres cordons dunars de menys importància (en extensió), com els de Garbet, i Cap Ras (Colera); el Rec del Molí (l'Escala); la platja de Castell (Palamós);

Existeixen també espais testimonials de dunes com a la platja d'Empuriabrava a Castelló d'Empúries, a la platja de Sant Martí a l'Escala, a la platja de l'Estartit a Torroella de Montgrí, a la platja del Racó a Begur, a la platja de Sant Pol a Sant Feliu de Guíxols, a la cala dels Canyerets també a Sant Feliu de Guíxols i a la desembocadura de la Tordera a Blanes que han d'ésser objecte de protecció en tant que mostres del paisatge originari.

2. Redactar i tramitar, per part de l'Administració competent en matèria de costes, o pels mateixos ajuntaments de Pals, L'Escala, Sant Pere Pescador i Castelló d'Empúries, un pla especial regulador dels accessos i de l'ús del domini públic, fixant els passos i limitant les zones de trepitjada i trànsit, amb la finalitat de protegir els ambients més fràgils i delicats d'aquesta àrea.

Article 3.14 **Directrius OQP12**

Un sistema de construccions rurals tradicionals (masies, coberts, cabanyes, murs de pedra seca, etc.) conservades i valoritzades on es promouran el seu manteniment i la integració de les noves construccions amb volumetries, materials i revestiments propis del lloc.

1. Reutilitzar o rehabilitar edificacions ja existents a l'hora d'instal·lar equipaments públics en espais oberts per tal d'evitar al construcció de noves estructures en sòl no urbanitzables. En aquest sentit, prioritzar que els equipaments públics, paradors, cases de turisme rural i centres d'interpretació del medi rural, natural o del paisatge s'ubiquin en edificis resultants de la reutilització o la rehabilitació de construccions existents. A més, tendir que es facin en llocs pròxims als nuclis de població i a concentrar-se en punts estratègics per tal de garantir la mínima afectació al paisatge
2. Els murs i construccions de pedra seca constitueixen per si mateixos un exemple clar de construccions tradicionals per l'agricultura, com en el cas dels murs per fer feixes (delimitant

sobretot els conreus de vinya i d'olivera), o per la ramaderia, bàsicament en el cas de les cabanes de pastor. Les principals àrees amb construccions de pedra seca a les Comarques Gironines són:

- **Cap de Creus.** Sovint en relació amb el cultiu de vinya i d'olivera que actualment es troba en recuperació, hi ha una gran quantitat de murs de pedra seca fetes de làmines d'esquist que conformen les feixes de poca alçada, així com travesseres, clopers, fites i barraques que foren utilitzades com a refugi i per a guardar-hi les eines del camp. Es concentra sobretot a la part muntanyosa del massís.
- **Els Aspres.** Estructures de murs de pedra seca de parcel·les de dimensió mitjana associades principalment al conreu de la vinya i l'olivera. Es distribueix a la unitat de paisatge dels Aspres.
- **Llers-Terrades.** Zona de pedra seca en blocs calcaris. Abunden els murs de separació de parcel·les, clopers, fites i cabanes associades al conreu de l'olivera i altres cultius de secà. Si bé aquesta pedra seca tenia molta presència en el paisatge, actualment part de la zona ha abandonat l'activitat agrícola i les construccions s'amaguen entre boscos i garriga mediterrània.
- **Garrotxa.** Comprèn els voltants d'Olot, sobretot l'àmbit del municipi de les Preses, a la comarca de la Garrotxa, seguint les principals colades volcàniques. Es caracteritza pels seus murs i clopers fets amb pedra d'origen volcànic que delimiten antics camps agrícoles de petites parcel·les. També s'hi troben cabanes, algunes d'elles incorporades als mateixos murs de pedra seca.
- **Torroella de Montgrí-l'Estartit.** La importància del cultiu de la vinya i l'olivera impulsaren la construcció de murs de pedra i grans barraques per tota la zona, amb materials d'origen calcari.
- **Ripollès associat a la pastura.** Construccions de pedra seca associades al pasturatge, en terrenys amb forts pendents. Sobretot es presenten en forma de barraques de pastors, sovint amb falsa volta, on habitaven els pastors que pujaven els ramats a muntanya per aprofitar les pastures estivals.
- **Ripollès associat als horts periurbans.** Construccions de pedra seca dels contorns urbans del Ripollès, en terrenys amb inclinació forta, i associades a petites feixes d'horta.

3. Restringir la localització de construccions en sòl no urbanitzable:

- sobre els punts prominents, els careners i les cotes més altes del territori, on la projecció de la silueta de l'edificació en la línia d'horitzó modifiqui el perfil natural perceptible del paisatge, i en indrets amb alta fragilitat o exposició visual identificats en el Catàleg, seguint els criteris establerts per a l'assoliment de l'objectiu de qualitat paisatgística 17 (article 3.19).
- en els espais agraris d'elevat valor productiu (Baix Empordà, Alt Empordà, Vall d'en Bas) definits en l'objectiu de qualitat paisatgística 14 (article 3.16) i els espais agrícoles singulars (Pla de Martís, Riera de Santa Coloma, Arrossars de Pals, Arrossars de Fortià i Sant Pere Pescador, Arrossars de Belcaire d'Empordà, Vall d'en Bas i Bianya) o espais agroforestals singulars (mosaic dels Aspres, mosaic de Terrades, mosaic de Terraprim, mosaic de les Gavarres i mosaic de Brunyola, plans de Canet d'Adri), definides en l'objectiu de qualitat paisatgística 14 (article 3.16).

Article 3.15 **Directrius OQP13**

Uns paisatges naturals ben conservats, amb qualitat paisatgística, viables ecològicament i que compaginin l'activitat agropecuària, l'extracció de recursos naturals i l'ús turístic i de gaudi.

1. Aplicar mesures de protecció del sòl creant espais d'amortiment per afavorir la preservació de les dinàmiques naturals, enfront de la pressió urbanística que puguin patir els espais naturals, quan la localització d'aquests sigui adjacents als nuclis urbans. Implementant en sòls urbanitzables no consolidats, espais de transició paisatgística entre els assentaments i el sistema d'espais oberts (espais naturals, amb figura de protecció o sense, o espais agrícoles), evitant àrees de ruderalització i aplicant criteris d'integració paisatgística, per donar coherència a la continuïtat natural-urbà, mitjançant espais verds urbans, hortes urbanes, o usos agraris tradicionals.

Article 3.16 **Directrius OQP14**

Un paisatge agrícola de les planes de l'Empordanet-Baix Ter, la Selva, Valls d'Olot, Plana de l'Empordà, etc., preservat i ben gestionat arreu que mantingui a cada lloc la diversitat d'elements que el caracteritzen i el doten d'identitat pròpia.

1. Les Comarques Gironines presenten un conjunt de paisatges agraris d'elevat valor productiu (Baix Empordà, Alt Empordà, Vall d'en Bas) i d'altres espais agroforestals singulars (mosaic dels Aspres, mosaic de Terrades, mosaic de Terraprim, mosaic de les Gavarres, mosaic de Brunyola, plans de Canet d'Adri) tots ells definits en el Catàleg del paisatge que, pel seu gran valor cultural, haurien de continuar mantenint el seu caràcter.
2. Alguns paisatges agraris singulars de caràcter local, pels seus valors productius i estètics extraordinaris, han d'ésser objecte d'una protecció estricta mitjançant el manteniment i la millora dels seus elements estructurals. Aquests paisatges són les Peces de la Rovina i Closa de la Vila, Closes del Ter Vell, Pla de Martís, Estany de Banyoles, riera de Santa Coloma, Arrossars de Pals, Fortià, Sant Pere Pescador i Belcaire d'Empordà, valls d'en Bas i Vianya, així com les hortes de Santa Eugènia, entre Girona i Salt, Bescanó, Anglès, Amer, les Planes d'Hostoles, Olot, Castellfollit de la Roca, la Canya, Ripoll, Sant Jaume de Llierca, Llançà, Besalú, Figueres, Vilabertran, Cabanes, Peralada, Castelló d'Empúries, Ullà, Torroella de Montgrí, Bisbal d'Empordà, Sant Feliu de Guíxols, Llagostera, Santa Coloma de Farners. Tots aquests espais estan definits en el Catàleg del paisatge.

Article 3.17 **Directrius OQP15**

Unes singularitats geomorfològiques (volcans, penya-segats, cales, cingleres, etc.), preservades com a elements configuradors del paisatge, revaloritzant el seu caràcter i el contacte amb el seu entorn.

1. S'ha de garantir la preservació de la morfologia primigènia del territori en els indrets i sistemes següents:
 - Delta de la Tordera.
 - Penya-segats i cales de Cap de Creus, del Montgrí, del massís de Begur i de l'Ardenya – Cadiretes.
 - Illes Medes i illes Formigues.
 - Aiguamolls de l'Empordà i del Baix Ter.

- Dunes de Pals, dunes interiors de Torroella de Montgrí, dunes interiors de Begur/Regencós.
 - Cingleres de Ribelles, Castellfollit de la Roca, Cingles al voltant del Pantà de Boadella (serrat de Centinella, penya-segats de la Muga, muntanya de Santa Magdalena), del Far, Puigsacalm, Sant-Roc, Montgrony, Cingles de Gítrarriu.
 - Congost de Sadernes, Grau d'Escales (vall d'Hortmoier).
 - Volcans de les Valls d'Olot, de la Crosa de Sant Dalmai, volcà de la Banya del Boc, volcà del Camp Ninots i volcà del Puig d'Adri.
 - Cresta de les Gavarres
 - Sistema lacustre de Banyoles.
 - Formacions granítiques de l'Ardenya (Doms de solius, Pedralta, Carcaixells d'en Dalmau,...)
 - Xarxa de turons de l'Empordanet-Baix Ter.
 - Ondulacions del relleu de la plana de la Selva.
 - Muntanya del Montgrí, i cims de Les Agudes, Bassegoda i Sant Marc.
 - Vall de Núria.
2. En tractar-se d'espais i elements singulars, s'han de restringir i limitar a aquelles que fossin imprescindibles les concessions de noves llicències d'explotació d'activitats extractives en els paisatges constituïts per les singularitats definides en l'apartat 1 d'aquest article 3.17.

Article 3.18
Directrius OQP16

Un sistema d'itineraris i miradors que emfatitzin les panoràmiques més rellevants i permetin descobrir i interactuar amb la diversitat i els matisos dels paisatges de les Comarques Gironines.

1. Els poders públics han de promoure, directament o mitjançant convenis amb entitats, una xarxa d'itineraris paisatgístics i de miradors accessibles a peu o amb vehicles que permetin una suficient percepció dels valors paisatgístics del territori. Aquesta xarxa, que comprèn miradors i camins existents, i d'altres a consolidar, hauria de rebre, allà on correspongui, les actuacions necessàries de condicionament, senyalització, manteniment i difusió per tal de potenciar la funció de facilitar la percepció dels valors del paisatge i el coneixement del territori.
2. Es procurarà evitar la presència d'elements situats a primera línia que irrompin negativament en el camp visual dels miradors i itineraris (elements verticals: torres elèctriques, aerogeneradors, edificis, instal·lacions industrials) per tal de fer al més nítida possible la panoràmica des de cada punt. Quan es produeixi la revisió del planejament urbanístic o a través d'instruments urbanístics d'ordenació del paisatge convindrà elaborar inventaris d'aquests elements a fi d'adoptar estratègies d'harmonització, mimesi/ocultació o en aquells casos en què estigués justificada i hi hagués mitjans per portar-la a terme, promoure'n la supressió.
3. En la revisió del planejament urbanístic han de definir-se itineraris al voltant dels nuclis urbans i identificar els trams des d'on la percepció del paisatge és més suggerent atenent als seus valors. Caldrà prioritzar els itineraris i miradors que permetin percebre millor el patrimoni

paisatgístic local, tot connectant edificis d'interès, miradors, centres d'interpretació, parcs periurbans, àrees recreatives, tot procurant la seva organització en forma de xarxa.

4. Les directrius del paisatge sobre miradors són d'aplicació obligada en els següents indrets:

<u>El Mont</u>	Puig d'Arques
<u>Mare de Déu del Far</u>	Romanyà de la Selva
<u>Far de Cap de Creus</u>	Castell de Sant Miquel
<u>Far de Sant Sebastià</u>	Castell de Farners
<u>Plaça de la fortalesa d'Hostalric</u>	Mare de Déu d'Argimont
<u>Muralla de Girona</u>	Santa Barbara
<u>Observatori Senillosa</u>	Turó de Sant Jordi
<u>Plaça del castell de Llagostera</u>	Brunyola
<u>Puigsou</u>	Volcà de la Crosa
<u>Puig Neulós</u>	Santa Brígida
<u>Tregurà de Dalt</u>	Ermida de Sant Roc
<u>Collada de Fontalba</u>	Sant Patllari
<u>Sant Elm</u>	Punta Montgó
<u>Castell del Montgrí</u>	Castell de Sant Ferran
<u>El Pedró de Pals</u>	Puig Segalar
<u>Mare de Déu dels Àngels</u>	Puig de Calmelles
<u>Puig de la Mala Veïna</u>	Fort de Bellaguarda
<u>Puig Redon</u>	Castell de Requesens
<u>Turó de Sant Joan</u>	Castell de Rocabertí
<u>Castell d'Empordà</u>	Collet de Xoriguera
<u>Puig Pasquala</u>	Sant Antoni Vell
<u>Taga</u>	Collada de Toses
<u>Montgrony</u>	Montsacopa
<u>Sant Antoni</u>	Castell de Montsoriu
<u>Castell de Milany</u>	Sant Miquel de Falgars
<u>Bassegoda</u>	Puigsacalm
<u>Carcaixells d'en Dalmau</u>	Mare de Déu de Cabrera
<u>Turó d'Altrera</u>	Puig Castellar
<u>Cabana de l'Arqueta</u>	La Salut
<u>Castell de Mont-roig</u>	Mare de Déu del Coll
<u>Tortuga-Serrat Sentinella</u>	El Balcó de l'Escala
<u>Coll de Perafita</u>	La Banya del Boc
<u>Mas Ventós</u>	Puig Castellar
<u>Castell de Sant Salvador</u>	Puig de Valldevià
<u>Puig del Claper</u>	Castell de Finestres
<u>Castell de Begur</u>	Coll d'Ares
<u>Puig de Sant Martíria</u>	Sant Miquel de la Roca
<u>Mirador d'Empordà</u>	Sants Metge
<u>Santa Magdalena</u>	

S'han subratllat els miradors de major importància i que es consideren de consolidació prioritària.

5. Els itineraris en els quals l'aplicació de les directrius de paisatge ha d'ésser especialment exigida, amb el benentès de la necessària modulació d'acord amb les característiques de cada tram, són els següents:

a) Itineraris motoritzats:

- L'autopista AP-7 al seu pas per les Comarques Gironines
- L'itinerari de Girona a Ulldeter
- L'itinerari per la Costa Brava, des de Blanes a Portbou
- L'itinerari de Llançà a Ribes de Freser
- L'itinerari de Les Guilleries a Olot

- L'itinerari de l'eix ferroviari Portbou-Hostalric.
- Rocabruna - Beget – Oix
- Sant Pau Segúries - Vall del Bac
- Mare de Déu del Mont
- Tossa de Mar - Sant Feliu de Guíxols
- Tossa de Mar – Llagostera
- Lloret – Vidreres
- NII – Garriguella
- NII – Cantallops
- Agullana – Boadella
- NII - la Vajol
- Ribes de Freser – Bruguera
- Ribes de Freser – Baell
- Bruguera - Colònia Estabanell
- Sant Bernabé de les Tenes - Santa Maria de Besora
- Cadaqués - Far del Cap de Creus
- Carretera vella Colera – Portbou
- Vilajuïga - Sant Pere Rodes - Port de la Selva
- Palafrugell - Cap de Begur
- Serra de Daró – Vulpellac
- Canapost - Sant Julià de Boada
- Banyoles – Esponellà
- Estany de Banyoles
- Cornellà del Terri – Borgonyà
- Biure - Pont de Molins
- Llers - Sant Llorenç de la Muga
- Avinyonet de Puigventós – Vilarig
- Lladó - Mare Déu del Mont
- Girona – Madremanya
- Madremanya - Sant Martí Vell
- Madremanya - La Bisbal d'Empordà
- Cassà de la Selva - La Bisbal d'Empordà
- Llagostera - La Bisbal d'Empordà
- Hostalric – Anglès
- Caldes de Malavella - Cassà de la Selva – Riudellots
- Maçanet de la Selva - Hostalric – Mallorquines
- Canet d'Adri - Puig d'Adri
- Sant Gregori - Sant Aniol de Finestres
- Garriguella - Palau-saverdera
- C-31 – Albons
- Albons – Vilajuïga
- Sant Esteve de Guialbes – Esponellà
- Orriols - Vilopriu – Bàscara
- Medinyà – Jafre
- Maçanet de Cabrenys - el Moixer
- Maçanet de Cabrenys – Costoja
- La Vajol - coll de Manrella
- Cantallops – Requesens
- Espolla - coll de Banyuls
- Camprodon - coll d'Ares
- Setcases – Espinavell
- Setcases - Ribes de Freser
- la Roca - Ribes de Freser
- Ribes de Freser - collada de Toses
- Ribes de Freser - Queralbs - coll de Fontalba
- Cremellera Ribes de Freser – Núria
- Olot - Sant Martí de Campmajor
- Vall d'en Bas
- Olot - Batet - Santa Pau

- Hostalric - punta de la Tordera
- Sant Celoni - Viladrau – Arbúcies
- Sant Esteve d'en Bas – Rupit
- Sant Celoni - Breda - Fogueres de Montsoriu
- Breda - Riells

b) Itineraris no motoritzats:

- GR-1
- GR-2
- GR-3
- GR-11
- GR-83 o Camí del nord
- GR-92
- GR-178 o Ruta d'en Serrallonga
- GR-210 o Ruta del Ter
- La Ruta del Carrilet (Olot – Girona – Sant Feliu de Guíxols)
- La Ruta del Ferro i del Carbó, i la Ruta del Camí Ral i Ramader
- La Ruta del Tren Petit
- Oix - Vall del Bac
- El Talló
- Solius – Carcaixells
- Sant Feliu de Guíxols - Sant Baldri
- Sant Climent megalítics
- Rabós - Sant Quirze de Colera – Vilamaniscle
- La Vajol - Darnius - Pantà de Boadella
- Capmany - Estanys Canadal
- Gombrèn - Pedró de Tubau
- Montgrony - Costa Pubilla
- Ribes de Freser – Camprodon
- Portbou – Querroig
- Cap Norfeu
- Roses megalítica
- Portbou - Puig d'en Jordà
- Palafrugell – Begur
- Voltants Mare de Déu del Mont
- Pic de les Bruixes i Comanegra
- Sadernes - Sant Aniol d'Aguja
- PR-C 108
- PR-C 109
- Estany de Banyoles - les Estunes
- Cornellà del Terri – Camós
- Quart – Monells
- Cassà de la Selva – Cruïlles
- Sant Mateu del Montnegre - Sant Cebrià de Lledó
- Ruta de les deu ermites
- Camí de can Petrinxo
- Ruta de les Serres
- Canet d'Adri - Sant Roc
- Sant Pere de Llorà - volcà de la Banya del Boc
- PR-C-120 Banyoles – Rocacorba
- Feitus – Costabona
- Santuari de Núria - Puigmal - collada de Fontalba
- GR-11-7
- GR-11-8
- Valls de Sant Iscle i del Vallac
- Fageda d'en Jordà - Santa Margarida – Crosca
- Tres colades - cingleres de Sant Joan les Fonts
- Vilafreser – Ollers

- Pujals del Pagesos - Vilavenut – Esponellà
- Bàscara – Ventalló
- Maçanet de Cabrenys - Roc de Frausa
- Ruta d'en Carles Bosch de la Trinxeria
- Salt – Llambilles
- Vallcanera - Serra Magre
- Ruta de la Crosa de Sant Dalmai
- Camps de l'Onyar - Caldes de Malavella - Sant Maurici
- Voltants de Peralada
- Pontòs - Sant Pere Pescador
- Sant Pere Pescador – Roses
- Roses – Figueres
- Lladó - Sant Llorenç de la Muga
- Tordera – Blanes
- Tordera - GR-92 – Blanes
- Vilarig - Llers - la Muga
- Rupit - el Far - Sant Martí Sacalm

S'han subratllat els itineraris de major importància i que es consideren de consolidació prioritària.

Article 3.19 **Directrius OQP17**

Unes fites i fons escènics preservats i revaloritzats que es mantinguin com a referents visuals i identitaris de qualitat.

Als efectes de l'aplicació de les directrius que l'article 2.4 estableix, el Catàleg del paisatge de les Comarques Gironines identifica els següents elements:

Fons escènics:

- Cap de Creus, Albera, Salines, Canigó, Montgrí, Gavarres, Montseny, Guillerics, el Far, Mare de Déu del Mont, Bassegoda, Sant Marc, Comanegra, Rocacorba, Costabona, Bastiments, Gra de Fajol, Fontlletera, Puigmal, Llancers, Puigsacalm, Santa Magdalena, Els Plans, serra Cavallera-Taga, Ardenya-Cadiretes, Montnegre.

Fites:

- *Nuclis amb fesomia singular :*

Nuclis encimbellats: Ultramort, Sant Iscle d'Empordà, La Pera, Púbol, Ullastret, Gualta, Palausator, Peratallada, Pals, Torrent, Fontanilles, Fonteta, Llabià, Matajudaica, Casavells, Cruïlles, Madremanya, Llagostera, La Roca, Hostalric, el Mallol, El Far d'Empordà, Bellcaire d'Empordà, Castell d'Empordà, Espinavell.

Patró de l'Empordanet: Tor, la Tallada, Jafre, Ultramort, Parlavà, Corçà, Monells, La Pera, Púbol, Vulpellac, Canapost, Ullastret, Serra de Daró, Gualta, Palausator, Peratallada, Fontclara, Pals, Torrent, Fontanilles, Fonteta, Llabià, Matajudaica, Casavells, Cruïlles, Sant Sadurní de l'Heura, Madremanya, Castell d'Empordà, Sant Feliu de Boada, Sant Julià de Boada, Sant Iscle d'Empordà, Rupit i Foixà.

Patró de la plana de l'Empordà: Fortià, Vilabertran, Vilanant, Vilamalla, Torroella de Fluvià, Sant Miquel de Fluvià, Riumors, Siurana, Ordís, Borrassà, Ventalló, Albons, Avinyonet de Puigventós, Vilasacra, Garrigàs, Pontós, Cabanes, l'Armentera, Vilacolum, Vilarnacolum, Viladamat, Lladó, Navata, el Far d'Empordà.

Patró dels Aspres: Campmany, Sant Climent Sescebes, Espolla, Cantallops, Rabós, Masarac, El Morassac, Vilamaniscle, Mollet de Peralada, Garriguella, Delfià, Peralada, Vilajuïga, Pau i Vilarnadal.

Patró dels Terraprimis: Vilaür, Camallera, Orfes, Esponellà, Crespià, Espinavessa, Fontcoberta, Sant Marçal de Quarentella, Parets d'Empordà, Vilademuls, Sant Esteve de Guialbes, Les Olives, Pujals dels Cavallers, Pujals dels Pagesos, Santa Llogaia del Terri, Vilafreser, Ravós del Terri, Gaüses, Llampalles, Arenys d'Empordà, Galliners, Vilamarí, Viella, Perles, Vilavenut, veïnat de Deri, Viladamí.

Patró de muntanya pirinenca: Espinavell, Vallfogona, Rocabrúna, Molló, La Roca, Abella, Setcases, Tregurà, Pardines, Bruguera, Campelles, Queralbs, Ventolà, Dòrria, Nevà, Fornells de la Muntanya, Toses, Serrat.

Patró del litoral: Colera, Port de la Selva, Port Lligat, Cadaqués, Sant Martí d'Empúries, Sa Tuna, Calella de Palafrugell, Tamariu.

Altres nuclis: Castellfollit de la Roca, Hostalets d'en Bas, Joanetes, Santa Pau, Sant Andreu Salou, Oix, Beget, Falgars d'en Bas, Sant Privat d'en Bas, Riudaura, Sant Martí Vell, , Sant Miquel de Campmajor, Mieres, Llofriu, Juià, Lladó, Sant Llorenç de la Muga, Osor, Sant Dalmai, Romanyà de la Selva, Boadella d'Empordà, la Selva de Mar, Sant Aniol de Finestres, s'Agaró.

- *Singularitats geomorfològiques*

Cingleres de Ribelles, Castellfollit de la Roca, Cingles al voltant del Pantà de Boadella (serrat de Centinella, penya-segats de la Muga, muntanya de Santa Magdalena), Puigsacalm, Sant Roc, Montgrony, Cingles de Guitari, Vall de Núria, formacions granítiques de l'Ardenya (Doms de solius, Pedralta, Carcaixells d'en Dalmau,...), muntanya del Montgrí, i cims de Les Agudes, Bassegoda i Sant Marc, Illes Medes i illes Formigues.

- *Castells*

Castell de Roses, castell de Panissars, castell de Farners, castell de Montgrí, castell de Peralta, castell d'Empordà, castell de Solius, castell del Coll, castell de Rocabrúna, castell d'Oix, Sant Ferriol, castell d'Hostoles, castell de Milany, castell de Creixenturri, castell de l'Arget, castell de Mataplana, castell de Sant Ferran, castell de Sant Salvador, torre de Norfeu, castell de Requesens, castell de Tossa de Mar, fort de la Bellaguarda, castell de Sant Julià, torre Montgó, castell de Sant Joan de Blanes, castell de Quermançó, castell d'Hostalric, castell de Montsoriu.

- *Esglésies i ermites*

Catedral i església de Sant Fèlix de Girona, Sant Onofre, Mare de Déu de la Salut, Santuari de Núria, Sant Francesc, Santa Maria de Colera, Mare de Déu dels Àngels, Santa Llúcia d'Arboç, Mare de Déu del Far, Sant Miquel de Castelló, Mare de Déu de Montgrony, Mare de Déu del Mont, Santa Maria del Coll, Beget, Sant Pere de Rodes, Mare de Déu del Cos, el Remei (Ripoll), Santa Maria de Porqueres, Sant Elm, la Salut de Terrades, Mare de Déu d'Argimon, Santa Maria de Rocacorba.

- *Fars*

Far de Cala Nans, far de Roses, far de Sant Sebastià, far Cap de Begur, far de la Meda Gran, far del Cap de Creus, far de punta s'Arnella, far del Cap de Tossa de Mar.

Article 3.20

Directrius OQP18

Una façana marítima que mantingui la identitat paisatgística de cada lloc i els valors propis de caràcter natural, històric, cultural i etnogràfic bastits a primera línia de costa (espais naturals, camins de ronda, fars, edificis d'estil modernista i colonial, passejos marítims, "tinglados" i instal·lacions portuàries).

1. Manténir la composició general del paisatge, la tipologia i la uniformitat compositiva de les façanes marítimes formades per assentaments històrics, especialment els definits en el patró d'assentaments urbans del litoral: Colera, Port de la Selva, Port Lligat, Cadaqués, Sant Martí d'Empúries, Calella de Palafrugell i Tamariu. Els POUM d'aquestes poblacions han d'incorporar aquest objectiu i adoptar mesures per a recuperar la coherència formal de les formes marítimes quan sigui necessari.
2. Els POUM han d'evitar la consolidació de nous continus edificats i esponjar els ja existents. Els principals continus urbans de la façana litoral són: Lloret de Mar-Blanes, Canyelles, urbanitzacions al nord de Tossa de Mar, S'Agaró-Sant Feliu de Guíxols. Platja d'Aro-S'Agaró, Sant Antoni de Calonge sud, Sant Antoni de Calonge-Palamós, La Fosca- Palamós, Calella sud, Llafranc, Tamariu, Cap de Begur, Sa Punta, L'Escala est, Roses est, Cadaqués-S'Oliguera-Portlligat, Port de la Selva nord, Llançà sud, Llançà nord i Colera Nord.
3. Manténir i revaloritzar a través de les eines de desplegament dels POUM els elements arquitectònics singulars (fars, torres de defensa, ...) com a elements de referència històrica de la façana marítima, posant èmfasi en els municipis que concentren més exponents d'elements històrics de caràcter defensiu. Aquests són: Blanes, Tossa de Mar, Sant Feliu de Guíxols, Palamós, Palafrugell, Begur, Torroella de Montgrí, l'Escala, Roses i Cadaqués.
4. Promoure l'existència d'un recorregut continu al llarg de tota la façana marítima gironina relligant els trams de camins de ronda existents i utilitzant una senyalització adequada. Dins d'aquest objectiu, avançar en la identificació i restauració paisatgística dels trams de camins de ronda que ho requereixin, fomentant la revegetació amb espècies representatives dels ecosistemes litorals.
5. Tractar acuradament els fronts urbans marítimes en el planejament urbanístic amb l'objectiu de preservar el seu caràcter. Els POUM dels municipis costaners han d'establir mesures per recuperar la coherència formal en aquells fronts que l'haguessin perduda per causa de la volumetria dels edificis o de la baixa qualitat de l'arquitectura.

4. Estudis i informes preceptius

Article 4.1

Estudi d'impacte i integració paisatgística

1. D'acord amb l'article 19 del Reglament de la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge, *l'estudi d'impacte i integració paisatgística és un document tècnic destinat a considerar la conseqüència que té sobre el paisatge l'execució d'actuacions, projectes d'obres o activitats i a exposar els criteris adoptats per a la seva integració.*
2. A més dels casos que estableix directament l'article 20 de l'esmentat reglament i d'acord amb el que assenyala l'apartat 1, lletra b) del mateix article, l'estudi d'impacte i integració paisatgística ha de formar part de la documentació tècnica necessària per a la sol·licitud de llicència en els casos següents:

- Infraestructures i instal·lacions que hagin de tenir una presència visual significativa en el territori.
 - Edificacions aïllades en el territori, ja sigui en sòl no urbanitzable (edificacions agrícoles, ramaderes i d'activitats primàries en general) o en peces de sòl urbà que hagin de romandre aïllades.
 - Edificacions situades en la franja perimetral dels nuclis urbans que hagin de tenir una presència important en la imatge exterior d'aquests.
 - Transformacions de sòl que hagin d'afectar substancialment el paisatge rural.
 - Tots els casos en què s'exigeix preceptivament l'informe d'impacte i integració paisatgística.
3. El contingut de l'estudi d'impacte i integració paisatgística és el que estableix l'article 21 del Reglament de la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge. Quan, a criteri de l'administració que ha de concedir la llicència o ha d'emetre l'informe, la integració paisatgística no sigui satisfactòria, s'ha de denegar l'aprovació o l'autorització en aquells casos en què es consideri que no hi ha cap fórmula raonable que solucioni els problemes constatats. En els altres casos, s'ha de requerir el promotor de la construcció, edificació o instal·lació perquè introdueixi les esmenes necessàries per tal que la integració sigui satisfactòria. La resolució de l'administració ha d'especificar els aspectes del projecte que cal modificar per fer-lo paisatgísticament acceptable.

Article 4.2

Les edificacions i instal·lacions agràries en el paisatge rural

1. Les activitats agràries han estat constructores del paisatge rural que coneixem que, com a bé col·lectiu, cal que en preservi el nivell de qualitat. Amb aquesta finalitat, les Directrius estableixen condicions per tal que les edificacions i instal·lacions motivades per aquestes activitats siguin coherents amb els valors de paisatge que l'agricultura, la ramaderia i la silvicultura contribueixen a crear.
2. Les edificacions i instal·lacions agràries, quan no estiguin integrades en un nucli urbà, han de complir les condicions que estableixen aquestes Directrius i la legislació vigent per a les edificacions aïllades i requeriran, per ésser autoritzades, la incorporació al projecte d'un estudi d'impacte d'integració paisatgística, el contingut del qual estableix el Reglament de la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge.
3. El contingut de l'estudi d'impacte i integració paisatgística de les edificacions i instal·lacions agràries, que pot ser un capítol del projecte bàsic de l'edificació, s'ha d'adequar a la transcendència visual que pugui tenir l'edificació o instal·lació i comprendrà, com a mínim:
 - Recull d'imatges de l'edificació o instal·lació des d'un conjunt de punts representatius de la seva percepció en el territori que permetin avaluar l'impacte visual, derivat del seu emplaçament i volumetria, en el paisatge.
 - Propostes de tractament de façanes i cobertes.
 - Mesures complementàries d'integració: vegetació, arbrat, etc.
 - Memòria explicativa i justificativa de la integració paisatgística proposada.
4. Quan, en funció de les característiques de les diverses àrees o unitats de paisatge, s'haguessin establert condicions específiques o s'haguessin homologat prototipus per a les diverses necessitats d'edificacions o instal·lacions agràries, l'estudi d'impacte i integració paisatgística pot

limitar-se a expressar la subjecció a les esmentades condicions o prototipus de l'edificació o instal·lació.

5. En defecte de determinacions específiques sobre edificacions i instal·lacions agràries referides a àrees o unitats de paisatge, els plans d'ordenació urbanística municipal poden establir-les dins l'àmbit del municipi. En tot cas, el planejament municipal ha d'establir les pautes d'integració formal i funcional de les edificacions, instal·lacions i usos agraris que s'hagin de produir en contigüitat o en l'entorn immediat dels nuclis urbans.
6. Les edificacions i instal·lacions d'agricultura i ramaderia intensives (hivernacles, granges, etc.) que hagin d'ubicar-se en *sòl de protecció especial* han d'incorporar a l'estudi d'impacte i integració paisatgística les consideracions relatives a la seva inserció en l'entorn territorial, d'acord amb el que assenyalava l'article 2.7 de les Normes d'ordenació territorial del Pla territorial, l'abast de les quals s'ha d'adequar a la importància de la implantació i a les condicions de l'entorn on s'ha d'ubicar.

Article 4.3

Informe d'impacte i integració paisatgística

1. D'acord amb l'article 22 del Reglament de la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge, l'informe d'impacte i integració paisatgística té per objecte avaluar la idoneïtat i suficiència dels criteris o les mesures adoptades en els estudis d'impacte i integració paisatgística per integrar en el paisatge les actuacions, usos, obres o activitats a realitzar.
2. Correspon a la Direcció General d'Arquitectura i Paisatge emetre aquest informe, el qual és preceptiu en els supòsits que assenyalava l'esmentat article 22 del Reglament de la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge. Entre aquests supòsits, l'apartat 2, lletra a) d'aquest article estableix que l'informe és preceptiu quan així ho determinin els plans territorials parcials i els plans directors territorials.
3. D'acord amb el Text refós de la Llei d'urbanisme –aprovat mitjançant el Decret legislatiu 1/2005, modificat pel Decret Llei 1/2007 i la Llei 2/2007– i el Reglament de la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge, aprovat mitjançant el Decret 343/2006, és preceptiu l'informe d'impacte i integració paisatgística en els següents supòsits:
 - a) Projectes d'actuacions específiques d'interès públic en sòl no urbanitzable als quals fa referència l'apartat 4 de l'article 47 del Text refós.
 - b) Projectes de construccions i dependències pròpies d'una activitat agrícola, ramadera, d'explotació de recursos naturals o, en general, rústica a què fa referència l'apartat 6, lletra a) de l'article 47 del Text refós quan superin algun dels següents paràmetres:
 - Ocupació en planta: 500 m²
 - Sostre: 1.000 m²
 - Alçada total: 10 m
 - c) Les destinades a habitatge familiar o a allotjament de treballadors temporers a què fan referència els apartats 6.1 i 6.b de l'article 47 del Text refós.
 - d) L'obertura i recuperació de vies d'accés, camins i dreceres i les estacions de subministrament de carburants i de prestació de serveis a la xarxa viària a què fan referència els apartats d i e de l'article 49 del Text refós.

- e) Plans especials urbanístics per a la ubicació de construccions de nova planta destinades a activitats de turisme rural o de càmping a què fa referència l'apartat 6, lletra e) de l'article 47 del Text refós.
5. Aquestes Directrius estableixen que, a més dels supòsits assenyalats a l'apartat anterior, l'informe d'impacte i integració paisatgística és preceptiu en els següents supòsits:
- a) Edificacions de qualsevol tipus en sòls urbans i urbanitzables que hagin de romandre aïllades de manera indefinida, o ubicades en punts molt visibles, i per les seves dimensions hagin de tenir una presència acusada en el paisatge. L'informe serà preceptiu quan, a més de la ubicació especialment visible, la construcció superi algun dels paràmetres establerts a la lletra b) de l'apartat 3 del present article. També serà preceptiu l'informe en el cas d'edificacions que sense superar els paràmetres establerts optessin per una estratègia de singularització i monumentalització d'acord amb l'assenyalat a l'article 1.8.
 - b) Canvis de paisatge rural motivats per concentracions parcel·làries que afectin un àmbit de més de 100 ha.
 - c) Tanques de finques, parcel·les o àmbits d'activitats de més de 1.000 metres de longitud.
 - d) Totes les construccions visibles que se situïn en les proximitats dels penya-segats, de les riberes fluvials, marítimes i de les làmines d'aigua de llacs o embassaments.
 - e) Obres que en casos justificats s'haguessin de realitzar per evitar la inundabilitat de terrenys.
 - f) Instal·lacions eòliques o fotovoltaïques d'acord amb les regulacions sectorials.
 - g) Actuacions d'interès estratègic o territorial que es tramitin pel procediment establert per l'article 1.14 de les Normes d'ordenació territorial del Pla territorial.
 - h) Determinacions de protecció i ordenació del paisatge contingudes en instruments d'ordenació urbanística.
 - i) Els plans directors o especials urbanístics amb finalitat de protecció i ordenació del paisatge que comprenguin l'àmbit d'una o més unitats de paisatge podran assenyalar justificadament supòsits concrets en els quals calgui l'informe d'impacte i integració paisatgística.

A més dels casos aquí assenyalats, l'òrgan que hagi d'atorgar la llicència podrà demanar un informe d'impacte i integració paisatgística en aquells casos en què es justifiqui la seva conveniència.

Tots els projectes que s'hagin de sotmetre a l'informe d'impacte i integració paisatgística han d'incorporar l'estudi d'impacte i integració paisatgística corresponent.